

Tổng Giám Đốc Tổ Ra Uy Phong

Contents

Tổng Giám Đốc Tổ Ra Uy Phong	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	9
3. Chương 3	16
4. Chương 4	23
5. Chương 5	30
6. Chương 6	38
7. Chương 7	45
8. Chương 8	53
9. Chương 9	61
10. Chương 10	68
11. Chương 11: Hồi Cuối	76

Tổng Giám Đốc Tổ Ra Uy Phong

Giới thiệu

Đọc truyện Tổng Giám Đốc Tổ Ra Uy Phong đôi lúc bạn đọc sẽ phải bật cười, tiếng cười có pha chút

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-giam-doc-to-ra-uy-phong>

1. Chương 1

Cô có một mộng tưởng, một dã tâm bùng bùng mơ tưởng ——

“Katy, chào buổi sáng.” Người cảnh vệ da đen lộ ra hai hàm răng trắng, tươi cười rạng rỡ mà hướng cô gái người Trung Quốc trước mặt nói chào buổi sáng.

“Chào buổi sáng, Joe” Katy tươi cười đầy mặt, khi đi ngang qua cửa sổ phòng bảo vệ đem một bịch cà phê - “Bữa sáng” đưa cho Joe.

“Oh, you are so sweet” cảm động nhận lấy cà phê, Joe vui vẻ không thôi. “Good Luck!”

Katy đáp lại cười một tiếng, hướng tầng ngầm đi tới.

Nơi này là khách sạn Newyork Ciel nổi tiếng thế giới, khách sạn Ciel trải rộng toàn cầu, với chất lượng phục vụ siêu tốt cùng với chất lượng phòng ở thoải mái vang danh quốc tế, mà cô —— Ngôn Khải Đế, là nhân viên nơi này.

Một nhân viên vệ sinh nho nhỏ.

Nhân viên khách sạn, là không thể từ cửa chính ra vào, nhất loạt từ cửa sau đi qua bãi đỗ xe tầng ngầm tiến vào phòng thay quần áo của nhân viên khách sạn.

Khách sạn Newyork Ciel nổi tiếng, chỉ có 1000 phòng khách, bình thường phòng ở đại khái thì có 80%, nếu gặp ngày nghỉ hoặc Festival đặc biệt, là ngay từ lúc một tháng trước đã đầy ngập khách.

Một nhà khách sạn phòng ở chất lượng tốt, sự thành công của khách sạn cùng nhân viên nhiều ít có quan hệ trực tiếp, kia đại đa số đều là người ở sau lưng yên lặng cống hiến.

Chỉ là bộ phận phục vụ, nhân viên liền có hơn trăm người, chớ nói chi là còn phải cộng thêm những nhân viên bộ phận khác.

Một dạng là tại khách sạn cao cấp như vậy làm việc, cố tình địa vị cũng không như người.

Katy mặc đồng phục khách sạn phát, váy liền thân màu yếm mạch cùng tạp dề bên ngoài, chân mang giày da đen cùng vớ màu trắng dài đến gối, tóc dài theo quy định cột lại nhét vào trong khăn trùm đầu.

So sánh với vị quản lý của khách sạn, từ hành lang đối diện đi tới, mặc đồ công sở vừa vặn người, khiến Katy không khỏi tự ti mặc cảm.

Cô tuyệt đối không cam tâm cả đời chỉ làm một nhân viên vệ sinh nho nhỏ, cô rất tin năng lực của mình sẽ không mai một như thế.

“Không cần thật lâu, mau thôi, cũng sắp tới rồi.” Cô nắm chặt thành quả đầm khích lệ mình. “Mình nhất định sẽ trở thành Tổng giám đốc khách sạn Ciel trẻ tuổi nhất.”

Đây chính là mơ ước đầy dã tâm của cô.

“Katy • Ngôn, ” Nữ nhân viên thuộc bộ phận vệ sinh là một cô gái người da trắng rất trẻ tuổi, tóc dài đen búi lên thành một búi tóc gọn nhẹ, ngũ quan xinh đẹp trang điểm tinh xảo. “Từ hôm nay trở đi, liền là cô quét dọn phòng ‘ Tôn tước ’ tầng 36, không thành vấn đề chứ?” Helen cười cười, tại trước mặt hàng trăm nhân viên đối Katy nói.

Nhất thời, tất cả nhân viên tập trung ở đây toàn bộ đều phóng ánh mắt kinh ngạc đến trên người Katy.

“Không, không thành vấn đề!” Đột nhiên đón nhận ánh mắt “Quan ái” của các đồng nghiệp, nhất thời khiến Katy không biết làm thế nào.

Phòng Tôn tước chính là chỗ ở của Tổng giám đốc khách sạn Ciel—— Lane • Ciel, cùng với con trai độc nhất của hãn Khải • Ciel, so với ‘phòng tổng thống’ còn hoa lệ hơn, cả tầng 36 toàn bộ đều là phạm vi phòng Tôn tước, bên trong căn phòng xa hoa dĩ nhiên có thể nghĩ là biết, trong đó còn có một vị quản gia Andy nói năng thận trọng ở nơi đó trông nom, quét dọn phòng lớn như vậy tất nhiên tốn sức gấp bội, nhưng là tiền lương cũng sẽ nhiều lên không ít.

Lane • Ciel từ trước đến giờ chú trọng riêng tư, mà bên trong phòng bình thường có rất nhiều bí mật không muốn người biết —— vì chận miệng người, hãn không tiếc tốn nhiều tiền.

Khiến Katy hưng phấn không thôi đương nhiên ấy là tờ tiền sáng chói, cô đã 20 tuổi rồi, từ trước đến giờ cô vẫn vô cùng cố gắng để dành tiền, đợi đến cô để dành được đủ số tiền một ngày kia, cô liền muốn rời đi nơi này, đến Las Vegas nơi đại bản doanh của khách sạn nghiệp đi học ngành quản lý khách sạn, lấy được tấm bằng học vị, sau đó sẽ trở lại khách sạn Newyork Ciel nổi tiếng toàn cầu này, lập chí phải ở chỗ này làm một vị quản lý khách sạn xuất sắc nhất.

Tâm tư của Katy đặt ở trên tờ tiền mặt sáng chói và tương lai tốt đẹp này, nhưng người khác cũng không phải là.

“Vịt con da vàng xấu xí tóm được một cơ hội tốt rồi.” Ngón từ mĩa mai từ trong đám người bay ra, đưa tới rất ít người bất mãn phụ họa.

Katy biết những người kia là người nào, mấy cô gái lớn hơn cô mấy tuổi, luôn là trăm phương ngàn kế chế tạo cơ hội cùng Tổng giám đốc ở chung, vì vậy công việc của cô là người người đều muốn tranh thủ.

Nghe nói trước kia có một cô gái quét dọn phòng Tôn tước, cởi hết y phục của mình nằm ở trên giường của Tổng giám đốc đại nhân, kết quả là bị quản gia Andy ném ra ngoài cửa, ngày đó cô ta liền rời đi khách sạn, cũng không có trở lại nữa.

Loại chuyện như vậy kể từ cô vào khách sạn Ciel tới nay gặp qua quá nhiều, cô mới sẽ không không biết tự lượng sức mình đi quyến rũ Tổng giám đốc, mặc dù handsome trai khiến người người mơ tưởng đến, nhưng vẫn không khơi lên hứng thú của cô.

“Vivian, đừng để cho tôi lại nghe được cái loại lời nói tràn ngập đồ kị đó.” Ánh mắt Helen cảnh cáo lướt qua. “Katy làm việc nghiêm túc, không có hai lòng, cho nên tôi rất tin tưởng mà cho cô ấy cơ hội này, cô là đang nghi ngờ ở cách quản lý của tôi sao?”

“Không có.” Vivian cảm giận trừng mắt nhìn Katy một cái.

Làm chi đây? Cùng một cội sinh ra, đốt nhau sao gấp quá nha! Cô chỉ là muốn kiếm tiền, sẽ không cản trở cơ hội Vivian bay lên làm Phụng Hoàng a! Katy ở trong lòng nói thầm.

“OK, tan họp.” Công việc thường lệ làm xong, giao phó hạng mục công việc cũng nhất nhất phân phó, Helen ra lệnh một tiếng tuyên bố tan họp, mọi người lập tức như chim vỡ tổ giải tán.

“Katy, cô chờ một chút.” Helen ưu nhã khẽ gọi Katy. “Cô muốn đi đâu?”

“Làm việc nha.” Cô chuyện đương nhiên trả lời.

“Cô nơi cô làm việc không phải ở nơi đó, đi theo tôi.” Helen buồn cười nói. “Tôi dẫn cô đi gặp quản gia Andy.”

“Vâng” Cô thiếu chút nữa quên, mình bây giờ là nhân viên vệ sinh chuyên thuộc phòng Tôn tước, không cần giống như bình thường một dạng đi sớm về muộn, chỉ cần chuyên tâm đem phòng Tôn tước quét dọn tốt là được.

Dưới tầng ngầm có thật nhiều công nhân viên đi cùng thang máy chuyên dụng, Katy đều gọi nó là “Mật đạo”. Ở trong mật đạo đồng nghiệp đi lại rất nhiều, có phòng bếp cho nhân viên, phòng máy, phòng ánh sáng, phòng khách chờ, mật đạo bốn phía thông suốt, có thể đến bất kì chỗ nào của khách sạn.

Trừ tầng 36 ra, bởi vì nơi đó phải từ tầng một đáp thang máy đi lên, mà từ tầng ngầm ẩn phím chỉ có đến tầng 35, mà lại còn phải có mật mã mới có thể lên tầng.

Tầng 36 ngoài là nơi cấm địa của các nhân viên ra, cũng là nơi cấm địa của khách trọ bình thường.

Helen lấy thiết bị bộ đàm gọi cho quản gia Andy, Katy đẩy xe dụng cụ vệ sinh đi theo phía sau cô ấy, vừa đúng lúc từ phía hành lang đại sảnh nhìn thấy một người tuổi còn trẻ lại anh tuấn, tựa giống như là model nam điển trai trên Fashion Magazine, đi theo phía sau còn có nhóm lớn phụ tá cùng với cận vệ, vội vội vàng vàng rời đi khách sạn.

Nhất thời bên trong đại sảnh nổi lên một hồi xôn xao.

Katy biết, vị tóc đen, da thịt trắng ngà, người đàn ông anh tuấn đó, chính là Tổng giám đốc khách sạn Ciel, tuổi gần hai mươi tám - Lane • Ciel.

“Người này cho rằng mình là siêu sao Hollywood a.” Katy nhỏ giọng nói, còn nhin không được bật cười.

“Katy?” Helen cảm thấy không rõ nguyên do mà hỏi. “Chuyện gì thú vị như vậy?”

“Không có gì.” Cô lắc đầu một cái, sao dám nói cho cô ấy biết mới vừa rồi mình đối với Tổng giám đốc đại nhân nói móc đây? Cô còn muốn phản công tác này nha!

Ở dưới sự hiệp trợ của Andy , thang máy đến tầng 36, khi cửa thang máy vừa mở ra, đã nhìn thấy đứng được thẳng tắp, một Andy đầy nghiêm túc đang đợi họ.

Andy là một người đàn ông trung niên gần 40 tuổi người da trắng, thụ qua một khóa huấn luyện Quân gia nghiêm cẩn, tại nhà họ Ciel làm việc đã hơn mười năm, luôn là trợ thủ đắc lực của Lane • Ciel.

“Andy, vị này là Katy.” Helen thân thiết giới thiệu cho anh ta. “Katy rất trẻ tuổi, mới 20 tuổi, nhưng là làm việc luôn rất nghiêm túc , tôi giới thiệu cô ấy tới giúp anh.”

“Tôi có thể tin tưởng ánh mắt nhìn người của cô sao?” Andy nghiêm nghị nhìn Katy, Katy không sợ ánh mắt của anh ta, ngay mặt ngênh coi.

“Tôi tự tin ánh mắt mình hơn anh.” Helen vỗ vỗ bờ vai anh ta, không sợ anh ta mặt lạnh chề cười, “Anh tự mình chọn lựa không có một người nào đạt tiêu chuẩn đó thôi.” Lúc nói đến hai chữ “tiêu chuẩn” còn trừng mắt nhìn.

Andy liếc xéo cô ấy một cái, tự nhiên hiểu ‘tiêu chuẩn’ theo lời cô ấy đại biểu có ý gì.

Anh ta tự mình chọn lựa nhân viên vệ sinh tới hiệp trợ anh ta, cuối cùng đều sẽ tự động leo lên giường Tổng giám đốc, nhiều như vậy năm trôi qua anh ta cũng chọn đến một mỗi, dứt khoát nhờ Helen giúp một tay, thỉnh cô ấy từ trong nhóm nhân viên đông đảo tìm một người tin cẩn tới giúp anh ta.

“Katy, Andy là người rất tốt, cô đừng bị mặt lạnh của anh ấy hù sợ, phải làm cái gì Andy sẽ nói cho cô biết, tôi đang vội liền đi trước.” Cô đối đãi Khải Đế tựa như đang chăm sóc em gái thân thiết một dạng. “Cô phải làm thật tốt đó, tôi hiểu biết rõ mơ ước của cô, cũng rất khích lệ cô, hi vọng việc làm này của tôi trước có thể giúp cô một tay.”

Helen sắp từ chức để kết hôn, làm một cô dâu hạnh phúc vui vẻ, lão công thân ái không nỡ để cô ấy ở bên ngoài khổ cực làm việc, muốn cô ấy từ chức về nhà làm thiếu phu nhân, mà nghe nói Nina tiếp kế nhiệm chức vụ của cô ấy danh tiếng không tốt chút nào, cho nên cô ấy mới có thể nghỉ tại trước khi rời đi khách sạn, giúp Khải Đế một chút.

“Helen, tôi sẽ rất nhớ chị.” Katy cảm thấy không thôi.

Công việc tốt khó tìm, chủ quản tốt càng thêm khó gặp, công việc tốt cộng thêm chủ quản tốt, càng thêm có thể nghỉ nhưng không thể cầu, Katy cả đời cũng sẽ nhớ Helen đối cô ân trọng như núi.

Helen sờ sờ đầu cô, cười rời đi.

Andy ho khan một cái, “Hiện tại, tôi tới dẫn cô đi làm quen một chút hoàn cảnh công việc thời gian tới.”

Katy đi theo phía sau anh ta, không tự chủ cười khẽ.

Andy hẳn là không quen với cảnh tượng tình cảm như vậy đi, cho nên mới cứng ngắc như thế, a, Helen nói đúng, Andy là một người tốt.

“Công việc của cô chính là phụ trách quét dọn nơi này, tin tưởng nơi này có thể khiến cho cô bận rộn hết cả ngày.” Anh ta đẩy ra một cánh cửa, đại sảnh rực rỡ, đèn được trang trí thật hoa lệ không khỏi làm cho cô đột ngột trừng to mắt.

Càng không nói tới phòng ngủ chính trong phòng này còn có phòng tắm lớn đến ly kỳ, kì cọ sạch nơi đó chỉ sợ cô cũng phải mất đến hơn một tiếng!

“Tiểu thiếu gia sẽ đợi tại phòng cậu ấy, gia sư tại nhà sẽ đến kèm cậu ấy học, tiểu thiếu gia rất hiểu chuyện, lúc cô làm việc không cần tránh đi cậu ấy, nhưng là ngoại trừ Tổng giám đốc!” Andy cảnh cáo cô. “Ngàn vạn lần không được khiến Tổng giám đốc ở chỗ này nhìn thấy cô, lúc ngài ấy đang trong phòng ngủ nghỉ ngơi sẽ ở cửa phòng để bảng hiệu chói quấy rầy, khi đó cô ngàn vạn lần không được đi quấy rầy đến ngài ấy, nhớ chưa?”

“Vâng.” Người có tiền thật cổ quái nha, cô hiểu, cũng sẽ ngoan ngoãn tuân thủ, tuyệt đối không thành vấn đề.

“Hiện tại thừa dịp Tổng giám đốc đi ra ngoài, cô nhanh đi quét dọn phòng ngủ chính đi.”

“Dạ!” Katy đẩy xe dụng cụ vệ sinh, bắt đầu công việc mới của cô.

“Cha phải đi ra ngoài, buổi tối mới có thể trở lại, giáo sư Mạch Tịch hôm nay sẽ đến kèm con học.” Lane • Ciel vừa hướng trước gương đeo caravat, vừa hướng con trai bảo bối của hắn ngồi ở trên giường lớn King Size nói.

“Vâng.” Khải • Ciel gật đầu một cái, gương mặt muốn nói lại thôi.

Cậu năm nay tám tuổi, cậu sinh ra đã ngậm thìa vàng là con trai độc nhất của Lane • Ciel danh tiếng lẫy lừng, từ bốn tuổi liền tiếp nhận giáo dục bậc anh tài, Lane một lòng đem cậu giáo dục thành người nối nghiệp ưu tú, lại quên mất cậu vẫn chỉ là đứa trẻ.

Tâm nguyện lớn nhất của Khải, chính là hai cha con bọn họ có thể thật tốt ngồi xuống ăn một bữa cơm, từ lúc cậu có trí nhớ đến nay thì rất ít có cơ hội cậu cùng cha đơn độc dùng cơm, đa số dùng cơm cha đều là cùng khách hàng ăn cơm hoặc là cùng bạn gái ước hẹn.

“Khải, thế nào?” Phát hiện con trai khác thường, Lane để xuống caravat, đi tới bên giường nhìn con trai.

Mười chín tuổi năm ấy, Khải ngoài ý muốn đi tới trong sinh mệnh của hắn.

Gia thế tốt khiến hắn hăng hái, bạn bè khắp nơi, phụ nữ lại càng không thiếu.

Khải là một ngoài ý muốn, cùng phụ nữ lên giường, Lane làm các biện pháp phòng hộ từ trước đến giờ làm được rất tốt, nhưng cẩn thận mấy cũng có sơ sót, luôn có thời điểm không ngờ. Đối phương là con lai rất xinh đẹp, có được một nửa huyết thống người Hoa, nói hay lắm bọn họ chỉ là tình một đêm, nhưng không nghĩ tới đàn gái cư nhiên đã mang thai, cô bé kia lúc ấy cũng chẳng qua mười tám tuổi, dĩ nhiên luống cuống tay chân, vì vậy tìm tới Lane.

Có quá nhiều cô gái giả mạo danh nghĩa mang thai đứa bé của hắn hướng tới hắn vợ vết tài sản, Lane dĩ nhiên đầy bụng nghi vấn, về sau lại ở đứa bé sau khi ra đời nghiệm DNA, xác định là đứa bé của hắn.

Nếu là đứa bé của hắn, hắn đương nhiên muốn.

Nhưng đàn gái lại không muốn đứa bé này, không muốn gả cho Lane, bởi vì cô ta đã có một bạn trai mới rồi.

Cuối cùng nhượng bộ, là Lane cho cô ta một khoản tiền, mang cô ta đến một nơi kín đáo sinh hạ đứa bé, cũng đối bên ngoài tuyên bố cô ta đến châu Âu du học, mà sinh hạ đứa bé sau cô ta liền rời đi, cũng không có tới tìm hắn nữa.

Đàn gái không chút nào lưu luyến khiến Lane thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng cũng hiểu, cô ta không dám lộ ra, hắn là vì mặt mũi của mình cùng nhà bạn trai, mấy năm trước từ trên tạp chí báo chí nhìn thấy cô ta gả cho bạn trai yêu thích của mình, hai người gia thế đều là nhân vật có mặt mũi trong giới kinh doanh, cuộc sống hôn nhân hạnh phúc ngọt ngào, như vậy là đủ rồi.

Có Khải, Lane cũng không suy nghĩ đến vấn đề có kết hôn hay không kết hôn nữa, Khải là món quà thượng đế dành tặng cho hắn, cho nên hắn nỗ lực phát triển sự nghiệp, tương lai chuẩn bị đem nó để lại cho Khải — đứa con trai mà hắn yêu nhất.

“Không có gì.” Khải lắc đầu một cái, nhảy xuống giường. “Cha, người yên tâm, con sẽ nghiêm túc nghe giảng.” Đây là lời nói mà cha cậu muốn nghe nhất.

Lane vui mừng gật đầu. “Khải, con hắn không sẽ làm cha thất vọng, đúng không?”

Cậu gật đầu một cái. “Vâng.”

Áp lực nặng nề ép tới cậu cơ hồ muốn thở không nổi, từ cậu có trí nhớ, cậu chính là tại trong khách sạn lớn lên, chưa từng cùng thế giới bên ngoài tiếp xúc qua, không có bạn bè, không có tự do, điều duy nhất cậu có thể làm, đó là tiếp nhận sự an bài giáo dục của cha, bởi vì cậu là người thừa kế khách sạn Ciel, cậu phải vì tương lai mà cố gắng.

Mặc dù cậu thật ao ước có thể đến trường tiểu học Công lập học rồi kết giao nhiều bạn bè, nhưng là cậu cũng không thể nói ra suy nghĩ của mình, cậu không thể làm cho cha thất vọng.

Lane sờ sờ đầu Khải, cười cười rồi dẫn đoàn trợ lý rời đi.

Ánh mắt Khải tràn đầy khát vọng đối với tình thương của cha, cậu hi vọng thực nhiều cha có thể bớt bận rộn một chút, có thể rút ra một chút thời gian đến bồi cậu, coi như là xem ti vi cũng tốt, nhưng loại chuyện xem TV không có dinh dưỡng này, là không được cha cho phép.

Cậu rời đi phòng cha, đi vào thư phòng, tay nhỏ bé kéo ra rèm cửa sổ, nhìn bầu trời xanh thẳm bên ngoài cửa sổ cùng cảnh tượng phồn hoa của thành phố New York.

Cậu thật là muốn rời đi khách sạn đi ra bên ngoài đi một chuyến, cậu muốn làm một đứa trẻ bình thường, không muốn giống như bây giờ, luôn nhốt ở trong khách sạn chân không bước ra khỏi nhà.

Quét dọn phòng ngủ Tổng giám đốc sẽ không quá khổ cực, bởi vì Tổng giám đốc là một người đàn ông có thói quen sinh hoạt rất sạch sẽ, chẳng qua là khi cô ghé vào dưới gầm giường quét dọn bụi bặm nhìn thấy một cái quần chữ T màu đỏ tươi thì thật sự rất khó nén kích động mà cười thật to, Katy cố làm trấn định đem quần lót ném vào trong túi rác.

Tổng giám đốc mặc dù có con trai nhưng lại chưa kết hôn, đàn ông bình thường cũng sẽ có nhu cầu sinh lý, cô hẳn không quá mức ngạc nhiên, từ mười tám tuổi tiến vào khách sạn Ciel làm việc, cô liền dọn dẹp qua đủ loại kiểu dáng phòng bị khách “Chà đạp”, so với một cái quần chữ T nho nhỏ mà nói, thật sự là chuyện nhỏ.

Nhưng đối tượng là Tổng giám đốc —— ha ha, thật là một cái bát quái thực lớn, Katy tin tưởng nhất định có chó săn của tòa soạn báo nguyện ý tốn nhiều tiền mua điều thú vị mà cô mới vừa phát hiện này, nhưng mặc dù cô thiếu tiền, còn không đến mức kiếm loại tiền không có lương tâm đó.

Lane • Ciel chẳng qua là có chút tiền, cuộc sống riêng tư liền sẽ khiến cho người ta lấy ra soi mói, này thật sự quá không công bằng.

Katy nghiêm túc quét dọn, rất nhanh liền đem phòng của Tổng giám đốc đại nhân quét sạch sẽ, cô không chỉ một lần đối với chiếc giường King Size xa hoa trong phòng, phủ ga trải giường lụa trắng lên giường lớn thêm thường không thôi, còn đối với này từ trên trần nhà buông xuống màn lụa màu trắng đặc biệt yêu thích, “Căn phòng Công chúa” trong mộng tưởng của cô chính là cái dạng này.

“Hừ, về sau mình cũng cần phải làm một cái phòng giống như vậy.” Cô âm thầm thề, hiểu được mơ tưởng trong đầu mình cần dựa vào tiền bạc xây đắp lên.

Kế tiếp là phòng của tiểu thiếu gia Khải.

Khi Katy lần đầu nhìn thấy phòng của tiểu thiếu gia thì đột nhiên sinh ra ảo giác.

“Mình xác định Khải là tám tuổi, không phải mười tám tuổi a, tại sao nơi này tuyệt không giống như là phòng của đứa trẻ đây?” Cô cau mày, kéo máy hút bụi đi vào phòng của tiểu thiếu gia.

Bên trong gian phòng không nhiễm một hạt bụi, đồ đạc ngay ngắn trật tự, có thể thấy được Khải là một đứa trẻ vô cùng tự hạn chế, nhưng này không giống như là một căn phòng của tiểu nam sinh tám tuổi nên có.

Theo Lane • Ciel đối với con trai coi trọng, không thể nào keo kiệt đến liền món đồ chơi cũng không mua cho cậu ấy chứ?

Nhưng là cô lại không nhìn thấy đến một cái giống dạng món đồ chơi ở bên trong gian phòng này, trừ cái bàn đọc sách cực lớn ra—— này thật sự không giống bàn đọc sách của đứa trẻ, phía trên bày một màn hình máy tính tinh thể lỏng 19 inch, còn có một dàn thiết bị máy vi tính siêu đầy đủ, nhưng là một đứa trẻ tám tuổi chơi mấy vi tính?

Rất căng rồi !

Nhanh chóng quét dọn xong phòng của tiểu thiếu gia, Katy liên tục chiến đấu ở các chiến trường phòng họp, năng lực làm việc với hiệu suất cao của cô khiến Andy cực kỳ hài lòng, đợi cô loay hoay được không sai biệt lắm, kéo máy hút bụi quét dọn thăm lòng dày tại phòng khách thì một người mặc bộ tây trang nhỏ, một cậu bé vô cùng đáng yêu rời đi thư phòng, đi tới phòng khách, đồng thời nhìn cô một cái.

“Cô là mới tới?” Kiều ngạo nâng lên chiếc cằm nhỏ, không coi ai ra gì liếc cô một cái.

Katy sững sốt một chút, thiếu chút nữa bật cười.

Cậu ấy bộ dáng tiểu đại nhân thật đáng yêu, cô thật thích trẻ con, mình đã từng muốn làm cô giáo, nhưng là ước mơ này ở cha mẹ sau khi qua đời liền thay đổi rồi.

Cô muốn trở nên nổi bật, cho nên chí nguyện của cô cũng từ cô giáo biến thành quản lý khách sạn.

Katy vội vàng đứng thẳng, rất cung kính cúi đầu, nhẹ nhàng lên tiếng, “Khải thiếu gia.”

Khải gật đầu một cái, ánh mắt đánh giá nhìn chằm chằm cô không rời.

“Không có ngực.”

Ah? Cô nghe được cái gì? Tên tiểu quỷ này lại còn nói cô không có bộ ngực? !

Katy theo bản năng cúi đầu, xem xem bộ ngực của mình —— làm sao?

Rõ ràng chính là đứa bé không hiểu chuyện, cô mặc đồng phục nhân viên vệ sinh, cộng thêm có tạp dề, làm sao có thể nhìn ra được vóc người đẹp của cô không tốt? Cô rõ ràng liền cũng không tệ lắm, 34 C nha!

“Khuôn mặt tròn như quả trứng.” Giọng nói bắt bẻ non nớt tiếp tục quở trách.

Ý nói chính là cô xấu xí nha, a! Cô không cảm thấy tức giận, chỉ là cảm thấy buồn cười.

Tiểu tử này tính phòng vệ thật là cao, đối với lần đầu tiên gặp mặt cô trực tiếp liền muốn ra oai phủ đầu, chắc là do người phụ trách quét dọn trước đây cho cậu ấy ấn tượng xấu.

“Chân ngắn.” Cậu hừ nhẹ.

Katy xác định cậu đang kỳ thị thân thể của mình cao. Đúng là, ở các Quốc gia phương Tây chiều cao của cô đúng là rất lùn, nhưng cũng tới 165 centimet, so với người Hoa bình thường cô coi là cao, là Khải quá bất bẻ, huống chi —— một tên tiểu quỷ cao không tới 100 centimet mà lại nói cô chân ngắn, nghĩ như thế nào cũng cảm thấy buồn cười!

“Điều kiện kém như vậy, cha tôi sẽ không thích cô.” Khải lãnh ngạo đưa ra kết luận.

“Vậy cậu có thích tôi hay không?” Cô không nhịn được nghĩ muốn trêu chọc cậu.

Vấn đề của cô khiến Khải ngẩn người, đột nhiên sau đó nóng giận, “Ai muốn thích cô!” Nói xong phát tay áo rời đi, đi vào phòng mình, dùng sức đóng cửa lại.

Nhìn hành động trẻ con đó của Khải, cô nhịn không được cười to, “Ha ha ha, thật đáng yêu, đây mới là đứa bé chứ.”

“Khụ khụ.” Andy ho khan một cái. “Katy.”

“Quản gia.” Cô lập tức ngưng tiếng cười, kinh sợ cúi đầu xuống.

Thảm, mới vừa rồi cô trêu chọc tiểu thiếu gia có thể hay không khiến quản gia Andy tức giận a? Cô giống như chơi được hơi quá.

“Thư phòng có thể quét dọn rồi.” Tròng mắt Andy mỉm cười, cố làm ra vẻ đối cô nói. “Tiểu thiếu gia còn là một đứa trẻ, cậu ấy không có ác ý.”

“Tôi hiểu biết rõ.” Nghe ra quản gia Andy không có ý trách cứ mình, Katy không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Nhắc lên máy hút bụi, cô chuyển hướng tới thư phòng, không ngờ Andy lại kêu cô.

“Katy, cô thích trẻ con?”

“Thích a.” Cô vờ vẽ mặt tươi cười trả lời.

“Khải thiếu gia không giống đứa trẻ bình thường, cho nên thỉnh cô làm bạn với cậu ấy.” Anh ta khó có được thỉnh cầu.

Ở bên cạnh Tổng giám đốc nhiều năm như vậy, tự nhiên cũng đem phương thức Lane giáo dục đứa bé nhìn ở đây mắt, anh ta là thuộc hạ, tự nhiên không thể có lời nói dư thừa, nhưng anh ta thường đau lòng cho đứa bé còn nhỏ tuổi, đối với tương lai còn lơ mơ tịt mịt, liền mất đi sự vui vẻ của tuổi thơ, mất đi rất nhiều cơ hội vui vẻ.

Một người bạn, hy vọng có thể khiến Khải vui vẻ, giống nhau những đứa trẻ cùng trang lứa khác.

Katy rất có mị lực. Khải nói sai rồi, cô là cô gái người Hoa rất xinh đẹp, da thịt màu lúa mạch làm cho cô xem ra sức sống dư thừa, là một cô gái rực rỡ như ánh mặt trời.

“Không thành vấn đề.” Cô lộ ra nụ cười thật to. “Quản gia Andy, ngài có thể bảo đảm tôi như vậy sẽ không bị mất công việc chứ?”

“Tôi bảo đảm.” Anh ta mỉm cười.

“Vì báo đáp ơn quản gia Andy chiếu cố, tôi bây giờ lập tức sẽ đi quét dọn thư phòng!” Katy chăm chỉ tiến vào thư phòng quét dọn.

Nhưng lúc cô đi vào thư phòng, Khải cũng đứng dậy từ trong phòng đi ra, sắc mặt cậu rất thú vị một bộ quái dị mà đối với Andy nói: “Tôi, bài tập của tôi đặt ở trong thư phòng.” Sau đó nhẩn nhẩn nhí nhí đi vào thư phòng.

Andy lộ ra có thâm ý khác cười, chấp tay sau lưng rời đi, đi làm chuyện của mình.

Trong thư phòng, có hơn vạn sách tàng thư, từ văn học đến tạp chí địa lý của các quốc gia đều có, dĩ nhiên còn bao gồm sách Quản Lý khách sạn mà Katy vô cùng yêu thích, cô thật muốn lấy xuống thật tốt đọc qua một phen, nhưng là không được! Những thứ này đều là thứ Tổng giám đốc đại nhân yêu thích cất giấu, cô không thể động vào.

Cô kéo máy hút bụi cố gắng đem thảm lông dày hút sạch sẽ, cố ý xem nhẹ những bộ sách trong thư phòng này khiến cho cô động lòng.

Chỉ chốc lát sau, cô nghe tiếng mở cửa, liếc mắt nhìn qua, là tên tiểu quỷ Khải đại thiếu gia.

Vừa nhìn thấy Khải cố làm ra vẻ xinh xắn đáng yêu, lộ ra bộ dáng tiểu đại nhân đó, cô đã cảm thấy thật buồn cười.

Đứa bé nên phải có dáng vẻ của đứa bé chứ!

“Khải thiếu gia, có chuyện gì sao?”

“Không cần cô quan tâm!” Cậu hung hăng trừng cô, hừ lạnh một tiếng.

Nhất định lại là một người phụ nữ hám tiền nghĩ muốn leo lên giường lớn của cha, hừ!

Ôm lấy tập sách bài tập để lên trên bàn sách, Khải đứng ở trước tủ sách chọn sách, cũng không thềm để ý Katy, chuyên tâm chọn lựa bộ sách cậu nghĩ muốn xem.

Cuối cùng cậu chọn lựa Hồng Lôu Mộng , một quyển sách tiếng Trung.

“Oa, cậu biết tiếng Trung hả? Hồng Lôu Mộng nha.” Katy rất khó không đi chú ý hành động của cậu, cho đến cậu đưa đến cái thang, cầm quyển Hồng Lôu Mộng kia, cô mới nhận không mà kêu lên.

“Cậu xem hiểu tiếng Trung à? Thật là lợi hại, chỉ là trong Hồng Lôu Mộng hơn phân nửa là thể văn ngôn (tác phẩm văn cổ), cậu xem hiểu không? Tuổi còn nhỏ đã thích xem Hồng Lôu Mộng , không tệ, không tệ!”

Khải sợ đến ngây người, mới vừa rồi cậu nghe thấy là tiếng Trung sao?

Cha yêu cầu cậu học được ngôn ngữ của các quốc gia, toàn thế giới nhiều ngôn ngữ như vậy, cậu học được tốt nhất chính là tiếng Trung cùng tiếng Anh, cha từng nói, có lẽ là bởi vì trên người cậu chảy có một phần tư là huyết thống người Hoa.

“Cô có thể nói tiếng Trung?” Ánh mắt Khải nhìn cô từ xem thường chuyển thành ngạc nhiên.

“Tôi là người Trung Quốc sinh ra ở Newyork, mẹ tôi trước khi tới Mỹ vẫn còn đang dạy tiếng Trung tại Đài Loan đấy.” Cô nhanh chóng mà nói rõ, rõ ràng, tiêu chuẩn vô cùng.

Khải say sưa nghe cô nói ra miệng là tiếng Trung, lời nói thính cầu cứ như vậy thốt ra.

“Cô có thể hay không dạy tôi tiếng Trung?” Dứt lời, lại lập tức hối hận.

Ghê tởm, cậu cho cô một cơ hội đến gần mình, cô nhất định sẽ giống như người làm nữ trước đó như vậy cố ý đưa tới sự chú ý của cha.

“Có thể a.” Cô rộng rãi đồng ý, tay dò vào trong túi váy mò lại mò.“Chỉ là cậu về sau cần phải theo tôi nói tiếng Trung mới được.”

Cô hào phóng làm cho cậu ngỡ người, bởi vì cô không có nhân cơ hội yêu cầu cậu cái gì, chỉ là muốn cậu về sau phải nói tiếng Trung với cô.

“Tới, này cho cậu.” Katy đi về phía cậu, kéo qua tay nhỏ bé của cậu, đem từ trong túi váy mò được viên kẹo chocolate nhét vào lòng bàn tay cậu.“Mỗi ngày một viên kẹo, để cho cậu nói đều ngọt ngọt ngào ngào, tôi mỗi ngày đều có thói quen mang chocolate ở trên người, chỉ là so với cậu thường ăn chocolate được làm tinh xảo từ đầu bếp của khách sạn, mùi vị là kém một chút.”

“Cám ơn.” Không đợi cô nói xong, Khải kích động nói, nắm chặt lòng bàn tay, đem chocolate được bọc đủ mọi màu sắc chặt chẽ cầm.

Lòng tràn đầy cảm động là không thể phủ nhận, cậu thật thích loại cảm giác này, thật thích, thật thích cảm giác cô đem mình làm người bình thường, không phải cố ý lấy lòng, cũng không phải là ra oai phủ đầu, cô coi cậu như một người bình thường mà đối đãi.

Cô cười nói.“Tên tôi là Katy.”

“Cô có thể gọi cháu là Khải.” Cậu còn là rất ngại ngùng mà trả lời.

“Cháu thích kẹo sao?” Cô cúi người xuống, cười hỏi.

Nhưng Khải mân chặt miệng không nói.

“Không thích nha? Tôi còn muốn mỗi ngày đều mang mấy cái tới cho cháu đấy, không muốn thì thôi vậy.” Cô xoay người, tiếp tục hút thăm.

Nhưng là bên hông một cổ lôi kéo ngăn trở động tác của cô, cô quay đầu lại, nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đang đỏ lên của Khải, tay nhỏ nhỏ kéo ở y phục của cô, gương mặt muốn nói lại thôi.

Bộ dáng đáng yêu vậy làm cho cô nhịn không được, bỏ xuống công việc trong tay, không để ý trên người dơ bẩn, lập tức ôm lấy cậu.

“Khải, làm sao cháu đáng yêu như vậy?”

Đột nhiên xuất hiện cái ôm khiến Khải ngẩn ra, liền cha đều chưa từng ôm cậu như thế.

Cậu không có đẩy Katy ra, bởi vì mùi hương thơm trên người cô, mềm mại, a. Đó là hương vị chocolate, thật tốt nghe thấy, thật là ấm áp, cậu thích.

Hết Chương 1

2. Chương 2

Mỗi ngày, Katy lúc đang làm việc, sẽ thừa dịp khi không có người xuất hiện thì len lén nhét mấy viên chocolate vào tay Khải.

Vừa bắt đầu, Khải còn có thể giả bộ một bộ dáng tiểu đại nhân khó xử, đủ loại khó xử nhận lấy chocolate, nhưng dần dà, cậu cũng quen với phương thức đối đãi đó của cô.

Mỗi ngày vào sáng sớm, ăn một viên kẹo, để cho nói lời ngọt ngào ngào ngào.

Khải lột ra giấy bọc, đem chocolate mềm ngọt bỏ vào trong miệng, sau đó đi vào thư phòng, nghe cha vì cậu mời giáo sư tới kèm học, trước kia những chương trình học đó đều khiến cậu có một chút chau mày, nhưng bây giờ sẽ không, bởi vì có Katy.

“Cười chết người, Khải, trẻ em Đài Loan ở cái tuổi này của cháu đều đang học cộng trừ nhân chia, không phải học La Mã ghép vần á! Còn nữa, cháu thế nhưng sẽ không học trình độ sơ cấp? Cũng không biết cái gì kêu là thơ Đường 300 bài? Ấy vậy mà không có dạy cháu sao?!” Cô vói về mặt không cho là đúng. “Cô dạy cho cháu!” Cô vỗ ngực một cái, một bộ dáng hào phóng cứ để ta lo.

Khải không khỏi cười lên, “Thật? Tốt quá rồi!”

Cậu thích tiếng Trung, thích văn hóa Trung Quốc, càng thích người khác nói với cậu bằng tiếng Trung, cố tình cha một chút tiếng Trung cũng không biết, mà cậu có thể học được tiếng Trung thuần nhất không sai, này đều dựa vào thiên phú của cậu cùng tìm tòi học hỏi thêm trên mạng.

Nhưng bên cạnh nếu có một người tinh thông tiếng Trung chỉ dạy cậu, như vậy cậu tiến bộ tốc độ nhất định sẽ rất nhanh, mà Katy tổng sẽ tại kết thúc một ngày làm việc quét dọn sau, ở phòng cậu chờ cậu hoàn thành xong ba chương trình học, sau đó sẽ tỉ mỉ dạy cậu tiếng Trung.

Đó là thời gian cậu vui sướng nhất trong một ngày.

Khải đối với Katy yêu thích ngày càng tăng, có lẽ là bởi vì cá tính cởi mở hoạt bát của cô làm cho cậu cảm thấy thoải mái, mỗi một ngày đều từ một viên kẹo ngọt ngào bắt đầu, niềm vui nho nhỏ này liền làm cho cậu quên đi thu hồi nụ cười, trên khuôn mặt tuần dật thảnh thơi tràn ra nụ cười đáng yêu —— ở thời điểm đối mặt Katy.

“Đi theo cô học a!” Katy lấy phương thức trước kia mẹ cô đã dạy cô, bắt đầu một đầu một truyền dạy tiếng Trung.

Mẹ của Katy ở trước khi tới Mỹ là một cô giáo dạy quốc văn Trung Quốc, có được kiến thức văn học Trung Quốc vững chắc, nhưng phương thức dạy tiếng Trung lại không giống người thường, thế cho nên Katy tại Mỹ sinh trưởng 20 năm, còn có thể nói được tiếng Trung rất tốt. Mà cô bản thân cũng yêu thích văn hóa Trung Quốc, cộng thêm hiện tại tin tức truyền lại nhanh chóng mà dễ dàng, cho nên tại mưa dầm thấm đất, đối với Đài Loan tất cả đều không xa lạ gì, trong đó cô lại đối đồ ăn vặt của Đài Loan đặc biệt mê muội.

Hiện tại cô đem những thứ trong trí nhớ mẹ dạy cô mà máy móc dạy lại cho Khải.

Nhưng Katy thật sự không thể dự liệu trước được, mỗi một lần khi nghe Khải dùng giọng trẻ con non nớt lẫn vào tiếng Anh kia đọc thuộc lòng thơ Đường hoặc là Tam Tự kinh thì cô đều không nhịn được bật cười.

“Khải, cháu thật đáng yêu nha!”

Khải hết sức trưởng thành sớm, nhất không thể chịu được người ta nói cậu đáng yêu.

“Không được nói cháu đáng yêu!” Cố làm ra vẻ nhướng lên lông mày, cậu tức giận trừng mắt nhìn Katy đang cười đến run rẩy hết cả người.

“Nhưng là cháu thật sự rất đáng yêu nha! Tới, cười một cái nào!” Đưa tay đem hai má cậu lôi kéo, làm cho cánh môi mấp míp của cậu nhếch thành hình cung.

“Katy! Không cần náo loạn!” Cậu then quá thành giận mà gào lên.

“Ha ha ha, quả nhiên là đứa bé!” Cô ôm bụng cười không ngừng.

“Cô cười cháu! Này, vậy cháu đây liền đem chocolate toàn bộ ăn hết!” Cậu tùy hứng nói, đem chocolate Los Angeles giá trị xa xỉ mà cha sai người mang cho cậu ôm trọn vào lòng.

Vốn là cậu nói hay lắm muốn cùng cô cùng nhau chia sẻ, nhưng bây giờ cậu quyết định thay đổi chủ ý, ai kêu cô muốn cười cậu, hừ!

“Tại sao có thể nói không giữ lời?” Cô một bộ nghiêm túc. “Chuyện đã nói là không thể đổi ý nha! Khải ——” Cô ôm lấy Khải, bưng lấy khuôn mặt cậu rất nghiêm túc nói: “Muốn giận cô cũng chờ cô đem chocolate ăn xong chứ!”

Nghe vậy, Khải bật cười phốc một tiếng.

Cô coi chocolate như mạng, khi cậu nói chia cho cô chocolate, hơn nữa cậu nguyện ý cùng Katy cùng nhau chia sẻ thì ánh mắt cô cũng sáng lên.

Bình thường luôn nói cậu là đứa bé, theo cậu nhìn, Katy so với cậu cũng không khá hơn chút nào, một hộp chocolate sẽ làm cho cô mất đi hình tượng.

Cuối cùng, hộp chocolate này vẫn lại là để cho Katy ăn hết một nửa, bởi vì cậu không có cách nào giận cô, cô cho cậu quá nhiều vui vẻ, cậu không muốn phá hư hữu tình thật vất vả có được này, cộng thêm cậu chỉ là sợ mất thể diện, sợ người tổn hại cậu thôi.

Thường cảm thấy Katy không có bất kỳ yêu cầu, cô tuân thủ nghiêm ngặt bốn phận làm tốt công việc chính mình nên làm, thậm chí đều đã cùng cậu thân cận như thế, nhưng mà một chút hỏi thăm về chuyện ham muốn của cha cũng không có.

Hơn nữa cậu còn phát hiện khi cha ở trong phòng treo lên bảng hiệu “Chớ quấy rầy” trên cửa thì cô cũng sẽ không ý đồ xông vào, thậm chí ngay cả cha ở trong phòng khách sạn bận rộn thì cô cũng theo bản năng né tránh tại nơi có cha.

Cho tới bây giờ đã trải qua ba tháng, Katy như cũ có công tác của cô, đây là kỷ lục chưa bao giờ từng có trôi qua, ở mấy người làm nữ quét dọn trước khi Katy đến, chưa từng có một ai có thể nán lại vượt qua một tháng.

Vì vậy, Khải thường nghĩ mình có thể vì Katy làm chút gì, coi như là giúp cô một chút cũng tốt.

“Khải, cái này cho cháu, ” Katy trước khi tan việc đem một cái đĩa CD đưa cho cậu. “Đây là bài hát được một ca sĩ nổi tiếng nhất Đài Loan hiện nay hát, nghe nhạc thịnh hành học tiếng Trung cũng là phương thức thật tốt, tặng cho cháu.”

Cậu hồ nghi nhận lấy đĩa CD hoàn toàn mới chưa có bóc bao vỏ, tò mò hỏi: “Cô từ nơi nào lấy được?” Cậu hiểu được muốn từ nước Mỹ mua được thứ gì đó từ Châu Á, phải tốn không ít tiền cùng tâm tư.

“Lần nghỉ phép trước cô đi Trung Quốc chơi rồi mua.” Cô cười nói. “Cháu buổi tối từ từ nghe, cháu hẳn sẽ thích.” Thiên vương Châu Kiệt Luân là thần tượng trong suy nghĩ của giới trẻ Đài Loan hiện nay, cô nghĩ cậu hẳn sẽ thích, cho nên không có suy tính cái gì liền mua.

“Cám ơn.” Cậu cảm động nói lời cảm ơn.

Cậu biết Katy cần tiền, bình thường ăn mặc tiết kiệm, vì chính là tiết kiệm đến đủ tiền để tiếp tục học lên, cô đối với bản thân như vậy nghiêm khắc, lại với cậu tốt như vậy.

Cậu nhất định phải vì Katy làm chút gì!

“Ngày mai gặp.” Khom lưng ôm lấy Khải, hôn nhẹ lên gương mặt cậu, cô liền tan tằm rời đi khách sạn về nhà nghỉ ngơi.

Katy sau khi đi không bao lâu, Andy liền đi vào phòng Khải, nhẹ giọng kêu, “Tiểu thiếu gia.”

“Chú Andy, chuyện gì vậy?”

“Thiếu gia muốn cậu bảy giờ rưỡi đến phòng ăn dùng cơm.”

Cậu nghe vậy ánh mắt lập tức sáng lên, “Cha muốn cùng cháu cùng nhau ăn bữa tối? !” Vui mừng hết thấy viết ở trên mặt.

Andy với vẻ mặt cứng đờ, chậm rãi nói: “Còn có tiểu thư Juli.”

Nghe vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn của Khải liền xụ xuống.

Juli là cái cô nào a? Từ nơi nào xuất hiện?

Xem ra lại là bạn gái mà cha tự mình xem xét, cho là có thể làm mẹ mới của cậu, tìm cậu cùng ăn cơm chỉ là xem ý tứ cậu mà thôi.

Vui sướng nhất thời hoàn toàn tan biến mất, cậu không muốn cùng người không liên quan cùng nhau ăn bữa tối, nhưng là ý tứ của ba cậu không thể làm trái với.

“Cháu biết rồi.” Cuối cùng cậu cau lại khuôn mặt đáng yêu, đi vào trong phòng tắm rửa mặt chải đầu.

Trước khi đến nơi hẹn cần phải tắm rửa, chính là quy định sinh hoạt bình thường mà cha nghiêm khắc giáo dục cậu, cậu rất nhanh tắm xong, mặc vào bộ tây trang nhỏ nhắn đẹp đẽ, đi đến nơi hẹn.

Tiểu thư Juli Hải Sâm, năm nay 27 tuổi, là quản lý của một công ty PR giao thiệp với nhiều thủ đoạn cao siêu, bề ngoài xinh đẹp cùng nói năng ưu nhã, sắc bén, vẫn là cô ta trên công tác mọi việc đều thuận lợi.

Hôm nay, cũng bởi vì vẻ đẹp cùng ưu nhã của cô ta, khiến cho cô ta giành được sự chú ý mắt cao hơn đầu của Lane, tiến tới mời cô ta cùng ăn bữa tối.

Đã sớm nghe Lane vẽ ngoài anh Tuấn cùng gia thế giàu có của hắn, cô ta hạ quyết tâm, cần phải sử xuất tất cả vốn liếng, làm cho hắn đối với cô ta không thể không vài phần kính trọng.

“Vị tiểu thư xinh đẹp này chính là Juli?” Lane nhú mày cười hỏi.

“Mới chỉ là một ngày không gặp, liền đã quên em bộ dáng thế nào rồi sao?” Đôi mắt quyến rũ rủ xuống, lông mi dài vênh lên tôn lên đôi mắt vừa to lại mịn hoặc của cô ta.

“Tôi cũng không dám đem nữ cường nhân ngày hôm qua mặc toàn thân đồ công sở gọn gàng đó, cùng hiện tại em liên tưởng cùng một chỗ.” Tròng mắt hắn chuyên chú nhìn chằm chằm cô ta, thấy được cô ta tâm hoảng ý loạn.

Ánh mắt người đàn ông này đủ để khiến cho bất kỳ người phụ nữ nào bình thường đều sẽ điên cuồng mê luyến hắn.

Mới như thế liếc mắt một cái, hắn khiến cho Juli mê mẩn tâm trí, còn vọng tưởng quyến rũ hắn mê luyến mình, cô ta mỉa mai (kỹ thuật quyến rũ) cũng còn chưa có sử dụng đến được một nửa chiêu thức, tâm đã bị hắn câu đi, lập tức tâm hồn thiếu nữ mụ mẫm, vì hắn ái mộ.

“Anh thật biết nói chuyện.” Cô ta liếc nhìn hắn một cái, cười duyên.

Giơ tay nhắc chân đều là phong tình, Juli vô cùng rõ ràng mị lực của mình ở nơi nào, cô ta muốn Lane vì cô ta mê đắm, vì cô ta khuynh đảo, tiến tới cầu hôn với cô ta, trở thành vợ hắn.

Mặc dù Lane có một con trai tám tuổi, thế nhưng không phải là vấn đề quá lớn.

Ngay tại cô ta sử xuất tất cả vốn liếng dẫn dụ Lane thì người hầu bàn mặc âu phục phẳng phiu dẫn một đứa bé trai đi tới bên cạnh bàn, cô ta ngăn người, cảm thấy đứa bé kia giống như đã gặp qua ở nơi nào.

“Cha.” Khái nhẹ hô một tiếng, đem lực chú ý của Lane toàn bộ dời đi.

“Khái.” Lane từ ái mà đưa tay nhẹ nhàng đặt ở bả vai con trai, tình thương yêu hiện đầy trên mặt. “Đói bụng không? Nhanh ngồi xuống.”

Khái khẽ mỉm cười, giáo dưỡng tốt đẹp chính là ngồi ngay ngắn ở trước bàn ăn, với một đứa bé tám tuổi mà nói, lễ nghi dùng cơm của cậu tốt được không thể tưởng tượng nổi.

“Juli, đây là con trai tôi, Khái.” Lane hướng cô ta giới thiệu Khái thì hiện lên trên mặt thần thái kiêu ngạo là không cần hoài nghi. “Khái, vị này là Juli, bạn của cha.”

“Chào cô.” Khái cười yếu ớt đáp lại, lễ độ mà đối với cô ta gật đầu thăm hỏi. “Rất hân hạnh được biết cô.” Khuôn mặt nhỏ nhắn mặc dù là tuổi cười, nhưng nụ cười nhưng không có đạt tới đáy mắt.

Lại một người phụ nữ vọng tưởng bám lấy cha.

Khái từ trong ánh mắt cô ta thấy khinh bỉ, cậu tuổi tuy nhỏ, cũng không đại biểu cậu không hiểu tâm tính của người lớn.

Thân thể của cậu vẫn là đề tài thảo luận của giới truyền thông cùng giới xã giao, cậu là một đứa trẻ không rõ mẹ, không ai biết mẹ cậu là ai, đến từ nơi nào.

Để cho người đàm tiếu say sưa, chính là Lane ở 20 tuổi năm ấy tiến vào chuẩn bị tiếp nhận tập đoàn Ciel thì trong buổi họp báo công bố tin tức hần đã có người thừa kế, nhất thời khiến cho sóng to gió lớn.

Nhưng vô luận như thế nào truy xét, chính là không tra được mẹ đẻ Khải là ai.

Khải hiểu biết rõ ràng, nếu để người phụ nữ trước mắt trở thành mẹ kế của cậu, về sau cậu sẽ không có quá tốt ngày trôi qua. Nhưng là —— người phụ nữ này cũng muốn quá nhiều, cha cậu không phải một người đàn ông độ lượng rộng rãi đến có thể dễ dàng tha thứ phụ nữ khi đẻ con trai hần, coi như người phụ nữ kia là vợ hần cũng thế.

“Thật anh tuấn, cùng cha đáng dấp giống nhau như đúc.” Juli cười nói, không để ỉnh biểu lộ ra sự chán ghét mà không lời nào có thể miêu tả hết được.

“Khải rất ưu tú, mà còn thông minh, luôn có thể đạt tới yêu cầu của tôi.” Lane kiêu ngạo mà nói.

“Xem ra anh rất là vui vẻ khi có con trai hoàn mỹ như vậy.” Cô ta âm thầm cắn răng.

“Đúng! Có Khải là chuyện tốt đẹp nhất trên đời.” Hần cảm tính nói.

“Em lần đầu tiên nhìn thấy Khải đã cảm thấy rất hợp duyên.” Cô ta quay đầu đối mặt Khải, đưa tay khẽ chạm tới gương mặt cậu.

Khải lẳng lặng nhìn chăm chú vào hai vị đại nhân có qua có lại, trong đó vẻ mặt của Juli khiến cho cậu cảm thấy thú vị.

Đó chính là —— trong ngoài bất nhất.

Rõ ràng cắn răng nghiêng lợi, ước gì cậu biến mất không thấy gì nữa, vẫn còn lộ ra sắc mặt như thế ghê tởm.

“Như vậy hai người hàn huyên một chút, tôi qua phòng thay đồ.” Lane nhẹ gạt đầu, rời đi chỗ ngồi.

Juli dùng ánh mắt thâm tình nhất đưa mắt nhìn hần rời đi, cho đến khi hần biến mất ở trước mắt, cô ta lập tức khôi phục bản tính.

“Cô tương lai sẽ trở thành mẹ của cháu.” Mỹ nữ mặt liền biến sắc, mặt nạ mẹ kế lập tức treo ở trên mặt. “Cháu tốt nhất ngoan ngoãn không nên chọc tức cô, bằng không thì cháu thật tốt mà chịu đựng.”

Khải không khỏi bật cười, cô ta đối với mình rất có tự tin đi, cha hèn cô ta ra ngoài ăn bữa tối, đồng thời tìm cậu cùng đi, cũng không đại biểu cô ta tương lai sẽ trở thành mẹ kế của cậu, hơn nữa coi như cha có thích cô ta, hay yêu cô ta đi nữa, cũng sẽ không cho phép cô ta nhúng tay đối với việc giáo dục cậu.

Tại phương diện nuôi dạy đứa nhỏ này, cha tuyệt đối là một người đàn ông chủ nghĩa.

“Là thế này sao?” Cậu cười cười trả lời. “Cô cho rằng cô thật có thể trở thành mẹ kế của tôi?”

Juli ngẩn người, bởi vì câu trả lời của Khải.

Khải không giống một loại đứa trẻ tám tuổi, nếu như là những đứa trẻ khác, đã sớm khóc lớn đại náo hoặc là ngoan ngoãn không dám nói lời nào, không giống cậu, thế nhưng lộ ra cái loại ánh mắt mỉa mai đó nhìn cô ta, một bộ dáng xem thường người!

“Cô bị chứng mất trí nhớ sao? Tôi là con của ai chứ?” Khải khẽ mỉm cười, cầm lên chén nước trên bàn khẽ nhấp một ngụm. “Xin làm rõ ràng tình trạng rồi hãy trở lại uy hiếp tôi.”

Cậu nói chuyện với giọng nói, cực kỳ giống Lane 28 tuổi.

Juli trong ánh mắt lộ ra vẻ không thể tin được, còn có che giấu không được khiếp sợ.

“Khải, chúng ta trở về khách sạn.” Lane từ phòng thay đồ trở lại, mặt lạnh nói, hoàn toàn không đem cô ta xem ở đáy mắt.

“Lane? !” Nét mặt của cô ta vừa kinh ngạc vừa sợ hãi, mới vừa rồi cái người đàn ông đối với cô ta chuyện trò vui vẻ kia đã không còn thấy nữa, hiện tại đứng ở trước mắt cô ta là một Lane toàn thân tản ra hơi thở khủng bố, làm cho cô ta bị sợ đến không ngừng run rẩy.

Khải thuận theo rời khỏi chỗ ngồi, đi theo sau cha mình rời đi. Juli vội vàng chạy theo, đuổi theo cha con bọn họ.

“Lane, không cần đi!” Lúc này trên mặt mỹ nữ đầu còn có cái gì ưu nhã mỹ lệ?

Lane dừng bước lại, cả khuôn mặt tuần mỹ toát ra vẻ lạnh lùng nhìn cô ta, không có bất kỳ sắc mặt, cũng không có mấy may tia cảm xúc xuất hiện tại trên mặt.

Cô ta thấy thế liền luống cuống.

“Anh, anh đều nghe được? Không phải vậy! Không phải như anh nghĩ đâu, em chỉ là đùa giỡn thôi! Thật.” Cô ta hốt hoảng giải thích, chỉ sợ hấn cứ như vậy không để ý tới mình.

Phản ứng của hấn là rút về cánh tay mình đang bị cô ta cuốn lấy, sau đó đẩy ra cô ta, lạnh lùng khạc ra một chữ, “Cút.”

Nói xong mang theo Khải, cũng không quay đầu lại rời đi.

Khải trước khi đi quay đầu lại, đồng tình liếc mắt một cái nhìn một chút cô ta đang lã chã chực khóc.

Cha đối với cậu để ý, là vượt qua sự tưởng tượng mà mọi người thường nghĩ.

Thật ra thì cậu tuyệt không để ý cha kết hôn, thật, cậu không ngại nhiều mẹ kế, nhưng là qua nhiều năm như vậy, cha biết trong số những người phụ nữ đó thì không có lấy một người nào có suy nghĩ hay bộ dáng muốn làm “mẹ”.

Khải hiểu, muốn một người phụ nữ tiếp nhận đứa bé mà chồng mình cùng phụ nữ khác sinh hạ, còn phải đối xử như con của mình, đó là một chuyện nhiều khó khăn, nhưng cậu muốn không nhiều lắm nha.

Không cần quá yêu thương cậu, cũng không cần đem cậu thành con của mình một loại, chỉ cần có thể cùng cậu giống như bạn bè mà sống chung, như vậy là đủ rồi.

Bạn bè? ! Khải đứng ở trước cửa xe không tự chủ dừng bước lại.

“Thế nào?” Lane quan tâm hỏi.

Cậu vội vã lắc đầu.“Không có.”

Mới vừa rồi cậu mới nghĩ tới bạn bè, trong đầu liền thoáng qua bộ dáng của Katy.

Ngồi ở trong xe, cả khuôn mặt cậu như có điều suy nghĩ, Lane thấy thế không khỏi nói lời xin lỗi.

“Khải, thật xin lỗi.” Hấn thật có xin lỗi đối con trai nói.

“Không có gì cần nói xin lỗi.” Khải thành thực hiểu chuyện mà trả lời.

Cậu tại sao có thể trách cha không có mắt nhìn phụ nữ đây? Cậu hiểu, đây chẳng qua là nhất thời mê hoặc thôi, bản năng đàn ông mà.

Chỉ là ——

“Cha, người là thật muốn kết hôn sao?”

Lane nhún nhún vai, “Cha không nhất định phải là kết hôn, theo đuổi phái nữ chỉ là muốn tìm người bầu bạn.”

“Thì ra là như vậy.” Cậu hiểu biết gật đầu.

Cha mặc dù có cậu, nhưng một thân một mình cuối cùng sẽ tịch mịch, tìm người thích hợp bầu bạn, điều này cũng dễ hiểu.

Coi như không kết hôn, chỉ là ở chung một chỗ, cậu cũng là muốn cùng người phụ nữ mà cha thích cùng nhau chung sống, nếu như vậy, chẳng bằng cậu tìm đến người mà chính mình thích, cha cũng sẽ thích cùng người đó cùng nhau chung sống, cuối cùng coi như kết hôn cũng không quan hệ.

Liền một bóng dáng khắc sâu cắm vào trong lòng cậu.

Nếu như mẹ kế của cậu là Katy, cậu tin tưởng mình nhất định sẽ cùng Katy chung đụng hòa hợp.

Càng nghĩ càng cảm thấy Katy vui tươi hoạt bát thích hợp, Khải trong nội tâm đã có ý tưởng cùng bước đầu kế hoạch, biết cô ấy lâu như vậy, cha cùng cô ấy lại chưa từng có thật tốt gặp mặt một lần, đó là bởi vì suy nghĩ của cô ấy rất đơn giản, cô ấy chỉ nghĩ chăm chỉ làm việc mà thôi.

Hồng bét, hiện tại Katy là không lòng tham lại thành chương ngại vật trong kế hoạch của cậu, muốn thế nào mới có thể làm cho bọn họ gặp mặt đây? Cậu tin tưởng cha nhất định sẽ thích Katy, nhưng mỗi lần khi cha rời đi khách sạn thì Katy cũng còn chưa có đi làm, coi như cha ở phòng khách sạn ngủ, cô ấy cũng sẽ tránh đi phòng của cha, chờ cha sau khi rời đi mới đi vào quét dọn.

Đúng rồi, chính là cái này!

Trong mắt Khải lóe ra ánh sáng, cậu nghĩ đến một ý kiến hay.

Buổi tối hôm đó trở lại chỗ ở khách sạn, một cách tinh quái chính cậu liền hướng quản gia Andy muốn một ly cà phê bỏ thêm rượu Brandy.

“Khải thiếu gia, cậu muốn này làm cái gì?” Andy cổ quái hỏi.

“Cha hết sức mệt, cháu đem ly cà phê cho cha nâng cao tinh thần.” Cậu quỷ dị cười trộm.

Cậu khác hẳn với hành động bình thường khiến Andy sinh nghi, nhưng là anh ta chưa có nói ra.

Bởi vì anh ta từ trên mặt Khải nhìn thấy nụ cười quái đản, đó là nụ cười của đứa trẻ mới có.

Vì vậy Khải bưng ly cà phê bỏ thêm rượu Brandy, đi vào thư phòng của cha.

Lane uống rượu sẽ ngủ dậy đặc biệt muộn, Khải dĩ nhiên biết tật xấu của cha mình, cậu tính toán nhân cơ hội này thật tốt mà tính kế cha và Katy.

“Cha, cà phê đây.”

Bàn tay nho nhỏ bưng ly cà phê nóng hổi tiến vào thư phòng, nụ cười tràn đầy hiện lên trên mặt.

Khải với cử chỉ thân thiết kia làm cho hắn cảm động không thôi.

“Cám ơn con, Khải.” Không nghi ngờ gì, hắn nhận lấy ly cà phê liền đưa lên miệng, uống hơn phân nửa ly mới nhíu mày: “Cà phê bỏ thêm rượu?”

“Vâng, chú Andy nói cha gần đây không dễ dàng ngủ, con nghĩ uống một chút rượu sẽ ngủ ngon hơn một chút.” Tốt nhất là ngủ thẳng đến tối. Cậu như không có việc gì nói.

Lane nghe vậy không khỏi cười: “Cám ơn.”

“Không khách khí.” Hi vọng sáng sớm ngày mai tỉnh lại, cha hắn không nghĩ muốn bóp chết con. “Cha ngủ ngon, không nên ngủ quá trễ nha.”

“Ngủ ngon.” Lane từ ái nhìn Khải, đột nhiên, hắn tựa như nghĩ đến cái gì liền gọi cậu lại, “Đúng rồi, Khải.”

Khải tìm lỗ một nhịp, chỉ sợ cha nhìn ra quỷ kế của cậu: “Chuyện gì ạ?”

“Hôm nay khiến cho con bị Juli làm tức giận, cha vẫn cảm thấy rất có lỗi, cha nghĩ cả đêm, cuối cùng quyết định, cha sau này sẽ không thử lại ý định đi tìm bạn gái khác nữa.”

“Có ý tứ gì ạ?” Cậu nhíu mày.

“Ý là con sẽ không có mới mẹ, cha cũng vậy sẽ không có vợ.”

Không cần! Cậu mới không nghĩ như vậy! Cậu muốn Katy làm mẹ mới của cậu á!

“Cha, ” Ân nhần không được, cậu đối với cha mình nói: “Lời nói không cần nói được quá vẹn toàn.”

“Cái gì?” Lane không hiểu, cho nên hỏi tới.

“Không có việc gì, con muốn đi ngủ, ngủ ngon.” Cậu rất nhanh rời đi thư phòng, lưu lại một Lane đầu mờ mịt.

“Tiểu tử này. Sao thế này a?”

Hết Chương 2

3. Chương 3

Buổi sáng tám giờ, Katy đứng giờ đi làm.

Cô theo thói quen trước khi bắt đầu làm việc sẽ tới phòng Khải trước.

“Chào buổi sáng, Khải.” Cô kéo rèm cửa sổ ra, khiến ánh mặt trời chiếu vào phòng.

Khải một bên dụi mắt nhập nhèm buồn ngủ, một bên từ trên giường bò dậy, lại vừa đánh ngáp vừa nói chào buổi sáng.

“Chào buổi sáng, Katy.”

“Ngủ rất ngon đi.” Cô cười cười ngồi vào bên mép giường cậu, từ trong túi áo móc ra mấy viên kẹo đủ loại màu sắc khác nhau thả vào trong tay cậu. “Đây là kẹo hôm nay, cô ngày hôm qua mua hương vị mới, chia một chút cho cháu ăn.”

Cái loại cảm giác chia sẻ đó, cậu thật sự rất thích.

Khải đưa tay ôm lấy cô, từ trên người cô hấp thu ấm áp, lúc này Khải mới phù hợp với tuổi của cậu, như đứa bé một dạng tận tình mà làm nũng.

“Chớ nũng nịu, nhanh đi đánh răng rửa mặt, Andy chuẩn bị bữa ăn sáng rất ngon nha.” Cô thương yêu vỗ vỗ mặt cậu, đẩy cậu vào phòng tắm đánh răng rửa mặt một phen.

Ở bên ngoài cửa phòng tắm, cô kêu, “Cô đi quét dọn đây.”

Mới vừa ở bàn chải đánh răng bóp kem đánh răng lên, đang chuẩn bị đánh răng Khải lập tức tỉnh lại.

“Quét dọn? Cơ hội tới rồi!” Để xuống bàn chải đánh răng, cậu thật nhanh chạy ra khỏi phòng.

Nếu là bình thường, cậu căn bản là không thể mặc đồ ngủ rời phòng, nhưng là tình huống bây giờ không phải là so bình thường!

Vừa mới chạy ra khỏi phòng, cậu liền một đầu đụng vào Andy đang bung điểm tâm vào phòng cho cậu, chỉ thấy Andy với vẻ mặt quái dị nhìn cậu.

“Khải thiếu gia, làm sao cậu.”

“Chú Andy, cha cháu đâu?” Cậu vội vội vàng vàng hỏi.

“Thiếu gia còn chưa có ra cửa, còn ở trong phòng ngủ.”

“Thật tốt quá!” Cậu lập tức xông ra ngoài.

Hoàn hảo tiếng bước chân dồn dập hòa cùng tiếng máy hút bụi đang hút làm sạch thảm lông dày vang lên, cho nên không có có đưa tới Katy nghi ngờ, dĩ nhiên cũng không có đánh thức Lane đang trong phòng ngủ say sưa.

Đi tới trước cửa phòng cha, quả nhiên nhìn thấy trên cái tay cầm ở cửa treo băng hiệu “Chớ quấy rầy”, tối hôm qua cả phê bỏ thêm rượu Brandy phát huy hiệu quả, khiến Lane ngủ thẳng đến buổi sáng tám giờ, đây không phải là thói quen hần bình thường có.

Khải một chút cũng không có phát giác khoe miệng mình nhếch lên, cười đến giống như đứa bé đang chơi trò đùa quái đản, cậu nhẹ nhàng linh hoạt đem bảng hiệu “Chớ quấy rầy” gỡ xuống, sau đó nhét vào trong khe cửa.

Đại công cáo thành!

Cậu sau đó lại nhẹ nhàng linh hoạt chính là đi về phòng mình, không cho Katy ở thư phòng phát hiện.

“Đã giải quyết xong.” Cậu trở về phòng liền cười to không dứt.

“Khải thiếu gia, chuyện gì khiến cho cậu vui vẻ như vậy?” Andy tò mò hỏi, bởi vì chưa bao giờ nhìn thấy qua cậu vui vẻ cười to như vậy.

“Không có a.” Cậu mới sẽ không nói cho người khác biết mưu kế của cậu đâu, liền Andy cũng sẽ không nói. “Hôm nay bữa ăn sáng xem ra ăn thật ngon, cháu đi trước đánh răng!”

“Đều đã qua tám giờ, tôi đi gọi thiếu gia rồi giường.” Andy nhìn đồng hồ trên tay một chút, phát hiện thời gian không còn sớm, liền quyết định đi gọi Lane dậy.

Khải lập tức ngăn cản, “Chú Andy, cha đã ra cửa.” Cậu mặt không đỏ hơi thở không gấp mà nói láo.

“Ồ?” Andy hồ nghi, anh ta mới vừa bừng bữa ăn sáng vào cho Khải thiếu gia thì rõ ràng nhìn thấy cửa phòng thiếu gia còn treo móc bảng hiệu “Chớ quấy rầy” a! Làm sao có thể lập tức liền ra cửa rồi đây?

“Là thật, mới vừa rồi cháu nghĩ muốn có chuyện muốn cùng cha nói, thời điểm đi đến phòng cha thì bảng hiệu ngoài cửa phòng cha đã được lấy xuống.” Chẳng qua là cậu lấy đi, ha ha.

“Là thế này sao?” Andy hoài nghi, chuyện có đơn giản như vậy sao?

“Đúng vậy a, chú Andy, có thể hay không giúp cháu chuẩn bị y phục một chút để mặc đi học ? Cám ơn.” Khải lập tức sai phái Andy, không để cho anh ta phá hư chuyện tốt của mình.

Katy, cháu đối với cô có lòng tin, cô nhất định có thể khiến cho cha lau mắt mà nhìn!

Trên tay cầm cửa không có bảng hiệu “Chớ quấy rầy”, bày tỏ Tổng giám đốc đại nhân không có ở trong phòng.

Mỗi ngày, Katy đều sẽ rất cẩn thận xác định Tổng giám đốc không có ở phòng của hần, mới dám đi vào quét dọn, mà hôm nay, cô cho là tựa như bình thường giống nhau mà làm việc thì lại xảy ra “Ngoài ý muốn” thay đổi cuộc đời cô.

Mở cái cửa vừa dày vừa nặng ra, đem xe đẩy dụng cụ vệ sinh đẩy tiến vào phòng Lane, cô lập tức khom lưng nhặt lên quần áo tán lác trên đất, hoàn toàn không có chú ý tới, ở dưới tầng tầng lụa trắng trên chiếc giường lớn kia, một người đàn ông anh tuấn đang nằm hơn nửa còn lộ ra trọn vẹn.

“Ai, càng xem càng thích, thật muốn có phòng như vậy.” Katy tự mình lẩm bẩm nói, tiếp liền mở ra máy hút bụi, tại tạp âm ầm ầm bắt đầu công việc.

Đó là cái thanh âm quý gì?

Lane cau mày, rất nhanh mở mắt ra, con ngươi màu xanh nhạt đó dưới ánh mặt trời càng lộ vẻ trong suốt.

Chuyển động mắt, hần biết trong phòng trừ mình ra còn có người khác, là ai? Thanh âm ồn chết người này là ai phát ra?

“A a a”

Tiếng hát trong trẻo đưa tới sự chú ý của hần, ánh mắt phiêu hướng nơi thanh âm phát ra, hần nhìn thấy một nhân viên quét dọn vệ sinh, mặc đồng phục khách sạn Ciel, đang cố gắng kéo chiếc máy hút bụi tạo ra tạp âm kia ở sau lưng cô để tiến hành quét dọn, trong miệng hát ca khúc mà hần nghe không hiểu.

Đó là tiếng Trung đi, một trong ngôn ngữ Khải thích nhất.

Nhưng này đều không phải là trọng điểm!

Hắn có một thói quen, trước lúc ngủ sẽ ở trên cái tay cầm cửa treo bảng hiệu “Chớ quấy rầy”, cho tới nay chỉ có người phụ nữ vọng tưởng Ma Tước biến Phượng Hoàng mới dám mạo hiểm chọc giận sự nguy hiểm của hắn, tại hắn vẫn còn ở bên trong phòng thì tự động đưa tới cửa!

Cô ta là chuyện gì xảy ra? Cứ như vậy chạy vào, mắt là mù sao? Muốn hắn đem cô nghĩ thành cùng những người phụ nữ khác không giống nhau, làm không được.

Lập tức, Lane liền đem cô gái trước mắt, cùng những người phụ nữ trước kia vọng tưởng bỏ đến trên giường hắn đánh đồng, dù sao tấm gương nhà Ân (*) không xa.

(* : Ý nghĩa là nhà Ân diệt nhà Hạ, con cháu nhà Ân lấy sự diệt vong của nhà Hạ làm tấm gương. Sau này dùng để chỉ người đời sau lấy sự thất bại của người đời trước làm tấm gương)

Hắn thật muốn xem cô gái này nghĩ muốn chơi trò hề gì!

“Hô, tốt lắm.” Cuối cùng đem thăm hút sạch sẽ rồi, ghế sa lon cũng lau đến khi phát sáng, bình hoa cũng đổi lại hoa hồng tươi mới.

Katy ngâm nga bài hát, đem bình hoa nâng đến trên tủ đầu giường cất xong, vô cùng thuận tay, kéo ra tấm chăn lụa màu trắng lãng mạn kia.

Sau đó —— thất thần.

“Ách ——” Cô đột nhiên dừng lại hô hấp, một câu cũng nói không nên lời, bởi vì, xuất hiện tại trước mắt cô chính là khuôn mặt đàn ông vô cùng tuần mỹ, vả lại đang trợn to hai mắt nhìn chăm chăm cô.

Cặp mắt màu xanh nhạt trong suốt mê người kia, sống mũi thẳng, môi mỏng rất hấp dẫn, xuống chút nữa nhìn, đó là một bộ ngực trắng kiêu, còn có cơ bụng sáu múi thành quả từ việc tập thể hình, hai cánh tay bền chắc gối lên trên đầu, sau đó là hai cái chân đầy lông.

Toàn thân cao thấp cũng không có mặc quần áo, chỉ có ở phía dưới rốn đang đắp một cái ga trải giường màu trắng.

Kính khủng vẫn còn ở phía sau, người đàn ông này không khéo, chính là chủ nhân căn phòng này, ông chủ trả tiền lương cho cô mỗi tháng, vị Tổng giám đốc đại nhân trong truyền thuyết đẹp trai phải sánh ngang nam model Zehder, Lane • Ciel.

“Ách, Tổng giám đốc, Chào buổi sáng.” Cô lúng túng cười ngây ngô. “Ngượng ngùng đánh thức ngài, tôi, tôi sẽ đi ra ngoài!” Cô xoay người co cẳng chạy.

“Đứng lại!” Lane nổi giận gầm lên một tiếng, khiến cho cô dừng lại bước chân trốn chạy.

“Thật xin lỗi! Tôi không phải cố ý xông vào, tôi không có nhìn thấy bảng hiệu ở cửa, cho nên. . . .” Cô vội vàng vàng nói xin lỗi, đưa lưng về phía hắn vẫn nói lời xin lỗi.

Tại sao ở cửa sẽ không có bảng hiệu? Kỳ quái! Tại sao sẽ như vậy chứ? Cô làm việc luôn luôn chưa làm gì sai, là cái khâu nào có vấn đề? Chẳng lẽ là Tổng giám đốc đại nhân quên đem bảng hiệu treo lên?

Không, không thể nghĩ như vậy, ngàn sai vạn sai cũng sẽ không là lỗi của ông chủ, không thể đem hoài nghi của cô nói ra khỏi miệng, vậy sẽ hại mình mất phần công việc này.

“Cô tên là gì?” Hắn bí hiểm hỏi.

Tổng giám đốc đại nhân muốn biết tên của cô, không phải là muốn nướng cô như con cá mực chứ?

“Tôi tên là Katy.” Cô đưa lưng về phía Lane, lưng cứng ngắc, thuận theo đem tên nói ra.

“Mục đích của cô là cái gì?” Hắn xuống giường, kéo bộ áo ngủ để tại cuối giường mặc vào, đi tới phía sau cô thấp giọng hỏi.

“Quét dọn phòng a. . . .” Katy ấp úng trả lời.

“Có đơn giản như vậy?” Lane rõ ràng không tin cô, hừ lạnh một tiếng. “Lạt mềm buộc chặt đem diễn trò cô thật cao thủ đó.”

Nghe loại lời nói đó, Katy tức giận cực kỳ, nhất thời thịnh nộ, không chút suy nghĩ liền xoay người lại, dùng đôi mắt xinh đẹp mà hiện đầy lửa giận của cô trừng hấn, này vừa nhìn, lại bị tư thái cao cao tại thượng kia của Lane làm cho tức giận đến lý trí hoàn toàn biến mất!

“Đùa giỡn cái gì! Ngài coi mình là ai? Đừng tưởng rằng phụ nữ khắp thiên hạ đều nghĩ muốn leo lên giường của ngài! Thật là có bệnh! Rõ ràng cửa phòng cũng không có treo băng hiệu, hoàn hảo ý tứ hoài nghi động cơ của tôi! Nói cho ngài biết, coi như đàn ông khắp thiên hạ đều chết sạch, tôi cũng sẽ không coi trọng ngài, hừ!”

“Cô cho rằng dùng cái loại phương thức này là có thể đưa tới chú ý của tôi?” Hấn cười mỉa không dứt, tiếp theo lạnh lùng nói: “Cút ra ngoài.”

Katy quả thật không thể tin được, người đàn ông này thế nào như vậy không thể nói lý a?

“Bệnh thần kinh!” Cô giận dữ mắng mỗ một tiếng, tức giận kéo máy hút bụi kéo ra ngoài cửa phòng, lại dùng sức đóng.

Cô không có chú ý ngoài cửa phòng bởi vì cô vào phòng quét dọn, mà từ khe cửa rơi xuống băng hiệu “Chớ quấy rầy”.

Lane châm biếm mở cửa phòng nhìn bóng lưng Katy rời đi, lúc xoay người thấy băng hiệu rớt tại bên khe cửa.

Hấn nhặt lên, nhần mày lại.

“Làm sao sẽ rớt tại bên khe cửa?” Hấn thật hiểu lầm cô gái kêu Katy đó sao? Hay cái này căn bản là chính cô để ở đây?

Trước khi đi làm việc, Lane nhất thời vui mừng đi tới phòng của Khải, hấn chỉ là muốn xem con trai một chút mà thôi.

Cửa phòng khép hờ làm cho hấn nhíu mày, đang muốn đẩy mở cửa thì đúng lúc nghe bên trong truyền đến thanh âm đối thoại.

“Cha của con đó! Thật sự là, thật sự là tức chết cô rồi!” Đây là thanh âm thể hiện đang cực kỳ tức giận của cô gái, nói chuyện tốc độ nhanh cực kỳ.

“Làm sao vậy?” Khải quan tâm hỏi.

“Cô chưa từng gặp qua người nào không thể nói lý như vậy!” Katy căm giận bất bình nói, vốn định đối với hấn oán trách một phen, nhưng suy nghĩ một chút, ở trước mặt đứa bé nói xấu cha nó, thật không phải một hình tượng tốt.“Thôi đi! Tính cô gặp xui xẻo.”

Khải ánh mắt sáng lên, “Katy, cô nhìn thấy cha cháu sao?”

“Ừ.” Cô tức giận gật đầu.

“Thật a, có xảy ra chuyện gì sao?” Cậu tò mò hỏi.

Cô nhún nhún vai, “Àm ỉ một trận.”

“Oh ——” Cậu với vể mặt hứng thú kéo dài âm.

“Khải, cháu tại sao cười thành ra như vậy? Rất giống —— mèo trộm thịt.” Cô nhíu mày, nghi ngờ mà nhìn cậu.

“Không có a, cô nhìn nhầm rồi.” Cậu cực lực phủ nhận.“Katy, cô cảm thấy cha cháu rất đẹp trai phải không? Rất nhiều phụ nữ thích cha nha.”

“Cô đối đàn ông miệng ăn nói phá hư một chút hứng thú cũng không có.” Lời nói vừa mới nói ra khỏi miệng, Katy liền hối hận.

Mới nghĩ tới không cần ở trước mặt cậu nói xấu Tổng giám đốc, lại lập tức liền hỏng việc! Cô thật sự là quá tức giận.

“A. Cô không thích cha cháu ư?” Giọng điệu của Khải nghe thật thất vọng.

“Cô sao phải thích hẳn?” Cô với vẻ mặt khó hiểu.

“Cháu thích cô nha, cho nên cũng hi vọng cô yêu thích cha cháu a.” Cậu chuyện đương nhiên trả lời.

“Nói cái gì vậy? Cô nghe không hiểu.”

“Đơn giản mà nói, cháu nghĩ muốn cô làm mẹ mới của cháu chứ sao.” Cậu cười ha ha không ngừng.

“Khải, kẹo có thể ăn bừa, lời nói không thể nói lung tung.” Cô với vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Cháu nào có nói lung tung? Katy —— được rồi, cô yêu thích cha cháu có được hay không?” Ý tưởng của Khải còn là giống như đứa trẻ thật ngây thơ.

“Nào có nói thích liền thích?” Cô quả thật dở khóc dở cười. “Cô thích cũng y như cháu người bạn nhỏ đáng yêu, nếu như cha cháu năm nay chỉ có 8 tuổi, cô liền sẽ thích hẳn.”

“Cha năm nay 28 tuổi, vậy cô”

“Không có hứng thú.” Cô thật nhanh trả lời. “Khải, nói thật, có phải là cháu giả trò quỷ đúng không?” Cô nheo mắt lại chất vấn.

“Ha ha ha.” Cậu cười khúc khích trả lời, “Chế tạo cơ hội cho cô và cha gặp mặt thôi.” Xem như là thừa nhận rồi.

“Đừng làm rộn! Về sau không cho phép cháu bày ra loại vui đùa ác liệt này, cô mất công việc thì làm thế nào?”

“Được rồi, được rồi.” Cậu ngoài mặt tuy là đồng ý, nhưng trong lòng nghĩ cũng không phải là như vậy.

Cậu nhất định sẽ chế tạo cơ hội làm cho cha cùng Katy “Nhận thức” .

Nghe đến đó, Lane hiểu được, tất cả đều là con trai bảo bối của hắn giả trò quỷ, nhưng hắn vẫn đối với Katy giữ nguyên thái độ.

Người phụ nữ này thật là lợi hại, biết tầm quan trọng của Khải đối với hắn, thế nhưng từ trên người Khải xuống tay!

Hắn nhất định sẽ bắt được cái đuôi hồ ly của cô.

Helen - Quản lý bộ phận vệ sinh kết hôn rời cương vị công tác sau, đổi Nina lên nhậm chức.

Vị Nina này, là một phụ nữ 35 tuổi chưa kết hôn, cá tính tương đối kỳ quặc, thích người nịnh bợ nịnh nọt, nghe lời nói dễ nghe.

Cổ tình Katy không nhất liên là một bộ a dua nịnh hót này, cộng thêm cô lại đang làm việc tại phòng Tôn tước ở tầng chót, đây không thể nghi ngờ là hoạ vô đơn chí, làm cô lập tức trở thành cái đinh trong mắt Nina, thế cho nên tới ngày nghỉ của cô là vô cùng khó sắp xếp.

Katy không chỉ một lần nghĩ, nếu như Helen trước khi rời cương vị công tác không có điều cô đến tầng chót làm việc, như vậy tình cảnh của cô bây giờ chắc chắn rất thảm.

Trước mắt cô chỉ cần chuyên tâm quét dọn tốt nơi Tổng giám đốc ở trên tầng cao nhất, tiền nhiều hơn lại ít chuyện. Nếu là đổi thành phải cùng những đồng nghiệp khác làm việc, nhất định là tiền ít lại bận rộn, hơn nữa đánh giá thành tích, còn có thể bị trừ rất khó coi.

“Katy • Ngón, cô ngày mai bắt đầu nghỉ phép, đây là giấy thông báo nghỉ phép của cô.” Nina đem giấy thông báo ném cho cô, thái độ vô cùng ác liệt.

Cô vội vã tiếp được, chính đang vui mừng rất lâu không có nghỉ phép rồi, nhưng là vừa nhìn thấy số ngày nghỉ trên giấy thông báo, cô lập tức thất thần.

“Bốn ngày? !” Tốt như vậy, một lần cho cô đến bốn ngày nghỉ.

“Có ý kiến?” Nina trờng cô.

“Tôi nghỉ ngơi hai ngày là đủ rồi, tôi còn phải làm việc. . . .” Muốn cô nghỉ ngơi bốn ngày là không sai a, nhưng là cô còn chưa có cùng Khải nói một tiếng nha, nhiều ngày như vậy không thấy được cậu, cô sẽ rất nhớ cậu.

“Khách sạn Ciel ít đi cô cũng sẽ không đóng cửa.” Nina chanh chua mà nói.“Tôi thật sự không hiểu nổi, cũng không phải là chỉ có một mình cô biết quét dọn, bộ phận người nhiều như vậy, tại sao cố tình lại chọn cô?” Chỉ cần nghĩ đến cái cô gái da vàng này có thể thân cận Tổng giám đốc, cô ta liền một bụng đố kị.

“Vâng. Tôi đều theo công ty an bài.” Katy áp ứng nói.

Nghe xong câu trả lời của cô, Nina lại là một bụng hỏa.

Cô Katy này là được Helen giới thiệu cho Andy, mà Andy lại hạ xuống một đạo chỉ thị —— phòng Tôn tước ngoại trừ Katy ra, không cho phép bất kì nhân viên vệ sinh nào khác tiến vào, trừ bỏ cô nghỉ phép là ngoại lệ.

Rõ ràng chính là quân gia Andy đang bảo vệ cô thôi, cho nên cô ta lại thêm một lý do để ghét cô.

“Vậy cô liền theo công ty an bài nghỉ ngơi bốn ngày đi! Bắt đầu từ bây giờ, cô liền xuống quét thẻ hết giờ làm, bốn ngày tới không để cho tôi nhìn thấy cô!”

“Dạ dạ dạ.” Cô liền tục không ngừng gật đầu.

Haizzz, Nina lại bệnh tâm thần rồi, thật sự là hồng bét, cô đột nhiên nhớ tới Helen , vẫn là Helen tốt bụng, người đẹp tâm lại thiện lương, hơn nữa sẽ không động một chút là phát bệnh thần kinh.

Quét thẻ tan tâm, đi tới trạm xe điện ngầm, Katy không nhịn được thở dài.

“Nghỉ a.” Rõ ràng là khó có được ngày nghỉ, tại sao cô lại có cổ cảm giác nặng nề đâu?

Thật không nghĩ muốn nghỉ.

Hôm sau.

Khải không có đợi được Katy đến, cả người giống như cực kỳ nóng lòng, thật vất vả đợi đến nhân viên vệ sinh đi tới phòng, lại không ngờ phát hiện đối phương không phải Katy, mà là một người phụ nữ xa lạ.

Nóng lòng cậu liền tại lúc cùng cha ăn sáng hỏi thăm Andy.

“Chú Andy, Katy hôm nay tại sao không có tới?” Giọng nói tràn đầy buồn bã.

Andy đang rót thêm rượu vị Mandailing vào trong ly cà phê cho Lane.

“Tôi hôm nay mới nhận được thông báo của trưởng bộ phận, Katy hôm nay bắt đầu nghỉ phép bốn ngày.”

“Cái gì? Bốn ngày? !” Khải với vẻ mặt khiếp sợ.“Tại sao Katy không có nói cho cháu biết?” Giọng nói nghe tức giận cực kỳ.

“Hắn là nhất thời được sắp xếp nghỉ ngơi, cho nên Katy mới không thể kịp thời nói cho cậu biết.” Anh ta vội vã trấn an cơn tức giận của thiếu gia.

“Thật quá mức!” Khải tức giận đến hốc mắt đều đã đỏ.

Đem thái độ của Khải xem ở đáy mắt Lane, im lặng không lên tiếng uống xong cà phê sau, thanh thanh cổ họng mới nói: “Khải, con tại sao để ý cô ta như vậy?”

“Bởi vì con thích Katy a.” Cậu chuyện đương nhiên trả lời.

Lane nhần lại mày.

Hắn không tin mình dạy dỗ ra con trai thế nhưng lại không có biết nhìn người. Cái cô Katy đó tuyệt đối là người phụ nữ lòng dạ xấu xa, cùng với mấy người phụ nữ trước kia căn bản không có khác biệt.

“Đừng nhắc tới cô ta nữa.” Hấn không cho phép con trai bảo bối của hấn để cho người có lòng tư lợi dụng, trong nội tâm đã suy tính phương án.

Điều cô đi, không cho phép cô đến gần Khải nữa.

“Khải, con là người thừa kế tương lai của tập đoàn Ciel, nhất định sẽ có người cố ý đến gần con, lấy lòng con, vì chính là từ trên người con lấy được chỗ tốt, con tuổi còn nhỏ, không hiểu lòng người hiểm ác, cha muốn nói cho con biết, là nên có tâm phòng bị người.”

“Cha, lời này của cha là có ý gì?” Khải khẽ chau mày, vô cùng không thích cha trong giọng nói ám chỉ.

“Thông minh như con làm sao không hiểu rõ cha muốn nói là cái gì?” Hấn tinh tường nhìn Khải. “Không nên bị người ta lừa, cái cô gái kêu Katy đó tuyệt đối không đơn thuần.”

“Con hiểu biết rõ cha vẫn là vì chuyện Katy xông vào phòng cha mà khúc mắc, nhưng là cha, à đó là so con một tay vạch kẻ sách vẽ ra.” Khải to gan nghênh coi ánh mắt cha mình. “Con hi vọng cha chú ý tới Katy, con thích cô ấy, cô ấy là người bạn đầu tiên của con, con cảm thấy được cha cũng sẽ thích cô ấy, cho nên con ở đêm hôm trước để cho cha uống ly cà phê bỏ thêm rượu Brandy, muốn cha ngủ dậy muộn, hơn nữa còn thừa dịp trước khi Katy phát hiện liền giấu đi bằng hiệu cha treo ở trên cửa, chuyện này Katy thật hoàn toàn không biết một chút gì.”

“Cô ta chính là chắc chắn con sẽ giúp cô ta, mới đối con tốt như vậy.” Lane tin tưởng nhân tính xấu xa một mặt.

“Katy không phải loại người như vậy!” Cậu một lòng vì Katy biện hộ.

“Biết người biết mặt nhưng không biết lòng.” Lane một câu nói luận định về nhân phẩm của Katy.

Nói nửa ngày, cha vẫn nhận định Katy là người phụ nữ hám tiền, điều này làm cho cậu tức giận vô cùng.

Cậu có ngu xuẩn đến để ột người phụ nữ lòng có toan tính trở thành bạn của cậu sao? Cha đối với cậu là không tin tưởng khiến cho cậu cảm thấy bị sỉ nhục.

Không chỉ sỉ nhục cậu, đồng thời cũng bôi nhọ Katy mang vui vẻ đến cho cậu.

Cho nên Khải tức giận, từ bé đến giờ, Khải lần đầu đối với cha nổi giận.

“Cha, bất kể cha như thế nào trách cứ con đều có thể, nhưng mà con lại không cho phép cha sỉ nhục Katy! Cô ấy là bạn của con!” Nói xong cậu tức giận cực kỳ bỏ lại khăn ăn, bữa sáng ăn chưa xong liền chạy về phòng khóa cửa lại, một mình sinh hờn dỗi.

“Tiểu thiếu gia!” Andy lo lắng kêu.

“Đừng để ý đến nó.” Cầm cái ly trống trơn lên, ý bảo Andy rót ly cà phê nữa cho hấn. “Đứa bé nháo một lúc không có việc gì rồi.”

Hoàn toàn không đem cơn tức giận của con trai nhìn ở đáy mắt, hấn cố chấp nhận định Khải chỉ là một lúc mê hoặc mà thôi, hoàn toàn quên, cá tính của con trai hoàn toàn di truyền từ hấn, Khải cố chấp tuyệt đối không phải là chỉ nói một chút mà thôi.

Andy lo lắng trùng trùng, không biết nên nắm bắt hai cha con này làm thế nào mới tốt, nếu là Katy ở đây, ít nhất cô còn có thể trấn an Khải đang nổi giận một chút.

Nói đến cũng thật kỳ quái, Khải liền là người nào nói cũng không chịu nghe, chính là đặc biệt nghe lời Katy.

Ai, Katy nghỉ phép cũng còn chưa có được một ngày, Andy cũng đã nhớ tới cô, có cô ở đây, cái phòng Tôn tước to như vậy này liền tiếng cười không ngừng.

Hôm nay chỉ có nặng nề làm cho người ta hít thở không thông không khí, giống như ba tháng trước trước khi cô tới chỗ này một dạng, thật làm cho người không có quen.

Hết Chương 3

4. Chương 4

Cậu rất tức giận! Tức chết cậu rồi!

Cha thế nhưng như vậy không tin cậu, còn nói Katy xấu, cậu giận đến nói không ra lời, liên tiếp cùng cha mình hai ngày.

“Đã hai ngày rồi, Katy tại sao cũng không tới nhìn mình chứ?” Khải nằm bò ở trên bàn sách trong phòng mình, giọng nói buồn bã than thở.

Cậu nghĩ muốn ăn kẹo, Katy mỗi ngày mang cho cậu cái loại kẹo ngọt ngào đó, làm cho cậu một ngày đều có tâm tình tốt, nhưng là tâm tình của cậu bây giờ tẻ hết biết rồi!

“Katy, cháu rất nhớ cô.” Cậu với khuôn mặt u sầu đầy mặt đối với màn hình tinh thể lỏng 19 inch, tay nhỏ bé nắm con chuột tại trang web nhìn lướt qua.

Nhen nhóm, trong lòng đột nhiên nảy ra ý niệm đi tìm Katy.

“Đúng nha, tại sao mình không đi tìm Katy chứ?” Đúng rồi, nghĩ muốn Katy liền đi tìm cô ấy thôi, nhìn thấy cậu Katy nhất định sẽ rất vui vẻ.

Khải biết lưới mạng của khách sạn là tương thích, vì vậy cậu tại nguồn công cộng để tìm kiếm tài liệu về nhân sự trong khách sạn, mặc dù tài liệu về nhân sự của khách sạn là mã hóa, nhưng điểm này cũng không làm khó được cậu.

Hai ba lần liền giải quyết mật mã, cậu tìm ra tư liệu về Katy, sau đó liệt in ra.

“Katy ở tại khu Manhattan, phải đáp tàu điện ngầm mới có thể đến.” Hai mắt cậu sáng lên.

Cậu chưa bao giờ có đáp qua tàu điện ngầm, ra cửa luôn luôn đều là đáp xe hơi màu đen sang trọng, cho nên vẫn rất muốn thử xem một mình ra cửa nhìn xem, kia không biết là cảm giác như thế nào?

Càng nghĩ càng hưng phấn, vì vậy cậu bắt đầu tại trên trang web sưu tầm tư liệu về trạm xe điện ngầm, chỗ cậu ở cách điểm tới có xa lắm không v.v..., tất cả đều đã tính toán tốt sau, Khải tức thì thay đồ nhẹ nhàng tiện lợi đi ra ngoài, tại trong ống heo Tiểu Trư của cậu lấy ra tờ tiền 50 Đô-la, không để lại dấu vết tránh đi quản gia Andy, linh hoạt nhanh nhẹn chuồn ra khỏi khách sạn.

Kỳ nghỉ phép, ngày trôi qua thật quá hoang phí a!

Katy đều ngủ thẳng đến giữa trưa mới rời giường, tỉnh ngủ sau liền tự mình pha cà phê, sau đó nếu không phải vùi ở trên sofa phòng khách đọc sách, thì chính là chăm sóc bồn hoa trên ban công, thư giãn thích ý vượt qua một ngày, liền cửa cũng không muốn đi ra ngoài.

Nhưng là ngày nghỉ phép thứ hai, chưa tới giữa trưa cô liền tỉnh, bởi vì bị tiếng chuông cửa đánh thức.

“Là ai a?” Cô vừa ngáp vừa đi ra khỏi phòng, với một đầu tóc rối bởi mở cửa.

“Katy, chào buổi sáng!” Khải tinh thần phấn chấn nói Chào buổi sáng.

Sâu ngủ Katy lập tức bị hù dọa chạy.

“Khải? !” Cô không thể tin được người mà mình thấy là cậu. “Thật sự là cháu?”

“Dĩ nhiên a.” Khải không nói hai lời, đẩy ra cô đi vào trong nhà cô. “Đây chính là chỗ ở của cô sao? Oa —— thật là ấm áp nha.” Đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon, một cách tinh quái ánh mắt quan sát mọi nơi trong căn nhà tràn đầy phong cách của Katy này.

Căn nhà của cô không lớn, khoảng chừng 20 mét, so với phòng cậu nhỏ hơn rất nhiều, địa điểm cũng không phải là khu cao cấp phần hoa, nhưng là cô vẫn có thể đem căn nhà nho nhỏ sửa sang lại được ngăn nắp trật tự, phòng bếp gọn gàng sạch sẽ, phòng khách ấm áp thoải mái, cậu nghĩ, phòng Katy nhất định cũng như con người cô một dạng.

“Katy, cháu muốn xem phòng cô!” Khải nhanh nhẩu, không đợi cô phản ứng kịp, liền vọt vào phòng cô tham quan.

“Này! Khải!” Cô như nghĩ đến cái gì liền vội vàng hô to. “Làm sao có thể không có trải qua đồng ý liền đi thăm phòng của con gái đâu?”

“Oa ——” Khải trực tiếp nhào tới giường của cô, ôm cái chăn đơn sạch sẽ lăn lộn. “Thật thoải mái a, có mùi hương từ ánh nắng mặt trời.” Cậu cười hì hì nói, gương mặt hân hoan, đó là mùi hương của Katy, cậu thật thích.

Katy bị nụ cười thỏa mãn này trên mặt cậu đánh bại, quyết định không ngăn cản cậu như vậy hành động tính trẻ con, nhưng là cô còn nhớ rõ một chuyện rất quan trọng —— cậu tại sao lại ở chỗ này?

Cầm lên chiếc lược trên bàn trang điểm vừa chỉnh lại một đầu tóc rối bời của cô, vừa hỏi: “Khải, làm sao cháu một người ra cửa?”

Ôm chăn bông Khải âm thầm làm cái mặt quỷ, sau đó mặt không đỏ hơi thở không gấp mà nói dối.

“Cháu muốn tới tìm cô nha, cho nên cháu cùng cha nói, gần đây việc học tập của cháu tiến bộ rất nhiều, liền giáo sư cũng khen ngợi cháu, vì vậy cháu liền yêu cầu cha để cho cháu ra ngoài tìm cô, mà cha cũng đã đồng ý.” Mới là lạ, thật ra thì cậu là cùng cha cãi nhau, hơn nữa bất luận cậu có hay không cùng cha gây gổ, cha là tuyệt đối sẽ không đồng ý cho cậu một mình ra cửa.

“Phải không?” Cô đẩy bụng hồ nghi, cái người cao cao tại thượng đó, mắt chó nhìn người thấp, một người đàn ông đối con trai giáo dục với phương thức dạy bảo dị thường, sẽ dễ dàng như vậy để cho Khải một thân một mình rời đi khách sạn? Hơn nữa còn không có ai đưa đón?

“Đúng vậy.” Cậu tại trong lòng le lưỡi, thầm nghĩ trong lòng: mới là lạ.

“Quá kỳ quái đi, thế không giống như là tác phong của Tổng giám đốc đại nhân.” Cô không có đàn như vậy, lập tức liền tin tưởng lời cậu nói. “Coi như tổng giám đốc đồng ý cho cháu đi đến tìm cô, nhưng làm sao có thể không để cho người đưa cháu tới đây? Cháu là một người tới đi?”

“Đúng vậy, một mình cháu tới a!” Nói đến đây, Khải liền là tốt đặc ý.

Cậu chẳng những tránh được quản gia Andy, còn tránh được mọi người, bỏ lại phía sau đám nhân viên an ninh cha phái ở bốn phía khách sạn, vừa đứng nhìn thấy một đám quan khách, cậu liền lẩn vào trong bọn họ, quang minh chính đại rời đi khách sạn.

Liền cậu nhớ lại bản đồ tìm được từ trên website, thuận lợi tới trạm xe tàu điện ngầm, cũng tại sự nhiệt tâm hiệp trợ của lễ khách mà mua được vé, ngồi lên tàu điện ngầm đi tới nơi ở của Katy.

Quá trình đầy mạo hiểm kích thích làm cho cậu vô cùng hưng phấn, nhưng là cậu không thể cùng Katy nói, nếu là cô biết mình là chuẩn êm ra ngoài, nhất định sẽ bị cô trách cứ sau đó đưa về khách sạn.

“Cháu theo cha nói cháu muốn thử xem xem, cháu đã trưởng thành nha, hơn nữa cháu tìm rất nhiều tài liệu, biết cô ở nơi nào, cha luôn luôn tin tưởng cháu, cho nên đồng ý để cho cháu tự mình tới tìm cô.”

Khải nói được giống như là có như thế một sự việc, vì vậy Katy không thể không tin tưởng, người của toàn thể giới đều biết, Lane cùng con trai hần hai người vẫn là xây dựng tại trên sự tin tưởng lẫn nhau, nhưng cô vẫn lại là đối với phương thức giáo dục của Lane khó có thể gạt bỏ, dù sao Khải chỉ là một cậu bé 8 tuổi, mà không phải một thiếu niên 18 tuổi, hần là nên vì tương lai thừa kế làm chuẩn bị, nhưng là như vậy đối với một cậu bé 8 tuổi có thể hay không quá nghiêm khắc rồi?

Lane hần là nghĩ thông rồi đi! Đây là cô đối với chuyện hần cho phép Khải một người đi ra ngoài này được đến kết luận.

“Được rồi, cha con đã đồng ý, như vậy cô liền thu nạp con thôi.”

“Ya! Thật tốt quá, Katy, vậy cháu tới hôm nay có thể hay không được ở đây với cô?” Ánh mắt cậu sáng lấp lánh, vẻ mặt cầu xin.

Cậu mới không cần trở về đi xem cha mặt thối, hừ! Cậu chán ghét nhất rồi, vẫn là Katy tốt, cậu muốn cùng Katy ở chung một chỗ.

“Cháu đã hỏi Tổng giám đốc chưa?” Cô tức giận hỏi.

“Dĩ nhiên a! Cháu làm vẹn toàn hết rồi.” Khải vội vàng nói.

“Vậy cháu hôm nay liền ở lại thôi.” Cô cười đồng ý: “Cô chùng đã mấy ngày không có ra cửa, chờ một chút thuận tiện dẫn cháu đi chơi.”

“Tốt!” Cậu hưng phấn gật đầu, nụ cười rực rỡ vô cùng.

Katy kim lòng không đậu sờ sờ đầu cậu, đi theo cậu cùng nhau cười đến vui vẻ.

Có Khải bồi, cô cũng có ý niệm vui đùa, a.

Lane nhận được Andy gọi điện thoại tới, nhận được tin tức Khải mất tích, vội vội vàng vàng chạy về khách sạn, sắc mặt âm trầm hết sức khó coi.

“Chuyện là thế nào xảy ra?”

“Khải thiếu gia thỉnh tôi đi giúp cậu ấy mang một phần bánh ngọt đi lên, không nghĩ tới tôi khi trở về cậu ấy đã không ở trong phòng.” Andy đầy bụng lo lắng, từ từ kể lại quá trình Khải mất tích.

Lane vừa nghe anh ta nói rõ, vừa đi vào phòng của Khải.

Phòng của Khải vẫn giống như trước gọn gàng sạch sẽ, duy chỉ có màn hình máy tính để bàn mở ra.

“Khải đi nơi nào?” Lòng hấn sốt ruột vô cùng, nhưng cũng không mất đi bình thường bình tĩnh. “Gọi nhân viên an ninh tất cả lên, điều tra tất cả băng ghi hình giám thị, tìm ra vị trí của Khải.”

Hắn rất nhanh truyền đạt mệnh lệnh, chủ quản bộ phận an ninh kinh sợ nhanh chóng đem băng từ giao tới tay Lane.

“Từ trong hình ảnh biết được Khải thiếu gia là lẫn vào trong đoàn tham quan rồi đi khách sạn, chúng ta nhất thời không bắt bẻ. . . .” Chủ quản bộ phận an ninh nói rõ kết quả tra được.

“Đáng chết!” Lane từ trong màn hình nhìn thấy Khải, con trai mình nghênh ngang, hơn nữa vô cùng tự nhiên đi vào trong đoàn lễ khách, không làm cho người ta phát hiện rời đi.

Tên tiểu quỷ thông minh này!

Thật không biết phải khen ngợi con trai hay là phải trách cứ con mới tốt, nói vậy cũng là bởi vì thái độ tự nhiên của Khải, cho nên mới không có đưa tới sự chú ý của nhân viên khách sạn, con trai thậm chí còn hướng về phía máy quay làm cái mặt quỷ, Lane rất tin tưởng, cái mặt quỷ đó là nhắm vào hắn mà đến.

Trong lòng hắn đột nhiên sinh ra một cỗ ý niệm con nít!

“Tiểu thiếu gia đi nơi nào?” Andy lo lắng tự lẩm bẩm: “Cậu ấy chưa bao giờ một mình rời đi khách sạn, nếu là có ngoài ý gì thì làm sao bây giờ? Có thể hay không bị. . . . Bắt cóc?”

Đây cũng là điểm mà Lane lo lắng nhất.

Lấy ra điện thoại hành động, hắn gọi ột người bạn tốt, đợi điện thoại tiếp thông sau, hắn với giọng nói nghiêm túc đối với bạn tốt nói: “Lý Áo, là mình, có phiền toái rồi.”

“Katy, chúng ta muốn đi đâu chơi?” Khải tâm tình siêu tốt, trên đường ngược xuôi hướng trạm tàu điện ngầm ở phía trước đi.

“Đều có thể nha.” Katy cười đi theo phía sau cậu: “Khải, chờ một chút, tới đây.” Cô hướng cậu đang vui vẻ đến giống như con chim nhỏ ngoắc ngoắc tay, muốn cậu tới đây.

Khải chạy trốn thở hồng hộc, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng rất là đáng yêu.

Cô cúi người xuống, cởi xuống khăn quàng cổ của cô, quần ở trên cổ của cậu.

“Newyork mùa xuân vẫn còn chút lạnh, chớ để bị cảm.” Cô dịu dàng vì cậu quần kỹ khăn quàng cổ, động tác tỉ mỉ giống như đang đối đãi con của mình một loại.

Khải trong lòng ấm áp, vui vẻ đến liên mắt đều cười cong rồi. Được cô quan tâm cảm giác thật tốt.

“Cám ơn.” Cậu xấu hổ nói cám ơn.

“A ——” thấy cậu cười đến thẹn thùng như thế, cô không khỏi bật cười.

Bởi vì cô nhớ lại thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy Khải, cậu nào có nụ cười đáng yêu như hiện tại? Ngoan cổ giống như một tiểu đại nhân, một chút cũng không đáng yêu.

Cô thích đáng về Khải như vậy không buồn không lo, hi vọng cậu luôn luôn vui vẻ thế này.

“Katy cô cười cái gì?” Cậu kỳ quái hỏi.

“Không có gì a.” Cô phủ nhận, biết da mặt của cậu mỏng, nếu như nói đến chuyện trước kia, cậu nhất định sẽ thẹn quá thành giận.

Đột nhiên, một thanh âm kỳ quái truyền đến, làm cho cô ngẩn người.

“Đây là cái thanh âm gì?” Cô buồn cười hỏi.

Khải đỏ mặt, nhăn nhó trả lời, “Cháu, bụng của cháu đói bụng á.”

(Ed: Ôi..ôi...đáng iu quá đi *chụt chụt*)

“Ha ha.” Cô không khách khí cười to. “Chưa ăn bữa sáng có đúng hay không? Được rồi, cô mời cháu ăn hot dog.”

Cô có biết ở một chỗ khác công viên có một quán nhỏ buôn bán khá tốt, giữ độc quyền về bán hot dog cùng sandwich, cô lấy 4 Đô-la mua mỗi thứ một phần, sau đó liền trực tiếp ngồi ở trên ghế công viên ăn.

Đây đối với Khải mà nói là một trải nghiệm vô cùng mới lạ.

“Tối, chúng ta mỗi người một nửa.” Katy đem thức ăn chia làm hai phần, mỗi người một nửa bắt đầu ăn.

“Đây chính là hot dog sao? Cháu lần đầu tiên ăn nha!” Miệng đầy dầu mỡ ánh vàng vàng làm cho cậu nhìn giống như con mèo đốm. “Ăn thật ngon nha.”

“Cháu nhìn cháu xem kìa, ” Cô cười to, cầm giấy vệ sinh thay cậu lau ngoài miệng. “Ăn được miệng đều là đây.”

“Ăn ngon a!” Khải ăn đến vui vẻ, hai ba miếng liền giải quyết xong hot dog, tiếp tục cậu chiến đấu hăng hái với một phần sandwich.

Nhìn cậu vui vẻ như vậy, Katy đột nhiên có cổ cảm giác lòng chua xót.

Kỳ thật Khải là một đứa trẻ rất dễ dàng thỏa mãn, 4 Đô-la mà có thể mua được hot dog cùng sandwich đã khiến cho cậu như vậy thỏa mãn, so với cậu bình thường ăn đồ ăn cao cấp, chính mình vì cậu chuẩn bị thức ăn căn bản chính là đồ rất rất bình thường, nhưng là cậu lại cảm thấy vui sướng như vậy.

Có lẽ là bởi vì không có ở trong khách sạn quan hệ đi.

Katy thở dài, ngẩng đầu nhìn chồi đại thụ tỏa ra trên đỉnh đầu, ánh mặt trời xuyên qua cành cây tươi tốt chiếu rọi xuống tại trên người bọn họ, ấm áp, làm cho người ta cảm thấy thật thoải mái.

Cô hiểu cảm thụ của Khải, có người cùng bầu bạn thật sự là một chuyện khiến người ta vui vẻ, thức ăn bình thường nhưng lại có người cùng mình cùng nhau hưởng dụng, chính là loại gia vị kêu “Vui vẻ”.

Khải chỉ là cần một người làm bạn, cô lại làm sao không biết được chứ?

Dù sao cô cũng một người tịch mịch đã thật lâu thật lâu.

Lý Áo là một thân cao 200 cm, lưng hùm vai gấu to con, gương mặt lưu lại bộ râu quai nón, thoát nhìn liền không giống như là người tốt.

Nhưng anh vẫn là một trong số bạn tốt của Lane, hai người cởi mở, tình so tay chân.

Lý Áo đã từng là nhân viên tình báo CIA, thân thủ rất cao, nhưng kể từ anh rời khỏi đó liền chu du khắp các nước, làm một công việc có chút mạo hiểm kích thích “Phục vụ khách hàng”.

Tỷ như thăm dò tình báo quân sự nước nào đó, ám sát chính khách quan chức cấp cao, hoặc là tham dự chiến sự, vô luận như thế nào chỉ cần xuất ra được bằng giá, anh ta đều sẽ vì đối phương vượt lửa quá sông không chối từ.

Mà Lane là “Bạn bè” duy nhất của Lý Áo mà không cần chi bất kỳ giá nào là có thể lấy được sự hiệp trợ từ anh ta, bởi vì bọn họ đã từng là cộng tác ăn ý mười phần. Mà từ khi có Khải sau, Lane liền không tham dự những việc nguy hiểm kích thích kia nữa.

Khi Lý Áo nhận được điện thoại cầu cứu của Lane thì anh ta vừa mới đến Newyork, hoàn thành một cái Case với bằng giá làm người vừa lòng, đang định nghỉ ngơi thật tốt ngủ bù một phen, không nghĩ tới đầu anh ta cũng còn chưa có dính vào gối đầu, liền bị Lane call gấp tới đây.

“Đã xảy ra chuyện gì khiến cho cậu gấp như vậy đem mình tìm đến?” Lý Áo xách theo hành lý, phong trần mệt mỏi chạy tới, thân thể tựa như gấu lớn ngồi vào trên sofa, thoải mái thở dài.

Thật không hổ là phòng Tôn tước của khách sạn Ciel, liền ghế sofa lon ngồi cũng so nơi khác thoải mái hơn.

“Khải không thấy.” Lane hơi nhếch môi, lãnh ngạnh nói cho anh ta biết.

Lý Áo nghe vậy nhíu mày: “Là rời nhà trốn đi đi!”

Lane hung dữ nhìn chằm chằm anh ta: “Mình không tâm tình đùa giỡn với cậu!”

“Ha ha ha ——” Anh ta cất tiếng cười to, tiếng cười hùng hậu tràn ngập cả căn phòng.

Xem ra anh ta đã đoán đúng, đã sớm khuyên qua Lane, đối với Khải giáo dục đừng như vậy nghiêm khắc, vậy sẽ tạo thành phản hiệu quả, nhưng là cái người cha tay mới này lại hoàn toàn không để ý tới ý kiến của anh ta, đáng đời hiện tại Khải chạy trốn không thấy bóng dáng, làm cho hắn lo lắng sợ hãi.

Phải thử để cho đứa bé tự do bay lượn, nhất nó có thể đủ bảo đảm chút gì đâu?

“Lý Áo!” Hắn vò vò tóc, nóng lòng rống, “Đừng làm rộn!”

“Được được được, đừng khẩn trương, trước tiên đem chuyện đã xảy ra nói ình biết, dĩ nhiên, cũng bao gồm tranh chấp giữa cậu và Khải.”

“Lý Áo, cậu có thuật đọc tâm sao?” Hắn không khỏi hỏi, thế nào anh ta sẽ biết hắn và Khải nổi lên tranh chấp vậy?

“Lane, Khải vẫn cố gắng đạt tới yêu cầu của cậu, luôn là nghe lời làm cậu con trai ngoan, nó chưa từng làm trái lại mệnh lệnh của cậu một mình rời đi khách sạn, mình vẫn tin tưởng nó cũng như cậu có tinh thần mạo hiểm khó khăn, chỉ là nó sợ chọc giận cậu không vui, cho nên vẫn không đem phản nghịch một mặt hiển hiện ra, hôm nay nó cái gì cũng không quản chạy ra khách sạn, tìm tòi nghiên cứu nguyên nhân, trừ với cậu gây gổ ra thì còn có lý do gì đây?”

Lane trầm mặc không nói, bởi vì anh ta nói đúng.

“Đừng lo lắng, Khải là con trai cậu, cậu nhóc đó như thế khôn khéo nhất định không có chuyện gì, nhưng là nếu không nhanh lên một chút tìm nó về, cá tính của nó tựa y như cậu rất cố chấp, sợ rằng không có hết giận chắc là sẽ không tự mình trở về, đến đây đi, nói ình biết cha con hai người tại sao gây gổ?” Anh ta hứng thú dò dẫm hỏi.

“Vì một người phụ nữ, ” Lane tức giận nói: “Katy • Ngôn.”

Cha con họ vì một người phụ nữ gây gổ? Lý Áo nhíu mày, này có thể có thú vị rồi!

Công viên Trung ương Newyork, được xưng “Hậu hoa viên” tại Newyork, diện tích rộng đạt 843 mẫu Anh(*), là một tòa công viên cảnh quan tự nhiên hoàn toàn nhân tạo, mỗi ngày đều có lấy hàng nghìn thị dân cùng du khách ở chỗ này làm các hạng hoạt động.

(*: 1 mẫu Anh = 4046.86 m²)

Năm 1875, người ở thành phố New York quyết định đem tòa thành thị này dự giữ lại cho công chúng thành phố sử dụng, vì cuộc sống bận rộn tấp nập cung cấp một nơi nhàn nhã.

Công viên Trung ương có được thực vật xanh phong phú, bốn mùa đều đẹp, đến mùa xuân, cây cối đâm chồi nảy lộc, đỏ tươi xanh nhạt đẹp đến không sao tả xiết.

Katy mang theo Khải, tới hưởng thụ khí trời mùa xuân tại công viên Trung ương.

Vé vào cửa là 3.5 Đô-la, mua hai tờ vé vào cửa, một lớn một nhỏ hai người đi theo nhóm du khách, tiến vào công viên Trung ương bắt đầu một ngày lễ trình của bọn họ.

“Có vườn bách thú cùng Sư tử biển biểu diễn a....” Cô nghiên cứu cùng ngắm nhìn sau đối với Khải nói.

“Thật? !” Khải thực hứng phấn. “Cháu muốn xem Sư tử biển biểu diễn!”

“Tốt, chúng ta đi xem.” Cô cười nói tốt.

Tới sớm không bằng tới đúng dịp, bọn họ tới lúc đó vừa đúng thời gian gặp được nhân viên đang làm nhiệm vụ cho ăn, người nhân viên đó xách theo từng thùng cá một, cho những chú Sư tử biển ăn.

Một bầy Sư tử biển bóng loáng trơn trượt phi thân lên đớp lấy con cá, đưa tới Khải thét chói tai liên tiếp.

“A a a —— đó chính Sư tử biển sao? Oa ——”

Cậu hưng phấn tiếng cười lây Katy, cô ôm lấy Khải, cùng nhau hướng về phía bầy Sư tử biển thét chói tai.

Đáng tiếc không có máy chụp hình, cô thật sự rất muốn đem nụ cười sung sướng như vậy của Khải chụp được!

“Katy, Sư tử biển thật đáng yêu, thật đáng yêu a!” Cậu hưng phấn đến cơ hồ lời nói không có mạch lạc.

“Cô biết, cô biết!” Katy nhìn thấy một bên vừa đúng có gánh bán hàng rong bán thú nhồi bông, dắt tay Khải đi tới, chọn một con thú Sư tử biển nhỏ nhắn đáng yêu đưa cho cậu.

“Tặng cho cháu sao?” Ánh mắt cậu tỏa sáng lấp lánh, chói mắt giống như sao trên trời.

“Ừ, tặng cho cháu đó.” Cô sờ sờ đầu cậu, cười nói.

“Cám ơn cô, Katy.” Cậu nhận lấy con thú nhồi bông Sư tử biển, vui vẻ ôm lấy cô làm nũng một phen.

“Ha ha ha, không khách khí.”

Con thú nhồi bông Sư tử biển đó cũng không hề đắt, là một vật phẩm giá rẻ, nhưng là cậu lại coi như bảo bối vô cùng quý giá mà ôm vào trong ngực, nói gì cũng không buông ra.

“Cháu chưa từng có được qua một món đồ chơi, Katy, cháu sẽ thật tốt quý trọng con thú này nha!” Cậu cười đến thật ngây thơ, thật vui vẻ.

Không biết vì sao, nhìn thấy Khải như vậy, hốc mắt cô đều đỏ hết lên, cảm thấy lòng thật chua xót, rất đau lòng.

“Trở lại chúng ta đi khu vòng tròn cực, ” Nước mắt trong mắt cô nháy mắt rớt xuống, dắt Khải hướng một mục tiêu đi tới. “Có chim cánh cụt a.”

“Có thật không? ! Có thật không? ! Oa ——” Cậu hưng phấn với giọng nói ngạc nhiên, như thế nào cũng không giống đứa bé là lớn lên ở Newyork.

Khu vòng tròn cực ở công viên Trung ương, là một khuôn mẫu vòng tròn, xuyên qua tấm thủy tinh nhìn thấy thân thể nặng nề của những chú chim cánh cụt đang lắc lư, nghiêng trái nghiêng phải đi tới đi lui trong

tuyệt, giống như con lật đật một dạng nhảy vào trong nước, ở trong nước không ngừng phách động cái chân ngắn nhỏ bé của nó, thậm chí còn có thể nghe tiếng nước chảy tanh tách tanh tách.

Khải gần như mê muội đến “Dính” ở trên mặt kính, nhìn những chú chim cánh cụt đáng yêu, con mắt xanh xinh đẹp thẳng chăm chú nhìn, mà không chớp mắt.

“Cháu lại thấy mê muội á!” Cô giễu cợt .“Hoàn hồn, Khải, hoàn hồn nào!”

“Katy không nên nháo cháu a!” Cậu nhún cái mũi oán trách.

“Ha ha ——”

Hai người chơi đùa đưa tới không ít ánh nhìn chăm chú từ du khách, tại Newyork người Hoa không ít, nhưng hiếm có một cô gái xinh đẹp đến làm cho người ta cảm thấy như ánh mặt trời vậy, còn có đứa trẻ con lại xinh đẹp như vậy, cho nên không ít người tại suy đoán bọn họ có phải hay không là mẹ con với nhau.

“Cái cậu bé này thật là xinh đẹp nha! Là con cô sao?” Một người phụ nữ ôm trẻ nít hỏi Katy.

Cô ngăn người, đang muốn giải thích bọn họ không phải mẹ con thì Khải lại trả lời, “Đúng vậy! Cô ấy là mẹ cháu, cháu năm nay 8 tuổi.”

Người phụ nữ lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, “Oa, thật sự là con trai cô! Cô xem thật trẻ tuổi, tuyệt không giống bộ dạng có con trai lớn như này.”

“Vâng, cha cháu đều nói mẹ hẳn không già đi.” Khải nói được rất giống có như thế một sự việc.“Cháu yêu mẹ nhất.”

Tiểu quỷ này đang nói chuyện hoang đường gì đây? Đây, cái này căn bản là đang phá hư thanh danh của cô nha!

“Cháu thức sự là đứa bé ngoan.” Người phụ nữ cười nói khen hết lời sau liền đi theo người nhà rời đi.

“Khải!” Katy trừng cậu.“Tại sao nói lung tung ?”

“Ai yêu, không theo lời nói của người ta nói, thì muốn như thế nào giải thích quan hệ của chúng ta?” Khải đứa trẻ tiểu quỷ này, lập tức bày ra một lý do.“Chẳng lẽ cô lại nói, cháu là con trai của ông chủ cô sao?”

Cô theo bản năng cự tuyệt loại cách nói này, không tại sao, chính là cảm thấy nghe qua rất chói tai không quen.

“Nói chúng ta là bạn bè, người nào sẽ tin tưởng cô sẽ cùng một đứa trẻ 8 tuổi kết giao bạn bè đây? Nói chị em nha, chúng ta lại không giống nhau.” Hơn nữa cháu cũng không muốn đem cô làm thành chị gái. Cậu ở trong lòng bồi thêm một câu.

“Để tránh cho người khác cứ truy hỏi đến cùng, nói cháu là con của cô như vậy bớt phiền nhất rồi.” Khải tự nhiên nói.

“Nghe cháu nói như vậy, giống như lại có chút đạo lý.” Nhưng vẫn là cảm thấy chỗ nào đó kỳ quặc.

Ah? Tại sao có thể như vậy chứ?

“Vốn là rất có đạo lý.” Cậu trách móc.

Mới vừa rồi bị du khách ngộ nhận là mẹ con khiến cho cậu rất vui vẻ, nụ cười cũng càng thấy rực rỡ.

Cậu nghĩ muốn có người mẹ, tốt nhất giống như Katy một dạng, có thể đối với cậu như vậy tốt, như vậy dịu dàng.

“Po—lar Bear!”

Đột nhiên, tiếng thét chói tai kinh sợ của người bạn nhỏ hấp dẫn sự chú ý của Khải.

“Gấu Bắc Cực sao? Cháu muốn xem, cháu muốn xem!” Lập tức quên chuyện vừa mới xảy ra, vội vàng quần lấy cô muốn đi xem Gấu Bắc Cực.

“Được được được, cô dẫn cháu đi.”

Nơi này điểm hấp dẫn nhất chính là Gấu Bắc cực, Gấu Bắc cực toàn thân trắng như tuyết tại khe dòng chảy ở thung lũng đi tới đi lui, được ngăn cách bởi tấm kính an toàn hướng bên trong nhìn vào, dã thú hung mãnh to lớn kia cực kỳ giống món đồ chơi công kênh thật đáng yêu.

Khải bắt chước những người bạn nhỏ khác dùng giọng nói trẻ thơ hô to “Po—lar Bear”, đem Gấu Bắc cực lông lá xù xì cùng hung ác vô cùng này trở thành món đồ chơi.

Rời đi công viên Trung ương thì trừ con thú bông Sư tử biển trong ngực Khải ra, trong tay còn có một con thú bông Chim cánh cụt cùng một con thú bông Gấu Bắc cực.

Lòng cậu thỏa mãn không thôi ôm vào trong ngực, tại cùng Katy ăn xong bữa tối sau mới bước trên đường trở về.

Tối hôm nay, cậu muốn cùng Katy cùng nhau ngủ, hi hi!

Nhất định sẽ thật ấm áp, thật ấm áp.

Hết chương 4

5. Chương 5

Trên thế giới không có người nào mà Lý Áo không tìm ra được.

Rất nhanh anh ta đã nắm giữ hướng đi của Khải, làm cho anh ta cảm thấy thú vị chính là, Khải tại sao sẽ ở nơi đó đâu?

Hỏi người cuối cùng nhìn thấy Khải, là tại vùng phụ cận chỗ ở của Katy, chuyện này anh ta không có cho Lane biết, chỉ nói cho hắn, có vị trí của Khải rồi.

Sau đó liền dẫn theo một nhóm sát thủ đến vùng phụ cận chỗ ở của Katy mai phục, Lane tự nhiên cũng đi theo đến nơi.

Kỳ thật Lý Áo trong lòng nghĩ chính là, không biết Lane nhìn thấy cô ấy sẽ có biểu tình gì?

Ha, nhất định vô cùng đặc sắc, dù sao cô là ngòi nổ khiến cha con bọn họ cãi nhau.

Nhưng là anh ta nghĩ không tới hành động của Lane lại ngoài dự đoán của anh ta!

“Mình hiện tại muốn đi vào.” Lane động tác vẫn như năm đó gọn gàng, leo lên ban công đánh vỡ cửa thủy tinh, mở cửa sau nhảy vào bên trong nhà, nhanh đến làm cho Lý Áo phản ứng không kịp.

“Này, người này động tác có thể hay không quá nhanh đi?” Anh ta chắc lưỡi hít hà, đang suy nghĩ muốn theo sau ngăn cản thì đúng lúc nhìn thấy Khải dắt tay một người phụ nữ, xa xa đang vui vẻ hướng căn nhà đi tới.

“Thảm!” Lý Áo âm thầm kêu rên, nghe xong Lane nói nguyên do hắn cùng với Khải tranh chấp sau, nhất thời chơi tâm nổi lên, cũng muốn xem một chút cái cô gái kêu Katy đó có thể chọc giận hắn đến mức nào, lại bỏ quên địa vị của Khải ở trong mắt hắn.

Cô ấy sẽ gặp nguy hiểm! Sẽ bị Lane đang trong cơn thịnh nộ làm thành bọn cướp mà chế phục, một cô gái nhỏ nhắn xinh xắn thế nào chịu nổi hắn thô lỗ đối đãi?

Lý Áo giao phó thủ hạ án binh bất động, còn chính mình thì mang theo hai người hướng chỗ ở của Katy nhanh chóng chạy tới, nhưng cũng thật tiếc, hắn còn là chậm một bước.

Katy dắt Khải, một đường ngâm nga bài hát về nhà, ở trên đường cô còn thay Khải mua quần áo đơn giản để tắm rửa, cũng nói tốt lắm buổi tối cùng nhau tắm rửa —— Khải mới 8 tuổi, Katy tuyệt không cảm thấy cái này thì có cái gì không tốt lắm.

Ở ánh chiều tà xuống tản bộ về nhà, bóng dáng hai người bị kéo được thật dài thật dài.

“Chờ cô a, lập tức xong.” Cô đứng ở cửa nhà, vội vàng từ trên người móc ra cái chìa khóa, mở cửa ra. “Vào đi.” Cô bước vào trong nhà trước, cười hướng Khải vươn tay, lại không ngờ nhìn thấy trên mặt cậu xuất hiện vẻ mặt hoảng sợ.

Không kịp hỏi kỹ cậu làm sao, liền bị một cổ sức lực cường đại lôi cô vào trong nhà, tiếp liền cảm thấy được cổ tay một trận đau đớn, thân thể bị người ôm lấy, lại nặng nề ngã trên mặt đất, mặt cô hướng mặt đất, hai tay bị bắt chéo ở sau lưng, tiếp nghe một tiếng “Khắc”, đó là thanh âm xương cốt đứt gãy, đau nhức từ cánh tay truyền đến, làm cho cô đau thấu trời.

Trực giác là có người xông vào cửa, cô với khuôn mặt tái nhợt đối với Khải rống to, “Chạy mau!”

Khải hét chói tai thất thanh, thân thể nho nhỏ nhào tới công kích bóng dáng cường tráng đang áp chế Katy. “Dừng tay! Dừng tay!” Liền cản cánh tay, ngăn cản hấn lại thương tổn Katy.

“Đáng chết!” Lane khẽ nguyền rủa một tiếng. “Khải! Dừng tay!”

“Buông Katy ra!” Khải cố chấp không thấp hơn hấn, cậu cản cánh tay Lane muốn hấn buông tay, không cho hấn thương tổn Katy nữa. “Cha người mau buông tay! Không được thương tổn Katy!”

“Shit!” Lý Áo đến chậm, khẽ nguyền rủa đem Khải mất khống chế từ trên người hấn bắt xuống, bắt kể cậu tay đâm chân đá, giao cho thủ hạ phía sau theo tới hiệp trợ.

“Lane, cậu mau dừng tay, tay của cô ấy bị cậu vặn gãy rồi.”

“Muốn mình buông ra cái tên cướp này, không bàn nữa!” Lane trên trán gân xanh nổi lên.

Katy đau đến sắc mặt tái nhợt, sắp ngất đi, ở trước khi cô mất đi ý thức, cô vẫn nắm chặt tia tỉnh táo cuối cùng, rống to, “Khải, nguy hiểm, chạy mau!”

Lý Áo thấy cô ngất đi, nóng lòng mà nói: “Lane.”

“Giao cho cảnh sát.” Hấn không nói lời gì, muốn cho cảnh sát tiếp quản tất cả.

Cứ như vậy, Katy bị vặn gãy cánh tay để cho cảnh sát mang về cục cảnh sát, mà Khải khóc nháo không nghĩ thì bị Lane mạnh mẽ mang về khách sạn.

“Này. Lại tới nữa! Liền cơ hội giải thích cũng không cho người ta. Lane, cậu thảm rồi!” Lý Áo than vãn, lần này hấn chính là mắc phải lỗi lớn.

“Cút ra ngoài!” Khải ở trong phòng gào to rống lớn, ném loạn đồ vật. “Cút cho tôi! Không cho phép đi vào!”

Vô luận là bất luận kẻ nào vào trong phòng cậu, cậu đều hầm hừ muốn đối phương đi ra ngoài, liền Andy cũng không thể may mắn thoát nạn, chớ nói chi là những bác sĩ cùng y tá kia phụng mệnh kiểm tra vết thương trên mặt cậu.

Không biết Khải ra sao khi đó bị thương, Lane nghĩ có lẽ là thời điểm mới vừa rồi hấn cùng với nữ cướp ti tiện đó triển đấu không cẩn thận bị thương, nhưng mà hôm nay con trai cũng chịu đủ rồi, cho nên hấn không có trách cứ Khải, ngay cả con trai sử xuất tính tình con nít cũng không để trong lòng.

“Mấy ngày nữa lại không có chuyện gì rồi, không cần lo lắng nó.” Hấn như vậy giao phó Andy. “Andy, thỉnh tốn nhiều lòng chăm sóc Khải, đứa bé cầu kinh.”

Khải lần này không phải câu gắt đơn giản như vậy đi? Andy có nỗi khổ khó nói, nhưng cũng chỉ có thể lên tiếng trả lời nói vâng.

Lý Áo đối với hấn hành động của hấn quả thực là sững sờ.

“Lane, cậu không hỏi rõ ràng chuyện là như thế nào xảy ra sao?” Mới vừa rồi thủ hạ của anh ta truyền đến tin tức, cô gái kia bây giờ đang ở lại trong phòng bệnh, mặc dù cánh tay phải bị gãy xương đã được điều trị, nhưng trước mắt vẫn hôn mê chưa tỉnh, đợi cô ấy tỉnh lại sẽ lấy khẩu cung.

Kể khả nghi bắt cóc người thừa kế tập đoàn Ciel, vụ án này khiến cảnh sát hết sức quan tâm.

“Có cần thiết không?” Hần hừ lạnh một tiếng. “Buổi sáng ngày hôm trước quỷ kế của cô ta bị mình đoán được, cho nên hôm nay mới dụ dỗ Khải rời đi khách sạn tốt cùng mình đàm phán, cô ta là một chút ý định không thể gạt được mình đâu.”

“Cái quỷ kế gì của cô ấy bị cậu đoán được?” Lý Áo tò mò hỏi.

“Cô ta nghĩ muốn leo lên giường của mình.” Lane lửa giận lên à nói.

“Không phải chứ! Nghe mình nói này... Lane, trên thế giới không phải tất cả phụ nữ đều nghĩ muốn leo lên giường của cậu đâu?” Lý Áo vì hần tự luyện cảm thấy xấu hổ. “Mình cảm thấy được cậu nên hướng Khải cùng cô gái kia nói xin lỗi, hơn nữa yêu cầu cảnh sát thả cô ấy ra, cô ấy không phải bọn cướp, là Khải tự mình rời nhà trốn đi chạy đi nương nhờ cô ấy.”

“Nói cho cùng tâm tư của cô ta vẫn bị mình đoán được.” Lane hừ lạnh. “Cô ta lấy lòng Khải tuyệt đối có mưu đồ khác.”

“Cậu điên rồi.” Lý Áo không chịu nổi hần xuống kết luận.

“Mấy ngày nữa lại vô sự rồi, chớ để ý tính khí của Khải.”

“Là như thế này sao?” Anh ta cũng không cho là Khải sẽ dễ dàng như vậy tha thứ Lane.

Hần nhưng là ngay trước trước mặt Khải đem cánh tay của cô gái kia cứng rắn bẻ gãy, hơn nữa bắt luận Khải cầu khẩn thế nào muốn hần dừng tay đều không để ý tới.

Khải coi trọng cô gái kia như vậy. Thảm, hần lần này thật chết chắc rồi.

Cảnh sát so khẩu cung của Khải cùng với Katy, không lâu liền đem Katy vô tội phóng thích trở về, hành động lần này khiến Lane thật lớn bất mãn, tự mình đánh điện thoại cho cục trưởng cục cảnh sát bày tỏ sự phẫn nộ của hần.

Nhưng tất cả khẩu cung đều xác nhận Katy vô tội, bao gồm Khải hướng cảnh sát thừa nhận cậu nói dối lừa gạt Katy trước sau quá trình.

Song bất mãn của Lane đối với Katy khiến người có lòng tư lợi dụng, cấp trên của Katy, quản lý Nina trưởng bộ phận vệ sinh, trực tiếp đuổi việc Katy, không cho phép cô trở lại khách sạn làm việc.

Mà Khải còn lại là khi cậu cùng cha chiến tranh lạnh một tuần lễ sau mới phát hiện chuyện cô bị khai trừ.

Điều này làm cho cậu càng thêm tức giận, lấy cách thức vô cùng kịch liệt đối với cha tiến hành kháng nghị — tuyệt thực.

Không chỉ cùng Lane chiến tranh lạnh, cậu còn lấy không ăn cơm, không uống nước để diễn tả cậu nghiêm trọng bất mãn.

“Tại sao không ăn cơm?” Liên tiếp hai ngày chưa có ăn, ngay cả nước cũng không có uống..., coi như là người lớn cũng chịu không nổi loại hành hạ này, huống chi Khải mới 8 tuổi, chỉ là đứa trẻ.

Khải tuyệt thực ngày thứ nhất, Lane còn không cảm thấy có cái gì, nghĩ thầm con trai đói bụng tự nhiên sẽ ăn cái gì, không nghĩ tới Khải cố chấp như vậy, nói không ăn sẽ không ăn, liền cũng không nói lời nào.

Hần không nhịn được cau mày, nhìn con trai đưa lưng về phía mình, lòng chua xót phát hiện Khải dường như gầy đi.

Khải nghe thanh âm của cha, quay đầu lại nhìn hần một cái, ngay sau đó lại bực tức quay đầu đi, không muốn nhìn lại hần.

Cái nhìn kia cũng làm cho Lane thấy rõ ràng khuôn mặt nhỏ nhắn mượt mà của Khải cũng đã vót nhọn rồi, xem ra thật là không có tinh thần, duy nhất có tinh thần là đôi mắt màu xanh nhạt của con trai, mở to đối với hần phẫn nộ.

Tại sao cha con bọn họ sẽ diễn biến thành loại cục diện này?

“Khải, nói chuyện.” Hấn cường ngạnh quay bờ vai của con trai lại, muốn Khải mở miệng nói chuyện.

Khải vẫn cố chấp là không mở miệng, quay mặt qua chỗ khác không để ý tới hấn.

Hấn day day thái dương, bất đắc dĩ thở dài, “Tại sao con lại cố chấp như vậy chứ?”

Trầm mặc thật lâu, Khải mới nói ra một câu nói, “Like fa—ther like son.”

Ý là, cha nào con nấy.

Hấn lúc này mới bị thức tỉnh. Đúng vậy a, Khải cá tính quả thật giống như hấn, giống phải đến mười phần mười, cho nên con trai mới sẽ như vậy cố chấp.

”Cha chưa bao giờ từng thật tốt mà theo con ăn hết một bữa cơm, nghe hết lời mà con muốn nói, con muốn là không có nhiều, chỉ là muốn cha nhiều ở chung cùng con mà thôi, con vẫn luôn cố gắng đạt tới yêu cầu của cha, hi vọng cha bỏ thêm một chút tâm tư ở trên người con, coi như là một cái ôm cũng tốt, nhưng cha chưa bao giờ từng làm cho con cảm nhận được ấm áp.

Con là ngoan ngoãn nghe lời cha nói đi học, đọc sách, bởi vì con không thể khiến cho cha thất vọng, bởi vì con là người thừa kế tương lai, cho nên con không có bạn bè, không có vui vẻ. Cha có biết hay không Katy đối với con nặng tình bao nhiêu? Cô ấy là người đầu tiên cho con tình người ấm áp, người bạn của con a.” Vốn là tức giận chỉ trích, nhắc tới Katy sau tức thì biến thành khóc sục sùi.

“Cô ấy mỗi ngày đều sẽ mang cho con kẹo đầy màu sắc rực rỡ, thời điểm đưa cho con còn có thể cười nói: ăn kẹo vào thì một ngày nói chuyện đều sẽ ngọt ngào ngào ngào, sẽ có tâm tình tốt! Chỉ có cô ấy sẽ ở sáng sớm dịu dàng kêu con thức giấc theo con nói chào buổi sáng, ôm con, dạy con nói tiếng Trung, cùng con nói chuyện phiếm nói giỡn, chúng ta còn cùng đi công viên Trung ương chơi, con lần đầu tiên đến vườn bách thú, ngắm Sư tử biển, Gấu Bắc cực.” Nói tới chỗ này, cậu là đã khóc không thành tiếng.

“Cô ấy mua ba con thú bông thật đáng yêu tặng cho con, Katy rõ ràng rất cần tiền để hoàn thành giấc mộng của cô ấy, nhưng lại đối với con như vậy tốt, còn đối với chính mình thì như vậy nghiêm khắc. Tại sao cha phải tổn thương cô ấy như thế chứ? Tại sao? Rõ ràng người nói dối là con a! Điều là con hại Katy, còn hại cô ấy mất công việc! Con lừa cô ấy, ô. Katy sẽ không để ý tới con nữa, oa.”

Khải từ nhỏ liền bị hấn huấn luyện phải khống chế tâm tình của mình, nhưng bây giờ chính con trai lại khóc đến khóc không thành tiếng, điều này làm cho lòng lạnh ngạnh của Lane không khỏi mềm hoá đi.

“Khải.” Hấn vươn tay, muốn kéo con trai vào trong ngực thật tốt an ủi, nhưng lại bị Khải đẩy ra, Lane không khỏi ngạc nhiên.

Tư vị bị cự tuyệt thật khó chịu, hơn nữa còn là bị con trai bảo bối của mình cự tuyệt, cảm giác này thật là đau triệt nội tâm, hấn như vậy luôn khát vọng ôm Khải, cho tới nay chính là loại tâm tình này?

Hấn cẩn thận hồi tưởng lại này 8 năm nay từng chút từng chút, tại trong ấn tượng của hấn, quả thật chưa từng cùng Khải ôm, khi hấn vội vàng vì Khải chế tạo tương lai đồng thời, lại bỏ quên cậu lớn lên, ngay lập tức mà đem cậu giao cho thầy dạy kèm tại nhà dạy bảo, đem cậu vây ở trong cái phòng giam Ciel hoa lệ này.

“Khải.” Muốn nói xin lỗi thế nhưng như bị xương mắc tại cổ họng, như thế nào cũng nói không ra lời.

“Tránh ra! Cha tránh ra! Ô.” Cậu huy động tay nhỏ bé, không cần cha đến gần.“Con chán ghét cha!”

Con trai vô cùng căm ghét đối cha nói ra “Con chán ghét cha” bốn chữ này, trong nháy mắt đem Lane đẩy vào 18 tầng địa ngục.

Hấn phải làm sao mới có thể vấn hồi Khải đây? Hấn lâm vào trong vấn đề khó khăn.

Cô nhất định là người xui xẻo nhất rồi !

Cử động khó khăn dùng tay trái cầm bình trà rót nước uống..., Katy nhin đau cầm lấy cái cốc đi tới ghế salon phòng khách ngồi xuống, ngẫm nghĩ tương lai của mình.

Cô khi tỉnh lại là ở trong bệnh viện, tay phải bị đánh tới phải bó thạch cao, tay trái lành lặn thì bị còng tay còng ở trên giường bệnh, cô với vẻ mặt mờ mịt, cho đến một nữ cảnh sát mập mập người da đen hướng cô lấy khẩu cung thì cô mới biết thì ra mình là nghi phạm kẻ khả nghi bắt cóc Khải, tại chỗ sưng sồ!

Điều này làm cô hiểu được, Khải đối cô nói dối, tức giận là nhất định, nhưng nghĩ đến một mình cậu chạy ra khách sạn đi tới nơi này tìm cô, nhất định là bị ỷ khuất, nên cũng không tức giận.

Cũng may cảnh sát nhìn rõ mọi việc, để cho cô vô tội thả ra, cô ôm cánh tay phải bị thương, không ngừng nguyên rửa Lane hại cô biến thành như vậy.

Khi cô trở lại chỗ ở thì phát hiện trong hộp thư có một phong thư khách sạn gửi cho cô, vội vàng mở ra vừa nhìn, đó là một phong thư thông báo cho thôi việc.

“Ai, thảm, không có công việc phải làm sao đây?” Cô bắt đầu phiền não. “Mình dùng tình huống bây giờ muốn tìm được công tác mới, căn bản là không thể nào.” Cô cười khổ nhìn tay phải của mình.

Người nào sẽ đi mời một người tay bị thương không thể làm việc chứ?

Cũng may cô có chút tiền tiết kiệm, hai năm qua cuộc sống độc lập cũng làm cho cô có chút để dành, chỉ là ——

“Dùng số tiền này, mình lại phải sinh tồn thật lâu, mình có chí ít có ba tháng không thể làm việc, dựa vào tiền gửi ngân hàng sống qua còn không đến mức đói chết, nhưng tương lai ít nhất phải tồn hơn nửa năm mới có thể bù lại đoạn thời gian bỏ phí này của mình.” Cô nhủ mày: “Mình thật sự là gặp xui xẻo chết được á!”

Tiếng buồn bã thở dài, cô tâm phiền ý loạn, ghét cái loại cảm giác kế hoạch bị phá hư đó .

Đang lúc thời điểm cô phiền não về con đường tương lai, chuông cửa vang lên.

Cô không nghĩ nhiều như vậy trực tiếp mở cửa, trực giác là hàng xóm người Ireland ở tại sát vách để cho con gái tới giúp đỡ cô, mặc dù chỗ ở của cô không phải là cái khu cao cấp gì, nhưng các bạn hàng xóm đều rất thân thiện, biết cô bị thương cũng tự nguyện giúp cô sắp xếp chuyện vụn vặt trên sinh hoạt, cho nên cô liền không chút suy nghĩ liền trực tiếp mở cửa.

Cũng vì vậy mới có thể bị người xuất hiện tại trước cửa nhà cô dọa cho giật mình!

Cũng không phải là mỗi ngày đều có trai đẹp sẽ đến cửa nhà cô nhấn chuông, hơn nữa còn là một người nhiều tiền lại anh tuấn đẹp trai, đáng tiếc cô không có nhìn trai đẹp mà tâm tình tốt lên được, bởi vì tất cả tâm tình tốt của cô chính là bị người đàn ông trước mắt này phá hư hầu như không còn!

Trực tiếp đóng sầm cửa, không nghĩ muốn để ý hấn.

“Đợi đã nào...!” Lane không dự đoán được sẽ bị đối đãi vô lý thế này, theo bản năng bắt được cánh cửa, không để cho cô đóng cửa lại, không ngờ lại kẹp làm thương tay hấn, chộc cho hấn khê nguyên rửa liên tiếp.

Katy không nghĩ tới hấn sẽ đem tay để ở trên cửa, đã thương người cô cũng là ngàn vạn không muốn.

“Anh, anh làm chi a?” Tay chân cô luống cuống nhìn tới bàn tay bị cánh cửa kẹp chặt đến sưng đỏ của hấn, ép mình không cần đối với hấn mềm lòng.

Nói Katy, mày nghĩ rõ ràng! Mày bây giờ sẽ thảm như vậy là ai làm hại? Còn không đều là hấn! Đúng, hại quyết tâm, không cần để ý hấn!

“Anh còn muốn làm cái gì? Tôi đã không còn là nhân viên của anh nữa rồi, không cần lại gây khó khăn cho tôi nữa có được không?” Cô rất khó đối với hấn có sắc mặt tốt, giọng điệu tốt.

Cô làm sao có thể đối với một người vụn gãy cánh tay mình có sắc mặt tốt nhìn?

Cô là rất muốn kiện hấn thương tổn mình á..., nhưng cô hiểu, mình như thế nào cũng không cách nào kiện thắng Lane tài cao thế lớn .

“Tôi muốn cùng cô nói chuyện.” Hấn khiêm nhường nói.

Nếu như không phải là không có biện pháp, hấn cũng sẽ không đi cầu cô, ai kêu Khải chỉ thích cô đâu?

Ngày thứ ba, Khải như cũ không ăn không uống, hắn thật lo lắng tiếp tục như vậy sẽ mất đi Khải, bất luận hắn thế nào nói xin lỗi với con trai, Khải chính là không để ý tới hắn, mặc cho thân thể của mình càng ngày càng suy yếu.

“Ah? Tổng giám đốc đại nhân cao cao tại thượng có lời gì muốn cùng tôi cái viên chức nhỏ bé có mưu đồ khác này nói vậy? Ai nha! Tôi quên, tôi đã bị khai trừ rồi, thật sự là xin lỗi!”

Katy cũng không phải là cố ý nói chuyện có gai, nhưng cô chính là không nhịn được, không như vậy thì một bụng tức giận của cô là không thể nào phát tiết, rõ ràng cô là người vô tội nhất, cố tình lại xui xẻo nhất. “Tôi nghĩ chúng ta không có gì tốt nói, tôi đã nghĩ việc á..., cho nên anh cũng không cần lo lắng tôi sẽ trăm phương ngàn kế lợi dụng người đến để cho tôi leo lên giường của anh! Gặp lại!” Một hơi mắng xong, mệt quá.

Cô nói móc thật là chua đến lợi hại, Lane không khỏi bật cười, nhìn thấy cô băng bó thạch cao, treo cánh tay bị thương ở trước ngực, nội tâm trào ra nồng đậm áy náy.

Hắn nghĩ mình là thật nhìn lầm rồi, nếu như cô thật sự là cái loại phụ nữ có mưu đồ khác đó, rất có thể lấy cánh tay bị thương của cô đi bắt chẹt hắn, dù sao cảnh sát hoàn trả cô trong sạch, không phải sao?

Nhưng là cô không có, hơn nữa nhìn thấy hắn thái độ tựa như nhìn thấy kẻ thù, từ trong mắt cô, hắn chỉ thấy cô đối với mình chán ghét, không có một chút mảy may mê luyến.

“Hiểu lầm của tôi tạo thành thương thế cho cô, tôi rất xin lỗi.” Lời xin lỗi cứ như vậy nói ra khỏi miệng, hơn nữa lễ độ mười phần.

Katy bị hắn hù sợ, bởi vì cô không nghĩ tới ông chủ lớn như vậy cao cao tại thượng, vậy mà lại sẽ có một ngày khom lưng.

“Anh, anh làm chi bộ dáng này?” Cô vẫn đối với hắn rất phòng bị.

“Có thể hay không để cho tôi vào trong nhà cô cùng cô nói một chút?” Hắn thành ý mười phần thỉnh cầu.

Không có phân phó thủ hạ tìm đến cô, mà là tự mình đến, chính là vì bày tỏ áy náy của hắn cùng thành ý.

“Vào trong nhà tôi? Không tốt đi?” Cô lên tiếng cự tuyệt. “Lần trước ngài đại giá quang lâm, làm hư hỏng không ít vật dụng trong nhà tôi, chẳng lẽ anh còn muốn đi vào phá hư đồ đạc còn lại trong nhà tôi?” Điều là người này, thế nhưng đập vỡ cửa ban công thủy tinh của cô, đá ngã lăm bàn ăn cùng ghế dựa tại phòng bếp, hại cô lại tốn một khoản tiền để sửa chữa, cô nếu để cho hắn vào nhà của cô thì đó chính là ngu ngốc.

Lane xấu hổ, “Tôi sẽ bồi thường cô.”

“Không cần!” Cô hầm hừ cự tuyệt. “Các người những ông chủ lớn này, mắt đều ở trên đỉnh đầu, giống chúng tôi loại tiểu dân chúng này các người căn bản cũng không đặt ở trong mắt! Katy tôi còn chưa có nghèo đến cần anh bố thí, cút! Tôi cái gì lời nói cũng không muốn nói với anh!” Cô rống đến khàn cả giọng, cũng rống đến làm hắn sững sờ ngây ngốc, sau đó thừa dịp lúc hắn không chú ý một tay nắm cửa đóng lại, tiếp liền khóa cửa lại.

Đột nhiên hỏi, Lane có chút hiểu nguyên do Khải thích cô, đồng thời cũng đối với cô thay đổi cái nhìn.

Người phụ nữ không cần tiền của hắn, cô vẫn là người đầu tiên, chỉ là kỳ quái, bị cô như vậy hung ác trách cứ, nói móc thậm chí là găm rú, hắn đều không cãi lại, càng không bày ra sắc mặt cho cô nhìn, ngược lại còn bật cười.

Cô gái này, thật thú vị.

“Katy, tôi có phiền toái lớn.” Hắn hướng về phía cửa kêu hô.

“Kêu la cái gì? Tôi với anh rất thân quen sao? Anh có phiền toái thì liên quan gì đến tôi! Cút á!” Cô ngăn cách bằng cánh cửa rống to.

Cô gái này rất có sức sống a, hắn không khỏi bật cười, nhưng nghĩ đến Khải, sắc mặt hắn lại trở nên nặng nề.

“Khải. Cùng tôi chiến tranh lạnh đã hơn một tuần lễ, không nói chuyện với tôi.”

“Hừ, đáng đời.” Cô âm thầm vui sướng khi người gặp họa.

“Ba ngày trước, nó tại trong miệng Andy biết được tin tức cô bị khai trừ, từ ngày ấy trở đi, nó liền giọt nước cũng không uống.” Lời còn chưa nói hết, cửa liền bị cô mở ra.

“Anh nói cái gì? !” Sắc mặt của cô tái nhợt đến dọa người, đưa tay trái ra nắm lấy cổ áo Lane, chất vấn, “Khải thế nào? Anh nói cậu bé như thế nào?”

Cô đối với Khải quan tâm, không phải là diễn trò.

“Nó không tha thứ cho tôi, Khải. Giận tôi làm hết thấy, nó lấy không ăn không uống hưởng tới tôi kháng nghị, đã ba ngày rồi, hơn nữa nó còn nói nó Nó chán ghét tôi.” Hắn khó khăn nói ra bốn chữ này.

Không có gì so nói ra bốn chữ “Con chán ghét cha” này làm cho hắn bị thương.

“Tôi không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là tới tìm cô. Katy, nếu như cô thật quan tâm Khải, xin khuyên nó một chút được không? Kêu nó ăn cái gì, tôi sợ nó không có thể lực chống đỡ nữa.” Hắn lo lắng thỉnh cầu.

Katy lúc này mới nhìn rõ, người đàn ông đứng ở ngoài cửa nhà cô thỉnh cầu cô giúp đỡ này, không phải Lane • Ciel đại danh鼎鼎, chỉ là một người cha vì lo lắng cho con trai mà khẩn trương thôi.

Hắn là yêu Khải, nhưng là phương thức của hắn quá cường thế, ép Khải không thở nổi.

Giờ khắc này cô mới khắc sâu thể nghiệm, này một đôi cha con cần sự hỗ trợ của cô, đánh vỡ cục diện chiến tranh lạnh bế tắc giữa bọn họ.

“Để cho tôi tới xem Khải.” Cô trực tiếp yêu cầu. “Tôi muốn thấy cậu bé, anh đồng ý chứ?”

“Chỉ cần có thể khiến Khải hết giận mà ăn cái gì, cô nghĩ muốn làm cái gì tôi đều không có ý kiến.” Hắn lộ ra vui vẻ như trút được đi gánh nặng.

“Anh cần phải làm nhất, chính là hướng Khải nói xin lỗi!” Cô không nhịn được nói. “Ôm nó, hơn nữa nói cho nó biết anh rất thương nó, tại sao phải keo kiệt ở tại biểu đạt anh đối với cậu bé yêu đâu? Một cái ôm có này bao nhiêu khó khăn sao?”

“Tôi đến bây giờ mới hiểu được đạo lý quan trọng như vậy.” Hắn cười khổ. “Nhưng là Khải không cho phép tôi đụng nó, hiện tại đối thành nó cự tuyệt tôi.”

“Chỉ cần anh nghĩ muốn làm thì vẫn còn kịp.” Cô thấy bộ dáng thất hồn lạc phách kia của hắn, lời nói khích lệ cứ như vậy nói ra khỏi miệng. “Không cần giống tôi, liền một cái có thể ôm người nhà cũng không thể.” Chẳng biết tại sao nhắc tới mình, cô có một trận thất thần.

Cô từ trước đến giờ chưa từng đối với người khác tiết lộ thân thể của mình, tại sao cô sẽ nói cho Lane vậy? Chẳng lẽ là bởi vì ánh mắt cô đơn của hắn đưa tới cô lòng đồng cảm?

Không, không muốn!

Hiện tại quan trọng nhất là để cho cô thấy Khải, để cho cô khuyên cậu ăn cái gì, không cần cố chấp như vậy nữa.

Một tuần lễ không thấy, phòng Khải giống như qua cuộc đại chiến thế giới một dạng, loạn tới đáng sợ.

Cậu vẫn là đứa trẻ sinh hoạt thường quy tốt đẹp chính là, thành thực giống như tiểu đại nhân, nhưng mà vẫn có tấm lòng son.

Nhìn Khải ngồi yên ở đầu giường rơi lệ, lòng của Katy như bị nhéo chặt.

Tự trách làm cho cậu ăn không vô, cũng không ngủ được đi! Cậu mặc dù xuất thân giàu có, từ nhỏ được cưng chiều lên trời, nhưng cậu vẫn là một đứa trẻ hiền lành.

Cô có thể hiểu được cậu đang nghĩ cái gì, cậu đang tự trách, tự trách mình nói dối mà mang phiền toái tới cho cô, hại cô bị thương, mất công việc; cậu đang hối hận, từ ý đồ của cậu để cho cô cùng Lane gặp mặt

mà sử xuất cái tạp kỹ kia bắt đầu tự trách, hơn nữa sau đó Lane tự tay vặn gãy cánh tay cô, hình ảnh kia thực in sâu trong tâm hồn non nớt của Khải, lại tăng thêm đả kích với sự kiện cô bị khai trừ.

Cậu không ăn đồ, cũng không uống nước, khổ sở ngồi ở trong phòng, không cho người đến gần, một tay nắm kẹo lần trước cô cho cậu, một tay kia là ôm ba con thú bông mà cô mua cho cậu, yên lặng rơi lệ.

“Tránh ra!” Khải nhảy cảm nghe tiếng bước chân rất nhỏ đập trên thảm trải sàn, lập tức giơ lên tuyến phòng vệ.

Bình thường nghe được cậu như vậy rống, người tới cũng sẽ ngoan ngoãn lui ra ngoài, bởi vì biết kế tiếp cậu sẽ bắt đầu ném đồ.

Căn phòng này chính là cậu một tay làm ra, thấy đồ cậu liền bắt tới ném, trừ ba con thú bông cậu ôm chặt vào trong ngực cùng kẹo nắm trên tay ra.

“Cháu muốn cô tránh ra à?” Cô làm ra nhẹ nhàng mà nói.

Không cần như vậy thanh âm tận lực thoải mái nói chuyện, cô sợ mình sẽ bật khóc ra mất.

“Cô thật vất vả mới có thể đến a, Khải, cháu muốn cô đi ra ngoài à?” Cô rón rén đến gần cậu, ngồi ở sau lưng cậu, cúi đầu cùng cậu nói chuyện.

“Katy?” Khải không xác định sự tồn tại của cô là chân thật hay là ảo ảnh. “Thật là cô sao? !”

“Dĩ nhiên a.” Tay trái ở trong túi áo móc móc, tựa như làm ảo thuật, lại móc ra một đồng kẹo đủ màu sắc rực rỡ. “Cái này cho cháu ăn.”

“Để cho cháu một ngày nói chuyện ngọt ngọt ngào ngào, một ngày đều có tâm tình tốt.” Khải nói tiếp, nhìn cô, sau đó nhào vào trong ngực cô. “Thật là cô sao? ! Katy!”

“Là cô a, cháu nhẹ một chút, tay của cô bị thương, sẽ đau! Cháu thật nặng nha.” Cô ôm Khải, trêu ghẹo mà nói.

“Katy thật sự là cô. Ô.” Cậu không khỏi khóc rống thất thanh. “Thật xin lỗi, cháu không phải cố ý nói dối đâu, thật xin lỗi! Katy thật xin lỗi, ô ô.”

“Không sao, ngoan, không sao.” Cô khẽ vuốt ve sợi tóc mềm mại của cậu, dịu dàng an ủi. “Ng ngoan, khóc xong lại vô sự rồi, cô không tức giận cháu đâu, thật đấy.”

“Ô ô ô. Thật xin lỗi, thật xin lỗi, cháu về sau không dám, thật xin lỗi Katy, ô.”

Tựa tại ngoài cửa phòng Khải nhìn một màn này Lane, mũi không khỏi vì này có chút chua chua, hốc mắt cũng phấp phấp đỏ rồi.

“Thiếu gia.” Andy bưng thức ăn nóng hổi đứng ở bên cạnh hắn. “Katy muốn tôi chuẩn bị một chút gì đó để tiêu hóa, tôi làm một chút cháo.”

“Đưa vào đi.” Hắn gạt đầu một cái, xoay người rời đi.

Khải gào khóc bộ dạng tựa như một đứa trẻ 8 tuổi bình thường, không phải hắn nuôi dạy 8 năm, Khải tri thư đạt lễ, trưởng thành sớm hiểu chuyện đó.

Hắn giáo dục có phải hay không sai lầm rồi? Tại sao Khải như vậy thật sự một mặt chưa từng ở trước mặt hắn hiển lộ đây? Ngược lại là Katy, dễ dàng như vậy đã có được tin tưởng của con trai cùng lệ thuộc vào, con có thể tận tình đối cô làm nũng, lại chưa từng đối với hắn người cha ruột này làm như vậy.

Hắn rất cuộc. Đối với Khải làm cái gì?

Lane tự xét lại, hắn tựa hồ đối với con trai làm chuyện rất quá mức, không khỏi hồi tưởng lại tuổi thơ của mình.

Đúng vậy, hắn mặc dù là người thừa kế tập đoàn Ciel, từ nhỏ tiếp nhận giáo dục anh tài, nhưng là tuổi thơ của hắn là vui vẻ, cha chưa bao giờ ngăn cản hắn ném thử bất kỳ cái gì, ngay cả công việc đặc vụ nguy hiểm cũng không phản đối.

Nhưng là Khải đâu?

Không được cho phép rời đi khách sạn, giống như chim Hoàng Yến chỉ bị nhốt ở trong lồng chim, mình ở trên người con trai gia tăng áp lực cùng gánh nặng vượt qua tuổi của con này có thể thừa nhận.

Nghĩ đến Khải ôm chặt vào trong ngực ba con thú bông rẻ tiền kia, con trai coi như món đồ chơi trân bảo, Lane lúc này mới giật mình, hẳn vì Khải sắp đặt giáo dục hoàn thiện nhất, thầy giáo tốt nhất, cuộc sống tối ưu tốt nhất, còn có một phòng tắm thư phong phú, nhưng không có vì con chuẩn bị một món đồ chơi.

Hắn rõ ràng có năng lực cho con tất cả thứ tốt nhất a! Tại sao nhưng ngay cả một món đồ chơi cũng không có cho con vậy?

Hắn lúc này không thể không thừa nhận, hẳn là người cha thất bại.

Hết chương 5

6. Chương 6

Katy biết cốt khí là không thể làm cơm ăn được, cho nên khi Lane đề xuất mời cô đảm nhiệm làm bao mẫu của Khải thì cô không nghĩ muốn cái gì liền đồng ý, bởi vì cô thật cần số tiền lương hắn trả cho cô để hoàn thành giấc mộng của mình, đồng thời cũng nghe theo đề nghị của hắn, đem chỗ ở cô mượn trả lại, dời đến khách sạn gần đây cùng Khải làm bạn, lần này không chỉ tiết kiệm tiền mượn phòng, ngay cả tiền cơm ba bữa cũng tiết kiệm được, mỗi ngày, cô đều sẽ ở khách sạn cùng Khải cùng nhau ăn cơm, bồi cậu đi học, sẽ dạy cậu nói tiếng Trung, coi như là thay nhiệm vụ cho Lane.

Nhưng là cô biết, hẳn tới tìm cô, chỉ là bởi vì Khải thích cô, mà trong lòng của hắn có thẹn mới tìm cô tới để làm vui lòng Khải.

Mặc dù là chịu mời thay nhiệm vụ của Lane, nhưng nhận được chiếu cố cũng không chỉ là phúc lợi của nhân viên mà thôi.

Lane tìm đến bác sĩ khoa chỉnh hình hạng nhất chăm sóc thương thế của cô, mà đoạn gian này Khải cũng không phải thường sẵn sàng giúp cô rất nhiều việc, dĩ nhiên cũng luôn là dính vào bên người cô, nhưng thủy chung không cùng Lane nói chuyện.

Cho đến cô phát hiện tâm kết giữa cha con bọn họ nghiêm trọng đến khó có thể cởi bỏ được thì cô đã tháo bỏ thạch cao, cánh tay chức năng cũng đã dần dần mà khôi phục rồi.

Mà đó là chuyện của ba tháng sau.

Mỗi một lần, Lane tổng sẽ tránh ra thời gian cô và Khải sử dụng thư phòng, thậm chí là bỏ qua bữa ăn tối, cho đến Khải lên giường ngủ thiếp đi mới trở về khách sạn nghỉ ngơi, này nhìn ở đáy mắt Katy, quả thực là hoang đường.

Cho nên đêm nay cô dỗ ngủ Khải sau, liền trực tiếp tới gõ cửa phòng hắn.

“Người nào?”

“Katy.”

Không có chờ đợi quá lâu, cánh cửa phòng điêu khắc hoa lệ đã được mở ra, Lane mặc bộ áo ngủ màu đen đứng ở trước cửa, trên tóc còn mang theo nước chưa có lau khô, phơi bày lồng ngực trần trụi làm cho cô nhất thời tai nóng lên.

“Tôi có việc muốn nói với anh.” Cố giữ vững trấn định, cô nghiêm chỉnh nói.

Chân mày hắn cau lại, “Về chuyện của Khải sao? Nó thế nào?”

Cô còn chưa có tỏ rõ mục đích đến nha, hắn liền gấp đến độ giống như kiến bò trên chảo nóng thẳng hỏi chuyện của Khải, quan tâm con trai như vậy tại sao không tự biểu đạt sự quan tâm của mình đây?

“Tôi ở thư phòng chờ anh.” Cô không muốn vào phòng hắn nói chuyện quan trọng như vậy, mặc dù phòng hắn bày biện vẫn là ước mơ tha thiết của cô, nhưng phòng của một người đàn ông có cái giường như thế mộng ảo muốn làm cái gì?

Katy trong thư phòng chờ đợi hắn thì thuận tay từ trên tủ sách lấy xuống một quyển sách chuyên ngành quản lý khách sạn, lợi dụng thời gian lật xem.

Không lâu, cửa thư phòng được mở ra, Lane mặc đồng bộ áo sơ mi đen, quần dài màu đen, mặt lạnh lùng, không hổ là một người đàn ông anh tuấn tràn đầy hơi thở tà mị.

Áo sơ mi không cài hai nút áo, lộ ra cơ ngực trắng kiêu cùng lông ngực thưa thớt, đột nhiên “Đàn ông càng nhiều lông thì đức tính càng mạnh” những lời này chợt hiện lên trong đầu cô.

Trời ạ! Nói Katy mày đang làm chi? Tại sao có thể có ý nghĩ đen tối với ông chủ của mày? !

Rất nhanh đóng lại quyển sách trên tay, cô giả bộ mượn hành động đặt sách trở lại tủ sách để che giấu đi chính mình tâm hoảng ý loạn.

“Tôi hiểu biết rõ nhúng tay quản chuyện nhà của anh sẽ bị anh chán ghét.” Cô hắng giọng, bằng thanh âm vững vàng nói: “Nhưng là coi như bị anh đuổi ra khách sạn tôi cũng phải nói, hành động anh trốn tránh Khải thật quá mức đi, các người là cha con a.”

Không ngờ, hắn trả lời cô lại là đáp án ông nói gà bà nói vịt.

“Tay của cô đã lạnh lạnh đi.” Hắn vui mừng gật đầu một cái: “Không có thay cô mang đến di chứng quá lớn về sau chứ?”

“Tôi rất khỏe, cảm ơn anh quan tâm! Nhờ hồng phúc của anh cho nên không có hậu di chứng gì, Lane • Ciel, tôi muốn thảo luận với anh không phải là vấn đề cánh tay bị thương của tôi, mà là giữa anh và Khải chung đụng.”

“Tiền lương ba tháng cô xác định đã được chuyển vào tài khoản cho cô rồi chứ?” Hắn tiếp tục chuyển chủ đề.

Nếu không phải là cô tu dưỡng quá tốt, cô nhất định sẽ tại chỗ gào to rống lớn!

Katy hai tay ôm ngực, dù bận vẫn ung dung nhìn tới vẻ mặt nghiêm túc của hắn.

Muốn dùng chút thủ đoạn này liền đem cô dọa được xoay vòng vòng mà quên đi cùng hắn thảo luận chuyện về Khải? Hừ, hắn quá khinh thường nghị lực của cô rồi.

“Tổng giám đốc đại nhân.” Cô với vẻ mặt tươi cười nhẹ kêu.

Nghe thanh âm như vậy nhẹ nhàng mềm mại, hắn đột nhiên cảm thấy có một cổ cảm giác không ổn.

“Đã khuya lắm rồi, tôi ngày mai còn có rất nhiều hội nghị muốn mở.”

“Anh đứng lại đó cho tôi!” Cô hét lớn một tiếng, xông về hướng cánh cửa phía sau hắn, đem thân thể đè ở trên cánh cửa, nói gì cũng không để cho hắn bước ra thư phòng một bước: “Tại chúng ta nói ra một cái kết luận trước, anh đừng mơ tưởng rời đi.”

Cô là nghiêm túc! Hắn cuối cùng cảm nhận được điểm này.

“Chúng ta muốn nói cái gì?” Hắn buông tha kiên trì hỏi.

“Nói anh và Khải chung đụng.” Cô trực tiếp chỉ rõ nguyên nhân chính mà hôm nay mình tới tìm hắn nói chuyện: “Các người bao lâu không nói chuyện rồi hả ? Ba tháng?”

Sai, là ba tháng lẻ bảy ngày. Hắn đang trong lòng sữa chữa nhưng lại không có nói ra, cứng ngắc gật đầu một cái.

Katy quan sát nét mặt hắn bây giờ, chỉ ở trên mặt hắn đọc được hai chữ lạnh lùng, cùng mới vừa rồi vội vã hỏi cô Khải thể nào thái độ so sánh với, thật đúng là kém cách xa vạn dặm.

Hắn không là biết cô nghĩ muốn thảo luận là hình thức hai cha con bọn họ chung đụng sau mới lạnh lùng như vậy chứ?

Có cần phải thử một chút.

“Thì ra là anh một chút cũng không thêm để ý Khải.” Cô cố ý lấy giọng nói thất vọng nói.

“Ai nói tôi không thêm để ý? !” Hắn giống như sư tử bị chọc giận, gương mặt múa vuốt trừng mắt cô.

Katy bị trừng mắt nhìn, nhưng không có hiển lộ vẻ mặt sợ hãi, thậm chí còn lộ ra nụ cười thú vị.

“Để ý thế mà lại trốn tránh? Anh đối với Khải quan tâm là như vậy biểu đạt hay sao?”

“Cô cho rằng tôi nguyện ý?” Hắn bị cô kích ra sợ hãi trong lòng. “Là bởi vì Khải nó căn bản không muốn gặp tôi.”

Có sao?

Cô gãi gãi đầu, suy nghĩ hồi lâu. Cùng Khải sớm chiều chung đụng ba tháng này, chưa từng nghe Khải nói không muốn gặp cha a! Ngược lại khi biết Lane đi công tác không trở lại qua đêm thì còn có thể lộ ra biểu tình cô đơn đấy.

“Anh từ nơi nào cho là Khải không muốn nhìn thấy anh?” Cô tò mò hỏi.

Đôi mắt màu xanh nhạt của hắn từ từ chuyển biến thành xanh thẫm thâm trầm, đó là tượng trưng cho tâm tình kích động.

Chỉ thấy Lane bề ngoài vẫn một bên treo mặt nạ giả lạnh lùng, trầm ngâm thật lâu thật lâu, mới chậm rãi mở miệng, “Khải. . . . Nó chán ghét tôi.”

“Hả?” Cô ngẩn người.

“Ở trước khi tôi đi tìm cô, nó khóc lóc rồi nói chán ghét tôi!” Hắn nhất thời bắt đầu kích động, đem Katy sợ hết hồn.

Thì ra là như vậy một sự việc a, Khải đối với hắn nói “Con chán ghét cha” , kết quả một câu nói này lại làm cho hắn bị đâm đả thương, cho nên không dám đối mặt con trai.

“Anh sợ Khải nhìn thấy anh, lại một lần nữa đối với anh nói ra bốn chữ đó, cho nên anh bỏ chạy phòng tránh?” Cô thăm dò hỏi.

Hắn trừng mắt cô, hơi nhếch môi, sau đó nặng nề gật đầu một cái.

Cô thấy thế không khỏi nở nụ cười.

Ai. Người đàn ông này thế nào đáng yêu như vậy a? Kỳ thật hắn rất quan tâm Khải, rất thích Khải, bởi vì bỏ ra tương đối yêu, cho nên mới phải sợ con trai lại một lần nữa đối với hắn nói ra “Con chán ghét cha” .

Có lẽ cũng là bởi vì hắn quá yêu Khải rồi, mới có thể tại trên người con trai gia tăng nhiều như vậy áp lực, thật ra thì hắn cũng là vì muốn tốt cho Khải.

Chẳng qua là dùng phương pháp sai lầm rồi mà thôi, hiện tại sửa chữa vẫn còn kịp.

“Cô cười cái gì?” Hắn hung tợn trừng mắt Katy đang cười đến vui vẻ.

“Tôi đang cười thật ra thì anh không có trong tưởng tượng của tôi như vậy khiến người chán ghét.” Cô không có bị dáng vẻ hung ác của hắn hù được, nụ cười vẫn như cũ rực rỡ.

“Cô ——” nói gì vậy? ! Hắn một bụng khí.

“Hai mươi tuổi đã làm cha, trừ bỏ hưng phấn ra, cũng làm cho anh ứng phó không kịp đi.” Cô nhẹ nhàng băng quơ nói. “Dù sao khi đó anh còn quá trẻ tuổi, còn chưa đủ thành thực đến đủ để dưỡng dục đứa bé, cho nên anh coi cậu bé làm thành người lớn, đem cậu ấy xem thành cùng anh sống cuộc sống giống nhau. Anh yêu Khải, thật sâu yêu đứa bé này, đem những thứ mình cho là tốt nhất tất cả đều cho cậu ấy, lại quên cậu ấy chỉ là một đứa bé thôi.”

Lane bị cô nói được đến á khẩu không trả lời được, bởi vì đều bị cô nói trúng.

Nhớ tới Khải ra đời một khắc kia, ôm Khải vừa sinh ra, hấn hai cái tay đều phát run, hấn còn trẻ nhất thời cảm thấy vô cùng gánh nặng đè ở trên vai mình, cơ hồ khiến hấn không thở nổi! Hấn ôm đến tay đều đã mỏi nhừ, lại như thế nào cũng không cách nào để xuống đưa bé trong ngực.

Một khắc kia hấn mới có cảm giác chân thật làm cha, tại lúc mẹ Khải bí mật an thai thì hấn vẫn tại bên ngoài Phong Hoa Tuyết Nguyệt, hời hợt.

Nhưng từ Khải ra đời khoảnh khắc kia, hấn biết cuộc sống của mình không giống như trước, tương lai của hấn đều sẽ có đứa bé này ở bên người, hấn không bao giờ là một người nữa, không thể lại phóng đảng tiếp, cho nên hấn trước thời gian đón lấy sự nghiệp từ cha, nỗ lực vì Khải cùng tương lai của chính mình phấn đấu.

Tại sao. Cô có thể dễ dàng như vậy liền đào móc ra nội tâm hấn không muốn người biết một mặt?

Lane không khỏi tức giận trừng mắt cô, cô bắt quả mới 20 tuổi mà thôi, tại sao hiểu?

“Làm chi trừng tôi? Thẹn quá thành giận à?” Cô không sợ ánh mắt hung tợn của hấn, tốt đùa trêu chọc hấn, hoàn toàn không có cảm nhận được người đàn ông đứng ở trước mắt cô cũng không phải là một con mèo nhỏ, mà là một đầu sư tử mạnh dữ.

“Ba tháng trước tôi liền đã nói qua với anh, chuyện anh cần phải làm nhất chính là ôm lấy Khải, nói với cậu bé anh rất thương cậu ấy, điều này đối với anh mà nói rất khó sao?” Cô nghiêm mặt nói.

Hấn sắc mặt tái nhợt, không trả lời.

Cuối cùng, hấn vẫn lại là sợ hãi bị con trai yêu chán ghét, cự tuyệt.

“Tôi thật sự không hiểu nổi anh, anh rốt cuộc đang sợ cái gì? Chẳng lẽ anh không biết Khải một mực chờ anh sao?” Cô bắt đầu không thể nhịn được nữa.

“Khải một mực chờ tôi?” Hấn không thể tin được mà nhìn cô

“Nói nhảm! Anh cho rằng Khải yêu thích tôi là được sao? Anh ở trong suy nghĩ của Khải là không thể thay thế được, anh là cha của cậu bé! Coi như cậu ấy yêu thích tôi đi nữa, thì anh ở trong lòng Khải tuyệt đối là độc nhất vô nhị.”

“Thật, có thật không?” Lane không xác định hỏi.

Dù sao hấn tại trước mặt Khải làm nhiều chuyện như vậy quá mức, Khải thật sẽ tha thứ hấn? Không chán ghét hấn?

Ánh mắt của cô không khỏi mềm đi, cái người đàn ông yếu ớt này, chỉ là một người cha, không phải Tổng giám đốc khách sạn Ciel tại trong miệng đám người nói chuyện say sưa, người đàn ông như vậy cường thế, ở trước mặt người nhà thân yêu vẫn là như vậy bất lực nha.

Lane thật sâu xúc động khiến bộ phận nào đó trong lòng cô mềm đi.

Kim lòng không được, cô tiến lên ôm lấy hấn, ôm cả đầu hấn, ghé vào lỗ tai hấn dịu dàng nói: “Dĩ nhiên, cha con tình thân thiên kinh địa nghĩa (đạo nghĩa hiển nhiên), đối với chính mình cùng Khải có lòng tin một chút, bước ra một bước này, anh và Khải quan hệ tuyệt đối sẽ so với trước kia càng thêm thân mật.”

Đột nhiên xuất hiện cái ôm làm cho hấn ngẩn ra.

Tại sao cô lại ôm hấn? Như vậy đột nhiên, như vậy Ấm áp!

Hấn nhắm mắt lại, lẳng lặng đón nhận cái ôm ấm áp này.

Có bao nhiêu lâu thời gian mình chưa từng như vậy cùng người ôm đâu? Hấn hiện tại cuối cùng hiểu rõ, tại sao Khải luôn là thích dính ở bên người cô, quấn cô, ôm cô, bởi vì từ trong động tác ôm sẽ cảm nhận được cô truyền lại ấm áp, còn có hương vị kẹo nhân nhật trên người, những thứ này đều làm cho tinh thần người ta vì này buông lỏng.

Kim lòng không được, Lane tay cũng nhốt chặt thân thể cô, hướng trong lòng ôm chặt.

Katy ý thức được tay hấn ở trên eo cô dùng sức thì lập phục hồi tinh thần lại, phát hiện mình làm hành động vô cùng lớn mật.

Cô thể nhưng chủ động ôm lấy Lane? Cô nhất định là điên rồi! A! Đều là cái người đàn ông này làm hại á..., về mặt cô đơn của hấn sẽ làm trỗi dậy mẫu tính của phụ nữ! Đúng! Nhất định là như vậy, bằng không cô mới sẽ không như vậy liều lĩnh ôm hấn.

Đỏ ửng lập tức hiện lên trên khuôn mặt nhỏ nhắn, cô bắt đầu nghĩ biện pháp thoát khỏi quần cảnh này.

“Tôi, tôi sẽ nghĩ biện pháp giúp anh, rất, khuya lắm rồi, tôi muốn ngủ, anh cũng đi ngủ sớm một chút, ngủ ngon!” Rất nhanh tránh thoát, đầu cô cũng không quay lại liền rời khỏi thư phòng.

Nhất thời mất đi cái ôm ấm áp của cô, hấn có một trận thất hồn, ngây ngốc ngẩn người nhìn bóng lưng cô bước nhanh rời đi.

Một lúc lâu, hấn mới phục hồi tinh thần lại, có thâm ý khác mỉm cười.

“Well, tôi đại khái biết lí do Khải thích cô, Katy.”

Tại Katy mạnh mẽ “Uy hiếp”, Lane không thể không ở trước bữa ăn tối sẽ trở về khách sạn, cùng Khải cùng đi ăn tối.

Nhưng là hấn vẫn đang thấp thỏm bất an, nếu là Katy nói sai rồi làm thế nào? Nếu là Khải căn bản không muốn gặp đến hấn đâu?

Ôm một khóa tâm đầy bất an, hấn ngồi ở trên xe trở về khách sạn, hấn không biết là, khách sạn này một đầu não nhiệt không dứt.

“Oa? Có thật không? Cha muốn trở về cùng cháu cùng nhau ăn bữa tối? !” Khải với đôi mắt thật là sáng thật là sáng, ngẩng đầu nhìn Andy, liên tục xác nhận. “Chú Andy, chú xác định sao? Cha muốn cùng cháu ăn bữa tối? Đây là thật sao?”

Hưng phấn hết thấy viết ở trên gương mặt nhỏ nhắn, nụ cười thật to chứng minh cậu có bao nhiêu vui vẻ có thể cùng cha cùng nhau ăn bữa tối.

“Khụ.” Andy rất muốn cười, nhưng không dám quá trắng trợn, ho khan một cái rồi nghiêm mặt nói: “Đúng vậy, thiếu gia là như vậy giao phó.”

“Ya!” Cậu hưng phấn đến nhảy dựng lên, vừa cười vừa chạy hướng phòng Katy. “Katy! Katy!”

“Chuyện gì làm cho cháu vui mừng như thế a?” Cô biết rõ còn cố hỏi.

Thật ra thì bữa cơm này Lane chính là kéo ba ngày, từ buổi tối ngày đó cô và hấn tại thư phòng trò chuyện qua sau, cô liền mỗi ngày đuổi theo hấn hỏi lúc nào thì muốn cùng Khải thật tốt nói chuyện, cho dù là ăn một bữa cơm cũng được, nhưng hấn đại Tổng giám đốc luôn một thời kỳ nào đó trở về sau tại điều thích (điều chỉnh thích hợp) tâm tình để làm thoái thác, cô vừa nghe liền biết hấn là ở cho qua, tâm tính đa điều!

Cho nên hạ tối hậu thư, hấn nếu là lại tránh không gặp mặt, cô liền đem Khải mang đi chỗ làm việc của hấn tìm hấn, nhìn hấn như thế nào trốn.

Kết quả một chiều này vô cùng hữu dụng, hấn lập tức đổi lời nói nói tối nay có thể sớm một chút trở về khách sạn cùng Khải cùng nhau bữa ăn tối, người này!

“Cha muốn trở về ăn bữa tối nha!” Cậu hưng phấn nói với cô. “Cháu rất lâu không có thấy cha rồi.”

“Thật à? Vậy cháu nhất định có rất nhiều lời muốn cùng cha cháu nói đi?” Cô cười sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn đến ửng hồng của cậu.

“Vâng!” Khải cười tít mắt dùng sức gật đầu. “Cháu muốn cùng cha nói cảm ơn, cảm ơn cha cho cô đi đến theo cháu, hihi.”

“Khó được cháu có thể cùng cha ăn cơm nha, làm chi còn phải nhắc tới cô a? Mất hứng!” Katy vừa nghe đến cậu muốn ở trước mặt Lane nhắc tới mình, lập tức nghĩ đến cô ba ngày trước làm cử chỉ lớn mật, ngay sau đó tai đỏ lên.

Thật muốn đem đoạn trí nhớ kia hoàn toàn tiêu trừ, nhất là trong trí nhớ của Lane. Hắn tốt nhất không cần nhớ lại! Đúng! Không để cho hắn nghĩ đến phương thức tốt nhất, chính là không làm cho hắn nhìn thấy cô, nhớ tới cô, không sai!

“Khải, cháu vẫn lại là ít tại trước mặt cha cháu nhắc tới cô đi, dù sao ngài ấy không phải như vậy ưa thích cô, cháu nhớ chứ?” Cô bắt đầu thuyết phục Khải, muốn cậu đừng tại bữa tiệc nhắc tới cô.

“Vâng, đúng nga...” Khải cũng nghĩ đến lúc trước cậu vì tác hợp Katy cùng cha mà làm trò đùa quái đản, mục đích không có đạt thành coi như xong, còn đã tạo thành phản hiệu quả, khiến cha đối cô ấy ấn tượng kém đến nỗi cực điểm, cho nên mới lại có ngày sau xảy ra sự kiện Ô Long này, liên tiếp hiểu lầm cô là bọn cướp, còn đã thương cánh tay cô. “Ai, cháu còn muốn hưởng cha khỏe khoắn thành quả cháu theo cô học tiếng Trung a, liên cái này cũng không thể nói a.” Thật thất vọng.

Ba tháng sớm chiều chung đụng, trình độ tiếng Trung của Khải đột nhiên tiến bộ rất nhanh, so với đứa trẻ Trung Quốc 8 tuổi bình thường không sai biệt lắm, như hiện tại Khải cùng Katy đối thoại, đều là dùng tiếng Trung.

Cô sờ sờ đầu Khải, cười nói: “Về sau hiểu được là có dịp thôi, cháu bây giờ chỉ cần nghĩ tới cùng cha cháu ăn bữa ăn tối là được rồi, có cái gì sẽ đối ngài ấy nói sao?”

“Có! Có thật nhiều!” Cánh tay nho nhỏ mở ra, vẽ một vòng tròn thật là lớn. “Cháu muốn ôm cha, nói với cha cháu thích nhất cha! Còn có còn có.”

Cô dịu dàng nhìn Khải dùng giọng nói trẻ thơ này nói qua sẽ đối cha cậu nói gì, cùng sẽ đối cha cậu làm chuyện gì, đột nhiên trong lòng cô sinh ra một cổ hăm mộ.

Đã từng, cô cũng giống như Khải một dạng lộ ra nụ cười hạnh phúc như vậy, dính ở bên người cha mẹ làm nũng, trời sắp xuống đều có cha mẹ vì cô gánh lấy, cô cái gì đều không cần lo lắng, chỉ cần tận tình hưởng thụ song thân đối cô yêu thương.

Nhưng là những tình cảnh kia, đều sẽ không lại tái hiện rồi.

“Cha!” Khải hưng phấn hướng Lane nhào tới mà đến, ôm thật chặt hắn, cười đến thật rực rỡ. “Cha trở lại.”

Nhìn thấy Khải lấy nụ cười nghênh đón hắn, Lane một khóa tâm treo cao lúc này mới buông xuống được.

“Cha đã trở về.” Hắn lộ vẻ xúc động mà ôm lấy Khải, thật chặt.

Trước kia hắn tuyệt đối không cho phép Khải như vậy không có quý cử nhào tới trên người hắn, dính muốn hắn ôm ấp, lại càng không cho cậu mặc T-shirt cùng quần Jean an vị ở trước bàn ăn cơm, này thật quá kỳ cục rồi.

Nhưng là hiện tại hắn lại cảm thấy Khải như vậy, so với trước kia này mặc bộ tây trang nhỏ đó, giống như tiểu đại nhân thì Khải lúc này đáng yêu hơn, càng giống như đứa bé.

Đứa bé của hắn a.

“Khải, con có biết cha yêu con nhiều lắm không?” Đầu tựa vào gáy Khải hỏi, hắn run rẩy mở miệng, “Cha thật sự rất yêu con.”

“Con cũng vậy, con thật yêu cha.” Khải vui vẻ đáp lại. “Trước đó con nói qua con chán ghét cha, thật xin lỗi, đó là con nói dối, thật ra thì con thích nhất cha rồi, chỉ là khi đó con rất tức giận, bởi vì Katy bị thương thôi.” Giật mình chính mình nói cái gì, cậu lập tức im miệng.

Mới đồng ý Katy không cần ở trước mặt cha nhắc tới cô ấy, không nghĩ tới lập tức quên mất, thậm chí! Cha không có tức giận chứ?

Mất liếc một cái, không nhìn thấy cha có vẻ mặt tức giận, nguy hiểm thật.

“Ăn cơm đi.” Lane cũng không có phát hiện con trai có chút ít tâm tư kia.

Dùng cơm khi đó, Khải rử rử rừ rừ giống con chim sẻ nhỏ bé, không ngừng nói chuyện, nói chuyện lý thú gần đây xảy ra.

Ăn được một nửa, Lane nhin không được mở miệng.

“Khải, làm sao con không có tìm Katy cùng đi?” Hấn cảm thấy kỳ quái.

Theo trình độ Khải thích Katy, sẽ phải mời cô cùng nhau cùng cha con bọn họ dùng cơm mới đúng, mà hấn cũng muốn thật tốt cảm ơn cô.

Thật như lời cô nói, mình bước ra một bước này, tình cảm giữa hấn và Khải càng thêm trở nên thân mật.

Nhưng lại không có nhìn thấy cô xuất hiện, tại sao?

“Katy nói đây là chúng ta hai cha con riêng tư ước hẹn, cô ấy không cần làm kỳ đà cản mũi á!” Khải cười nói.

“Hả? Cô ấy nói thế sao?” Nghe con trai nói như vậy, hấn bật cười.

“Vâng, hơn nữa Katy còn nói. A.” Khải kêu thảm một tiếng, đột nhiên im miệng không nói.

“Hả? Katy còn nói cái gì?” Hấn hỏi tới.

Khải ánh mắt đảo lòng vòng, nói: “Không có gì.” Cúi đầu uống canh, không hề lại nhắc tới đề tài cùng Katy có liên quan.

Thông minh như Lane đâu có thể nào dễ dàng như vậy đã bị lừa? Trực giác nói cho hấn biết có vấn đề.

“Thế nào đột nhiên không nói nữa vậy?” Hấn cười hỏi. “Chẳng lẽ là Katy nói xấu cha, con sợ cha trách phạt cô ấy, cho nên mới thay cô ấy giấu giếm?”

Đây là lời nói khách sáo!

“Nào có? !” Khải Lập khắc phủ nhận. “Katy mới sẽ không nói xấu bất luận ai! Cô ấy chỉ nói thật!”

“Vậy sao?” Hấn với vẻ mặt hồ nghi.

“Quả nhiên Katy nói là sự thật.” Khải đột nhiên dùng sức gật đầu, khẳng định nói.

Hấn ngẩn người, hoàn toàn không hiểu con trai đang nói cái gì. “Cái gì?”

“Cha chán ghét Katy.” Đây là câu khẳng định, không phải câu nghi vấn.

“Có sao?” Hấn nhíu lông mày tự hỏi, hấn như thế nào không biết có chuyện này?

“Katy nói cha không có thích cô ấy, cộng thêm chuyện con làm trò đùa quái đản kia khiến cho cha đối cô ấy ấn tượng không tốt, hơn nữa sau lại xảy ra nhiều chuyện như vậy, cho nên hiện tại con cũng rất xác định cha chán ghét Katy.” Khải khẳng định nói. “Vẫn là Katy thông minh, dặn dò con hôm nay không thể tại trước mặt cha nhắc tới cô ấy.”

Nhưng là con bây giờ toàn bộ nói hết ra rồi đó! Con trai ngốc.

Lane buồn cười nghĩ.

“Nếu mà cha chán ghét Katy, cũng sẽ không mời cô ấy đảm đương làm bảo mẫu của con, còn để cho cô ấy ở tại trong khách sạn rồi, phòng của Katy vẫn là cha an bài đấy, con quên rồi sao? Ngay tại phòng sát vách với con.”

“Đúng nga!” Khải bừng tỉnh hiểu ra. “Này Katy tại sao nói cha chán ghét cô ấy?”

Đó là bởi vì cô ấy xấu hổ.

Hấn cười thảm không dứt, bởi vì hấn cũng nhớ tới ba ngày trước một đêm kia, cái ôm ấm áp của cô.

Cho đến bây giờ lại vẫn làm hấn nhớ mãi không thôi, nếu là cô biết rõ chỉ sợ rằng sẽ nhảy dựng lên hét chói tai đi?

“Đây chính là cô ấy đối với cha hiểu lầm, tựa như cha vừa bắt đầu đối với Katy hiểu lầm một dạng.” Hấn hết sức cố kiên nhẫn đối với Khải giải thích. “Mọi người sẽ có ấn tượng ban đầu là quan niệm chủ quan, đây là thật không tốt, cha đã bị một lần giáo huấn, Khải, con nhất định phải nhớ kỹ, rất nhiều chuyện thường thường không phải như con thấy thế, phải khắc sâu hiểu rõ sau mới kết luận, hiểu chưa?” Nhân cơ hội giáo dục con trai.

“Vâng.” Khải gật đầu một cái, mặc dù đạo lý cha nói cậu cái hiểu cái không, nhưng sẽ có một ngày cậu sẽ hiểu ý tứ cha như vậy muốn nói với cậu.

“Thời gian này cha bận rộn công việc, không có thời gian cùng con, con đều cùng Katy làm cái gì?”

Biết cha thật ra thì cũng không chán ghét Katy, Khải nhất thời buông lỏng đề phòng, bắt đầu bàn luận viển vông.

Tán gẫu Katy, nói cậu và Katy làm tất cả.

Xuống bếp? Làm điểm tâm? Trước lúc ngủ ở bên giường kể chuyện? Còn có xem ti vi?

Cô Katy này, đều cho Khải của mình đã làm gì a? Xem ti vi? Chuyện không có dinh dưỡng như vậy thế nhưng để cho Khải làm?

“Chơi thật khá sao?” Hấn kiên trì cười hỏi, trong khoảng thời gian ngắn còn là chưa có thay đổi được phương thức giáo dục đối với Khải. Như vậy không được, hấn phải nhanh chút điều chỉnh thích hợp lại.

“Thật tốt chơi!” Khải gật đầu mạnh. “Cha, con thật thích Katy, có thể hay không mời cô ấy vĩnh viễn ở lại nhà chúng ta?”

“Con thích cô ấy như vậy à? Thế cũng tốt, nói thêm một chút nữa về chuyện của Katy, để cho cha hiểu rõ cô ấy hơn một chút, rồi quyết định có muốn hay không đồng ý yêu cầu của con.” Hấn tâm cơ thâm trầm đáp lại con trai.

“Tốt, vậy con mỗi ngày đều cùng cha nói chuyện về Katy, cha nhất định sẽ thích Katy!” Khải không nghĩ quá nhiều, vui vẻ nói qua.

Lane cười nham nhở, sờ sờ đầu con trai mình.

Có thể cùng con trai tiêu tan hiểu lầm, thật đúng là làm phiền cô, tại cùng con trai thân nhiên nói yêu thương sau, hấn đột nhiên dâng lên một cỗ ý niệm nghĩ muốn biết về Katy.

Tại sao cô có lớn như vậy năng lực thay đổi cha con bọn họ đây? Lane thật rất muốn hiểu rõ, là cái dạng gì gia đình có thể giáo dục ra cô gái giống như cô như vậy?

Như thế ấm áp, như thế ngọt ngào.

Nhắm mắt lại, tựa hồ lại có thể cảm nhận được ấm áp trên người cô truyền lại.

Thật là hồngбет, hấn đối với cô càng ngày càng hiểu kỳ, cũng rất giống càng ngày càng thích cô rồi.

Hết Chương 6

7. Chương 7

Lane nhớ lại tuổi thơ của mình, tự hỏi cha mẹ hấn có thói quen tại hấn trước lúc ngủ ở bên giường thay hấn kể chuyện sao?

Đáp án là không có.

Hấn thật tò mò đó là chuyện gì xảy ra, cho nên mới ở giờ đi ngủ của Khải —— mười giờ tối, nhẹ nhàng linh hoạt đi tới phòng Khải, chậm rãi đẩy cửa ra.

Chưa tiến vào phòng, liền nghe thấy giọng nói dịu dàng của Katy, nói qua ngôn ngữ xa lạ hấn không có biết, đó hấn là tiếng Trung đi, cô dùng tiếng Trung kể chuyện cho Khải nghe, hấn thật thật tò mò cô kể là cái chuyện gì.

“Oa? Cha?” Khải vốn là mau ngủ ánh mắt đột nhiên trừng lớn, bỗng chốc từ trên giường ngồi dậy, vui mừng nhìn hấn đứng ở cửa phòng, Lane hai tay ôm ngực cười đến ầm ập.

“Cha tới chúc con ngủ ngon.” Hấn mở ra bước chân, hướng bên giường Khải đi tới, cố ý xem thường Katy phóng tới ánh mắt phòng bị mãnh liệt, chiếm cứ bên kia giường ngủ của Khải, tự nhiên nằm trên đó, ba người nằm ở trên giường tạo thành hình chữ “Sông”.

(Ed: Chữ này ta cũng ko có hiểu nên cứ giữ nguyên tác nhé... ^__^)

“Katy đang kể chuyện cho con a! Là Tam Quốc Chí, chuyện rất nổi danh trong lịch sử Trung Quốc, con thật thích.” Khải cười nói.

“Hả?” Hấn nhú mày. Hấn còn tưởng rằng cô sẽ cùng Khải kể công chúa bạch tuyết cùng bảy chú lùn, hoặc là Thụy mỹ nhân, vệt con xấu xí loại truyện cổ tích này chứ, hiển nhiên cô vô cùng cùng người khác bất đồng, ở bên giường kể chuyện cho Khải lại là —— chuyện lịch sử Trung quốc!

“Cha cũng muốn nghe một chút.” Hấn cảm thấy hứng thú nói.

“Hả?” Cô ngẩn người, trong lòng kêu to: không thể nào?

“Vậy Katy liền đổi dùng tiếng Anh kể tiếp chuyện đi, cha không hiểu tiếng Trung.” Khải ngáp một cái, hài lòng nằm ở trên giường.

Cha không hiểu tiếng Trung —— những lời này nghe thật đúng là chói tai, Lane âm thầm hạ quyết tâm, hấn muốn đi học tiếng Trung, tránh cho này một lớn một nhỏ dùng tiếng Trung nói xấu hấn mà hấn thể nhưng lại không biết, đúng!

“Được rồi.” Cô háng giọng, đổi lại ngôn ngữ tiếp tục kể chuyện còn chưa xong.

Cô vừa đứng kể đến câu chuyện Lưu Bị ba lần đến mời Khổng Minh làm quân sư, được làm thành phim bộ giống một dạng, mỗi ngày kể một đoạn ngắn cho Khải nghe, dĩ nhiên cũng sẽ nhắc tới một vài câu thơ khó hiểu, lúc này sẽ là cơ hội giáo dục một phen.

Cô kể chuyện sinh động không cứng ngắt, liền Lane đều nghe đến mê mẩn rồi, nhưng nghe tới đoạn đang đặc sắc thì cô lại ngừng không kể.

“Tại sao không kể nữa hả?” Hấn cau mày thúc giục.

“Suyt ——” Cô đem ngón trỏ đặt ở môi, dè dặt giọng nói nói: “Khải ngủ thiếp đi.”

Kéo cao chân đắp ở người Khải, cúi đầu ở trên trán cậu khẽ hôn, nhỏ giọng nói: “Ngủ ngon, Khải, chúc cháu có giấc mộng đẹp.”

Cái hình ảnh đó, khiến cho hấn lộ vẻ xúc động.

Cô là thật thích Khải, không phải hư tình giả ý, thậm chí là yêu Khải.

Coi như là mẹ đẻ của Khải, cũng không thấy được sẽ vì cậu làm được loại tình huống này.

Katy rón rén xuống giường, hướng hấn làm ánh mắt, lấy môi ngữ đối với hấn nói: “Đi, không cần đánh thức cậu bé.”

Sau đó hai người lớn rón ra rón rén dời đi phòng Khải, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

“Vì sao cô sẽ kể chuyện Tam Quốc Chí cho Khải lúc bên giường?” Vừa rời đi phòng Khải, hấn liền đem vấn đề nói lên.

Hấn đột nhiên xuất hiện âm lượng “Bình thường” làm cho cô sợ hết hồn, xoay người đối mặt hấn.

Thiếu chút nữa bị hấn hù chết! Tức giận liếc hấn một cái, cô mới nói: “Ngủ giáo vu nhạc, hướng chi tôi không cho là Khải sẽ đối với truyện cổ tích có hứng thú, cho nên chọn câu chuyện có ý nghĩa lịch sử kể cho cậu ấy nghe, tựa như chúng ta thường nói, muốn từ trong lịch sử ghi nhớ dạy bảo.”

Cho nên ngày nào đó nội dung chuyện cô kể đổi thành lịch sử chiến tranh Nam – Bắc Mĩ, hấn cũng không cần quá mức ngạc nhiên đi?

“Bái phục.” Hấn thở dài. “Cô từ trong trò chơi để cho Khải học tập.”

“Chỉ cần làm cho đứa bé cảm thấy thú vị, tốc độ hấp thu dĩ nhiên cũng sẽ nhanh.” Cô nhún nhún vai, một bộ dáng không có gì.

“Tôi tin tưởng cô có thể làm một cô giáo xuất sắc.” Hấn khẳng định nói.

Cô khẽ mỉm cười, “Này đã từng là ước mơ lớn nhất của tôi.”

Trải qua cô vừa nói như thế, hấn nghĩ tới chuyện ba tháng trước, Nina khai trừ cô sau, Helen đã từng điện tới chửi mắng hấn một trận.

Mặc dù Helen bởi vì kết hôn mà nghỉ việc, không còn là nhân viên của hấn, nhưng hấn cũng không có vì vậy treo điện thoại của cô ấy, bởi vì cô ấy là vợ của “Hắc” bạn thân nhất của hấn, trừ phi hấn nghĩ muốn đắc tội bạn tốt, nếu không hấn tốt nhất ngoan ngoãn để Helen phát tiết phần nộ của cô ấy.

Cô ấy ước chừng ở trong điện thoại rống lên với hấn nửa giờ, đầy đủ biểu hiện cô ấy đối với chuyện Katy bị khai trừ này mãnh liệt bất mãn, mà hấn cũng từ trong cô ấy tức giận gầm thét biết được tâm nguyện của Katy.

Cô nghĩ muốn đến Las Vegas học quản lý khách sạn, tương lai lập chí muốn làm một người quản lý khách sạn xuất sắc.

Cái đó cùng chí nguyện cô muốn làm cô giáo kém cách xa vạn dặm đi?

“Tại sao?” Hấn không khỏi tò mò hỏi.

“Chuyện không liên quan anh thì phải.” Cô tức giận liếc hấn một cái.

“Là không liên quan tới tôi.” Thấy cô tâm phòng bị nặng như vậy, hấn biết nghe lời phải mà không hỏi tới nữa. “Nhưng là có chuyện cùng tôi liên quan, tôi liền không thể không hỏi tới cô rồi.”

Đáy lòng cô giao đầu hơn một dấu chấm hỏi, có cái chuyện gì cùng hấn liên quan cần tới hỏi cô? Cô cùng hấn đại bác bắn cũng không tới đi!

“Chuyện của anh tại sao lại muốn tới hỏi tôi?” Katy cảm thấy không hiểu, trong lòng vừa hoài nghi lại phòng bị.

Hấn nhẹ nhàng cười một tiếng, “Tôi cảm tạ cô trước đó nói với tôi mấy lời kia, quả nhiên như lời cô nói, tôi bước ra một bước này, tình cảm của tôi và Khải càng thêm thân mật.” Tiên Lễ Hậu (*) Bình một phen.

(*: Trước tiên dùng đạo lý thuyết phục sau đó mới dùng đến áp lực)

Cô thở phào nhẹ nhõm. “Không khách khí.” Cô còn tưởng rằng mình làm sai chuyện gì rồi chứ, dọa cô giật mình.

“Chẳng qua tôi không hiểu, tại sao cô lại cùng Khải nói tôi không thích cô chứ?” Hấn tuần nhan tiến tới gần, trong nháy mắt làm cho cô bị sợ đến ngây ngốc.

“Ách, ách, Cái đó.. đó. . . .” Katy đột nhiên bí từ.

“Tôi không cảm thấy tôi chán ghét cô, tại sao cô muốn Khải không cần ở trước mặt tôi nhắc tới cô vậy?” Hấn từng bước tiến tới gần, cô là từng bước lui về phía sau, bất tri bất giác, Katy bị hấn bức đến bên sofa. “Thật ra thì tôi tuyệt không chán ghét cô, thậm chí còn rất ưa thích cô.” Hấn nở nụ cười tà ác.

“Hả? Không thể nào!” Cô ngữ điệu đề cao tám độ, bởi vì lời nói của hấn xung kích quá lớn rồi, cô căn bản không thể tiếp nhận, bước chân theo bản năng lui về phía sau một bước, kết quả là như vậy mất đi thăng bằng.

Lane nhanh tay lẹ mắt, bàn tay nắm ở hông của cô, nhưng vẫn là không ngừng được cô tiếp ngã xuống, hai người song song ngã ở trên ghế sofa.

Hấn vừa đứng đề ở trên người cô, nghe cô thở hổn hển cùng tiếng tim đập kịch liệt, ánh mắt chuyên chú của hấn khiến cho cô bị hút vào trong con mắt màu xanh nhạt kia.

Thời gian giống như vào giờ khắc này bất động, chỉ nghe thấy tiếng tim đập của nhau, còn có từ trong mắt đối phương đọc lên được tình cảm phức tạp.

Đầu tiên hoàn hồn là Katy, tai cô đỏ lên, phản ứng kịp phát hiện tư thế này quá mức thân mật, vì vậy bắt đầu giãy giụa.

“Để, để cho tôi.” Tay nhỏ bé ở trước ngực hấn khê đẩy, cô mắc cỡ đến mặt đỏ tai hồng.

Không ngờ thế nhưng hấn lại trở tay giữ chặt tay nhỏ bé của cô, đem nó giơ cao khỏi đầu hấn, sau đó đặt ở sau cổ hấn lồng vào nhau.

Lập tức liền rút ngắn khoảng cách giữa hai người, càng có thể cảm nhận được hơi thở lẫn nhau là như thế gần kề.

Môi của hấn, càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, sau đó hấn hôn cô, Katy trợn to mắt không dám nhắm lại, thân thể cứng ngắc không dám lộn xộn, cô xem thấy hấn nhắm chặt hai mắt, lông mi thật dài rất là đẹp, cô không khỏi cảm thán, làm sao có người đàn ông đẹp như vậy chứ?

Nhưng mà bây giờ không phải là thời điểm than thở hấn bề ngoài tuấn mỹ, hấn, hấn, hấn đang hôn cô nha! Đây là tình huống gì? !

Môi của cô giống như trong tưởng tượng của hấn, hôn lên cảm giác thật ấm áp, chỉ là cô mở to mắt thật sự phá hư không khí, thật đáng tiếc, cô không có say mê như hấn, hơn nữa về mặt xem ra hình như là sợ choáng váng.

Hấn không khỏi bật cười, lần nữa chạm khê cái miệng nhỏ nhắn khê nhếch của cô.

“Lần tới phải nhớ nhắm mắt lại.” Hấn cười nói.

Katy nghe hấn nói hai chữ “Lần tới” thì a-đrê-na-lin đột nhiên tăng vọt, lực lớn như trâu đẩy hấn ra, bỗng chốc nhảy cách xa ba thước, hoảng sợ trừng mắt hấn.

“Anh đùa gì thế! Cái gì lần sau? !”

“Đương nhiên là thời điểm lần tới hôn em rồi.” Hấn nhếch môi cười.

“Anh điên rồi a!” Mắt của cô quả thật đột nhiên trừng lớn, giống như hấn đang nói là chuyện hoang đường, cô nghe lầm rồi đi.

“Tôi không điên, Katy, tôi nói tôi không ghét em, thậm chí là có chút thích em.” Hấn cười nhìn về mặt khoa trương của cô, nội tâm sinh ra một cỗ thương yêu.

“Anh...anh...anh nhất định uống rượu, chính là như vậy!” Cô lời nói không có mạch lạc, bắt đầu cho rằng hấn kiếm cớ hành động càn rỡ.“Thôi đi, anh uống say rồi, tôi không muốn nói nhảm với anh, tôi, tôi phải đi ngủ.” Cô vội vội vàng vàng xoay người, đi về phía phòng mình.

Tại mở cửa phòng trong tích tắc đấy, bàn tay Lane theo đặt lên, cầm tay nhỏ bé của cô.

Katy có thể cảm nhận được hấn đang đứng ở phía sau mình, mang cho cô thật là lớn cảm giác áp bách, còn có hấn thổi khí tại cái cổ nhạy cảm của cô, khiến cho cô cả người run rẩy.

Cô cứng ngắc sống lưng không dám lộn xộn, chỉ sợ vừa động, da thịt tinh tế của cô sẽ dán lên môi ấm áp của hấn.

Hình ảnh mập mờ này làm cho lòng cô rung động một phen, toàn thân giống như bắt lửa mà nóng lên.

“Mới vừa rồi lúc tôi hôn em, em từ trong miệng tôi ngửi thấy mùi vị rượu cồn ư?” Tiếng cười hùng hậu của hấn ở phía sau cô vang lên.

Cũng không có, Katy ở trong lòng trả lời, nhưng nếu như không phải là uống say, muốn giải thích thế nào cho hành động vừa rồi của hấn?

“Katy, em tiếp theo trở về cần phải thật tốt xác nhận tôi là không có uống rượu, ngủ ngon.” Cúi đầu ở cái cổ trần trụi của cô ấn xuống một cái hôn, hấn nhẹ giọng nói ngủ ngon.

Hắn thật hôn. Hôn cô nơi đó!

Da thịt tỉnh tể lập tức ửng hồng, phản ứng của cô là lập tức, mở cửa phòng nhanh chóng chạy vào trong phòng mình, vô cùng dùng sức đóng cửa lại còn khóa chặt.

Thấy bóng lưng hốt hoảng đỏ của cô, Lane nở nụ cười quỷ quyệt, ánh mắt hắn thoáng qua tia sáng khi sẵn thú, như là một đầu sư tử dồn sức thoát khỏi cũi.

“Khụ khụ.” Andy nhẹ giọng ho khan một cái, ám chỉ chính anh ta tồn tại.

Hắn quay đầu lại, ngoài ý muốn tại trong thời gian muộn thế này nhìn thấy Andy, anh ta còn chưa có nghĩ ngơi?

“Thiếu gia có muốn một ly sữa nóng hay không?” Andy nghiêm túc đứng đắn hỏi.

Hắn cười yếu ớt, “Anh đều thấy được?”

“Thấy cái gì?” Andy cố làm vẻ không hiểu, kỳ thật anh ta toàn bộ đều thấy được.

Thông minh trông mắt chớp lóe, hắn lắc đầu bật cười. “Ngủ ngon.”

Xem ra Andy là này khá lạc quan, bởi vì anh ta không có ngăn lại hành vi của hắn. Andy không chỉ là một người tổng quản bình thường, anh ta đã từng được huấn luyện võ thuật nghiêm khắc, cho nên muốn ngăn cản chuyện xảy ra cũng không phải vấn đề, mặc dù hai người là quan hệ chủ tớ, nhưng anh ta theo hắn lâu như vậy, lẫn nhau có nhất định ăn ý, bản thân cũng rất tin nhiệm anh ta.

Hắn đó là có ý gì?

Katy sau đó nghĩ tới nguyên cớ gì mà Lane lại hôn cô, như thế nào cũng đoán không ra dụng ý của hắn.

Hắn là không có ý tứ gì đi? Hắn là do hắn uống say! Đúng, chính là như vậy, hắn uống say, chuyện gì cũng không có, chính là như vậy không sai đi!

Cô tâm tình đã điều là không nguyện đi tìm tòi nghiên cứu tâm tư hắn, cũng không muốn hỏi rõ ràng hắn rốt cuộc muốn làm gì a, cứ như vậy làm thành chuyện gì cũng không xảy ra, hoàn toàn giả ngu, tiếp tục giữ vững giới hạn cấp trên cùng cấp dưới.

Cho nên khi cô nhìn thấy Lane vẫn như cũ là lấy lễ đón tiếp, lấy thái độ nhân viên đối với ông chủ mà chung đụng, cô tự nhận là mình hết sức khoan hồng độ lượng, không đi so đo hắn uống say mà làm loạn, cũng cố ý xem nhẹ đáy lòng xuất hiện kháng nghị —— nói Katy! Mà rõ ràng Lane một đêm kia giọt rượu cũng không dính, hắn hôn mà tuyệt đối không phải là bởi vì uống say, ngu ngốc!

Cô coi như không có chuyện gì xảy ra Lane nhìn ra được, đối mặt hắn cô với thái độ tựa như một đêm kia chuyện gì cũng không có xảy ra, hắn không có hôn cô, cũng không có đối với cô khiêu tình.

Cô cũng đã điều được quá triệt để đi!

Mấy ngày trôi qua, hắn thường thường tại đoán trong lòng cô đang suy nghĩ gì.

“Cha, tới phiên cha kìa.” Khải không nhịn được kêu, cũng liếc mắt.

Bây giờ Lane, mỗi ngày buổi tối cũng sẽ tận lực chạy về cùng Khải cùng nhau dùng bữa tối, hai cha con cùng nhau ở trên bàn cơm vừa ăn cơm vừa tán gẫu những chuyện lý thú xảy ra trong ngày, không hề lại câu nệ nghiêm túc, tình cảm cũng cùng ngày càng tăng.

Nếu như hắn không kịp ở thời gian bữa ăn tối trở về khách sạn, cũng sẽ đuổi ở Khải trước khi đi ngủ trở lại cùng cậu cùng nhau nghe Katy kể chuyện.

“Cha, cha hôm nay phân tâm thiệt nhiều lần rồi.” Khải oán trách.

“Xin lỗi.” Hắn cười gượng.

Tối nay cha con bọn họ cùng nhau ở trong phòng Lane chơi cờ Tây Dương, nằm sấp nằm ở trên chiếc giường êm ái, vô cùng thoải mái.

Lane chỉ bảo Khải chơi cờ Tây Dương là vì huấn luyện lực chuyên tâm cho con trai, hai phe đánh cờ, bỏ ra tất cả lực chú ý, nhưng hần hôm nay lại liên tiếp thất thường, chẳng những thua vài ván còn liên tiếp thất thần, mỗi lần đều là Khải lên tiếng gọi về thần trí hần mới tiếp tục trận cờ.

“Cha, cha đang nghĩ cái gì?” Khải tò mò hỏi.

“Không có gì.” Hần không có ý định trả lời cái vấn đề này của con trai.

“Vậy sao?” Khải rõ ràng không tin. “Tối hôm nay cha tổng cộng thua con ba ván cờ, trong đó thất thần ngăn người bị con kêu tỉnh là mười lần, còn có thời điểm ăn bữa tối cha cứ nhìn chăm chăm vào Katy, ngay cả cô ấy trở về phòng nghỉ ngơi cha cũng quay đầu lại nhìn cửa phòng của cô ấy. Cha, cha thật không có gì sao?”

Hần ngăn người, thấy buồn cười.

Hần thế nào quên mất? Khải là đứa bé hần một tay dạy dỗ ra, coi như hiện tại Khải cùng hần đang đánh cờ, một bộ dáng đáng yêu ngây thơ, nhưng từ nhỏ được huấn luyện ra được cơ trí cùng nhìn thấu suốt là không thể khinh thường.

Đây không phải gọi là gây ông đập lưng ông?

“Cha thừa nhận, cha xác thực đang suy nghĩ một ít chuyện.”

“Chuyện này khiến cho cha rất phiền não sao?” Cậu chuyện đùa hỏi. “Tuyệt đối không phải là chuyện công việc, đúng không?”

“Con rất thông minh.” Hần thở dài, hần nuôi một đứa con trai vô cùng thông minh lạnh lợi.

“Cho nên là chuyện về phụ nữ khiến cho cha phiền lòng hả?” Khải tên tiểu quỷ này nói.

“Con nói cái gì?” Hần trợn mắt, Khải nói gì? Phụ nữ? Là ai dạy con trai nói loại lời nói này? !

“Nói rõ một chút chính là Katy làm cho cha khổn nhiều.” Khải hài lòng gật đầu, hết sức bội phục sức quan sát của mình. “Con nói rồi cha sẽ thích Katy mà, lại không tin con a.” Cậu tốt kiêu ngạo ngẩng cao cằm.

Nghe đến đó, hần không hiểu, “Tại sao con chắc chắn cha sẽ thích Katy?”

Từ vừa bắt đầu, Khải liền hết sức khẳng định hần nhất định sẽ thích Katy, thậm chí từ trong tác hợp, cậu là từ đâu tới tự tin?

“Bởi vì con cũng thích cô ấy a.” Khải nháy mắt mấy cái. “Cha, chúng ta đều là người thiếu hụt ấm áp, tự nhiên sẽ hướng chỗ có ấm áp dựa vào, cha nói đúng không?” Cười đến nhất nhất ngây thơ.

Hần cau mày, nhìn chăm chăm Khải suy tư nửa ngày, mới dẫn ra chân mày đang nhíu chặt, “Con nói rất đúng.”

Hần còn nhớ rõ cái ôm từ Katy, ấm áp thẳng vào tâm khảm, hần chưa bao giờ có được trải nghiệm khắc sâu như thế này, hần cũng đã từng cùng bạn gái có da thịt thân cận, lại vẫn không cảm thấy ấm áp, hoan ái sau khi qua đi cảm nhận được vẫn là một bụng trống rỗng.

Tuổi thơ của hần, thời thanh thiếu niên sống thoải mái vô cùng, bởi vì cha mẹ hần đối với hần là hoàn toàn phóng túng, tại trong lòng bọn họ, không có so với mỗi người tình nhân là quan trọng hơn rồi.

Mà hần tiếp nhận gánh nặng tập đoàn Ciel sau, cha hần liền mang theo vợ ba đi du lịch vòng quanh thế giới.

“Xem đi?” Khải tay nhỏ bé liền mở ra, lộ ra ánh mắt đã sớm theo như cậu nói đi, động thủ dọn dẹp bàn cờ.

Cha căn bản không có tâm tình đánh cờ, như vậy thắng cha thì một chút thú vị cũng không có.

“Như vậy, đối với chuyện cha thích Katy này, con có ý kiến gì không?” Hần nghiêm túc hỏi con trai.

“Cha muốn nghe lời nói thật hay là nói dối?” Khải cũng trở về với thái độ thập phần nghiêm túc mà đáp lại.

Hần cảm thấy dở khóc dở cười. “Còn có phân lời nói thật cùng nói dối?”

“Dĩ nhiên, nói dối là —— cha, con ủng hộ cha.”

“Thế lời thật là?”

“Cha thật muốn nghe?” Khải làm xác định hỏi lại một lần nữa.

“Ừ.”

“Được rồi, lời thật chính là —— ha ha ha, đáng đời cha! Bỏ lỡ cơ hội tốt rồi! Katy đối với cha ấn tượng kém cực kỳ, cơ hội của cha thật mong manh á!” Khải cười đến lăn lộn ở trên giường, hoàn toàn không có bộ dáng thông minh mới vừa rồi kia.

Hắn sưng sờ, không nghĩ tới sẽ bị con trai mình một đường thiết kế.

“Khải!” Thẹn quá thành giận cũng không đủ lấy hình dung tâm tình hắn bây giờ, hắn hiện tại vô cùng tức giận.

“Nhìn con trông vẻ như thế vui sướng khi người gặp họa, hắn là không nghĩ muốn kêu Katy một tiếng ‘mẹ Katy’ rồi.”

“Mẹ Katy? !” Khải ngưng cười lại, trở lại biểu tình đúng đắn.

Mẹ Katy, mẹ Katy. Ah? Tại sao kêu lên để nghe thế chứ, như vậy thuận miệng?

Mẹ Katy. A —— thật là muốn ngày mai cứ kêu Katy thế này nha!

Lane cười âm hiểm, muốn cùng hắn đấu trí? Khải còn kém một mảng lớn đó.

“Cha, cha có muốn con giúp một tay?” Khải nhún mày hỏi.

“Nếu như có thể.” Hắn cười đáp.

Katy chính là đối với Khải không có cách, tin tưởng chuyện hắn theo đuổi Katy nếu có Khải từ một bên hiệp trợ, nhất định rất nhanh mà có thể đuổi kịp giai nhân.

“Cha muốn con giúp cha như thế nào?”

“Katy đang trốn cha, Khải, con nghĩ biện pháp làm cho cô ấy không cách nào trốn tránh cha.” Hắn bắt đầu triển khai bước đầu hành động.

“Cái này đơn giản, cứ để con lo.” Cậu hào sảng đồng ý. “Chẳng qua là cha à, con như vậy giúp cha thì con có lợi ích gì?”

Không hổ là tên gian thương tương lai, liền điều kiện đều muốn trước nói tốt.

“Cho con một người mẹ Katy còn chưa đủ sao? Vậy còn muốn cái gì?”

“Chỉ cần có hai em gái đáng yêu con liền đủ hài lòng.” Cậu cười nói, cậu nghĩ muốn làm anh trai, bảo vệ em gái bảo bối như hoa như ngọc.

“Thành giao.” Hắn một bộ sắc mặt thương thảo làm ăn, căn bản không giống như là đang cùng con trai thảo luận chuyện.

“Thật? ! Cha thật sẽ cùng mẹ Katy sinh em gái nhỏ cho con?” Khải thật sợ cha đổi ý.

“Thật.” Hắn cười sờ sờ đầu Khải. “Cha lúc nào thì nói không giữ lời?”

“Vâng! Cha thủ tín nhất rồi.” Khải cười vui vẻ, cười lên bộ dạng ngây thơ giống như có toàn thể giới, cùng bộ dáng nham hiểm mới vừa rồi so sánh với, thật sự là khác biệt trời vực.

“Vậy con lúc nào thì có thể bắt đầu giúp cha chế tạo cơ hội đây?” Hắn liền rèn sắt khi còn nóng.

“Để tổ lòng thành ý của con, liền từ tối hôm nay bắt đầu đi!” Khải vỗ ngực bảo đảm, quyết không phụ kỳ vọng.

Chẳng qua là, nếu loại đối thoại này để Katy nghe được, cô nhất định sẽ chỉ vào Lane mà rống to, trách cứ hắn loạn dạy đứa trẻ.

Loại phương thức giáo dục này, thật đúng là Đây đặc biệt.

Một cổ khí lạnh chạy dọc sống lưng cô.

Ở trước lúc hướng phòng Khải tới hỏi thăm, Katy đột nhiên có dự cảm xấu.

Một bước tiến vào phòng Khải, liền nhìn thấy trên giường Khải không chỉ có mình cậu nằm, liền Lane cũng ở trên giường, còn mặc áo ngủ, hai cha con vừa nói vừa cười, hình ảnh thật ấm áp lòng người.

Nhưng là hình ảnh ấm áp lòng người như vậy, tại sao lại khiến cho cô nổi đầy da gà thế?

Nhất định là cô suy nghĩ quá nhiều!

Lắc lắc đầu, Katy mang theo nụ cười đi vào, ngồi ở phía bên kia Khải, cùng Lane gật đầu một cái mà bắt đầu kể chuyện.

“Katy, cô cũng nằm lên đây đi a.” Khải vỗ vỗ chỗ trống bên kia giường ngủ, tươi cười rạng rỡ mời cô cùng nhau nằm lên giường.

Katy trực giác liền cự tuyệt.

“Không tốt đâu.” Cô lộ vẻ mặt khó khăn.

“Có quan hệ gì?” Khải với vẻ mặt thất vọng: “Cháu muốn ôm cô cùng nhau ngủ nha, thật đó.”

Có ai có thể cự tuyệt một khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu thế kia chứ?

Vì vậy cô chỉ có thể nghe lời, cởi giày nằm xuống bên cạnh cậu, mắt thỉnh thoảng liếc về phía Lane. Ách, như vậy không phải là biến thành cùng hán cùng giường chung gối?

“Tuyệt quá a!” Khải vui vẻ mỗi tay ôm lấy cánh tay của mỗi người, ôm vào trong ngực: “Cha và Katy hôm nay đều ngủ cùng con nha.”

“Cái... cái gì? !” Cô cả kinh thất sắc. Cô mới không cần cùng hán ngủ chung ở trên giường lớn, nghĩ như thế nào thế này rất..., cô chỉ là một cô bảo mẫu thôi, tại sao có thể cùng ông chủ lớn cao cao tại thượng cùng ngủ một giường lớn?

Có làm hay không a?

“Katy cô không nghĩ muốn theo con ngủ a.” Khải lộ ra biểu tình vô cùng đáng thương: “Cháu chỉ là cực kỳ muốn cùng người thân cùng nhau ngủ, cháu chưa từng có loại trải nghiệm này.”

“Tốt, cô cùng cháu.” Cô không đành lòng cự tuyệt, cắn răng đồng ý.

Giường Khải mặc dù lớn, nhưng chỉ là so với giường cho hai người bình thường lớn hơn một chút thôi, nếu là cô và Khải hai người nằm ở trên giường thì vừa đủ, nhưng nhiều hơn một người cao lớn như Lane. Tổng tránh không khỏi phải cùng hán tứ chi tiếp xúc.

Song Lane vô cùng có lễ độ, nếu không cẩn thận đụng phải cô thì lập tức nói lời xin lỗi.

Này —— càng làm cho cô xác nhận người kia hôm nay là uống rượu say, bởi vì mới một chút xú tiếp xúc hán liền đã nói xin lỗi, ngày đó mắt không chế nhất định là bởi vì rượu còn quá phá, hơn nữa hán ở trước mặt cô cũng đều rất tự tại.

Cũng còn chưa có bắt đầu kể chuyện, Khải liền ôm cánh tay cô và Lane ngủ thiếp đi, ngủ rất ngon, rất say.

“Khải, ngủ ngon, chúc cháu có giấc mộng đẹp.” Katy giống như mọi khi ở trên trán cậu ấn xuống nụ hôn nhẹ.

“Khải, ngủ ngon.” Chẳng biết từ lúc nào, Lane cũng học cô, sẽ ở trước lúc Khải ngủ ột nụ hôn khẽ.

Nếu là trước kia, sau đó hai người sẽ giống như trước đây lặng lẽ rời đi phòng Khải, nhưng là hôm nay không được.

Nhìn cánh tay bị Khải ôm chặt, cô cười khổ.

“Không thể nào?” Thật phải ở chỗ này qua cả đêm sao?

“Nhìn tình hình này thì chúng ta tối nay đều bị vây ở chỗ này rồi.” Hấn lắc đầu bật cười. “Chớ quấy rầy Khải tỉnh, thỉnh em uất ức một buổi tối, ngủ ở chỗ này, có thể không?”

Thấy Khải ngủ ngon như vậy, cô thế nào cam lòng đem cậu đánh thức đây? Chỉ có thể đồng ý.

“Được rồi.” Cô gật đầu, nhẹ nhàng nhắm mắt lại.

Nguyên tưởng rằng cô sẽ bởi vì hấn quan hệ mà không ngủ được, không nghĩ tới cũng rất mau liền tiến vào mộng đẹp.

Đợi cô đã ngủ say, Lane liền tìm lòng không được cười khẽ.

“Ngủ được như vậy thoải mái, em không sợ tôi đánh lên em?” Ngón tay dài hướng gương mặt cô khi dễ, nhẹ nhàng chạm vào. “Em cho rằng có Khải ở đây, tôi liền sẽ không đối với em ra tay sao?” Nghiêng người, đem môi che ở trên môi đang mím chặt của cô, đánh lên thành công.

“Em sai lầm rồi, tôi không phải là một chính nhân quân tử đâu.” Hấn lời nói nhỏ nhẹ nỉ non.

Ngủ, Khải cuối cùng buông lỏng tay, cả người lật người ôm lấy Katy, vùi ở cổ cô, ngủ say sưa, mà cô cũng vây quanh Khải, ngủ được an ổn.

Lane là duỗi ra bàn tay to hoàn toàn ôm lấy cô, kể cả Khải trong ngực cô, cùng ôm vào trong ngực.

A! Chính là loại cảm giác này, ấm áp, giống như cảm giác gia đình. Hấn nhắm mắt lại, rất nhanh tại trong nhiệt độ ấm áp của cô theo hai người tiến vào mộng đẹp.

Hết Chương 7

8. Chương 8

Ah?

Trong lúc vô tình, có phải hay không xảy ra chuyện gì?

Katy tự hỏi, tại sao cô lại có cảm giác mình đang từng bước từng bước vào vực sâu không đáy đây?

“Katy, Katy!” Khải đưa tay ở trước mặt cô vẫy vẫy. “Làm sao cô ngăn người?”

Cô lập tức hoàn hồn, nhìn về mặt nghi ngờ của Khải, mới nhớ tới mình đang giúp cậu học tiếng Trung, mà cô thế nhưng thất thần.

“Ừ. Đang suy nghĩ một ít chuyện.” Cô lập lờ nước đôi trả lời.

“Chuyện gì vậy?” Cậu tò mò hỏi tới.

“Không có gì.” Cô nhàn nhạt trả lời, không muốn nói nhiều, cũng không nguyện suy nghĩ nhiều.

Khải nhún vai một cái, nếu cô không muốn trả lời, cậu hấn là cũng không nên hỏi tới, nhưng là chuyện đồng ý với cha vẫn là muốn mở.

Tại giờ học tiếng Trung kết thúc sau, Khải liền triển khai kế hoạch.

“Katy, cô buổi tối có việc gì sao?” Cậu cười hỏi.

“Không có việc gì, thế nào?”

“Thật tốt quá, cô buổi tối đã không có việc gì, vậy có thể cùng cháu và cha cùng đi bên ngoài ăn cơm được không?” Cậu một bộ không chút tâm cơ nào hỏi, không để cho cô có bất kỳ cơ hội cự tuyệt từ chối, ngay sau đó nói tiếp: “Cha nói muốn thật tốt cảm ơn cô, cho nên muốn mời cô ăn bữa cơm.”

“Không cần.” Mặc dù lý do của cậu nói được hợp tình hợp lý, nhưng cô vẫn lại là cự tuyệt.

Không tại sao, cũng là bởi vì đáy lòng đột nhiên sinh ra cảm giác quái dị.

“Tại sao?” Cậu thất vọng hỏi.

“Lane đã trả cho cô tiền lương rồi, cô không cảm thấy ngài ấy có thiếu cô cái gì.” Cô hợp tình hợp nghĩa nói. “Khải, cháu đi hưởng cha cháu nói, cảm ơn ý tốt của ngài ấy, không cần phiền toái như vậy rồi.”

Khải đầu óc cực nhanh nghĩ tới biện pháp muốn cô gạt đầu đồng ý, cậu đã ở trước mặt cha vỗ ngực bảo đảm qua, tại sao có thể cứ như vậy buông tha? Huống chi cậu là thật rất muốn đổi cách xưng hô kêu cô một tiếng “mẹ Katy”.

“Katy, nhưng là cháu rất muốn cùng cô còn có cha cùng nhau ăn bữa ăn tối nha.” Cậu lộ ra vẻ mặt thật thất vọng, thoáng chốc khiến Katy tâm nín chặt.

“Này.” Cô do dự.

Cùng hần chạm mặt, có thể hay không lại diễn biến phát triển thành một tuần trước cùng Khải, Lane cùng nhau qua đêm như vậy quái dị?

Buổi sáng hôm đó cô là người đầu tiên mở ra hai mắt, vừa mở mắt cô thiếu chút nữa bị sợ đến ngất đi!

Khải là đứa bé, khi ngủ vốn là khó có thể nắm giữ, cho nên thời điểm nhìn thấy cả người cậu nằm ở trong ngực Lane ngủ say, tuyệt không cảm thấy kỳ quái, khiến cho cô kinh ngạc chính là cái “Gối đầu” để cho cô ngủ cả đêm thoải mái, lại là cánh tay Lane!

Nhịn xuống được kích động nghĩ muốn thét chói tai, cô nhẹ nhàng linh hoạt xuống giường, thật nhanh trở về phòng mình đem cảm xúc bình tĩnh lại.

Sau đó, cô cuối cùng kết luận là, cô không cần lại cùng Lane có bất kỳ tiếp xúc gì ngoại trừ công việc.

“Được rồi, cô đã lâu chưa cùng cha con cháu cùng nhau ăn bữa ăn tối nha.” Cậu nhẹ giọng mềm giọng mà thỉnh cầu.

“Này. Được rồi.” Cô không đành lòng cự tuyệt cậu, cứ như vậy đồng ý.

“Thật tốt quá! Cháu lập tức đến nói cho cha.” Cậu vui vẻ hoan hô, lập tức xông về phòng gọi điện thoại nói cho cha cái tin tức tốt này.

Cô dọn dẹp lại đồng sách vừa nãy học sử dụng tới, đột nhiên nhú mày, “Oa? Tại sao mình lại cảm thấy mình lên phải thuyền giặc nhỉ?”

Nghe thấy Khải trong điện thoại nói cho hần biết tin tức tốt, Lane liền không có tâm tư cùng khách hàng xã giao nữa, thích thú đem chuyện chiêu đãi khách hàng giao cho cấp dưới tín nhiệm đi làm, đợi lúc tan việc vừa đến liền vội vã rời đi, trở lại khách sạn.

“Chuẩn bị xong chưa?” Hần cười tiếp được Khải hưng phấn nhào lên người, ôm con trai vào lòng.

“Tốt lắm!” Khải tinh thần phấn chấn trả lời.

Hần đem tầm mắt chuyển đến trên người Katy, ánh mắt không tự kìm hãm được phóng ra nhu tình. “Katy, em chuẩn bị xong chưa?”

Cô mặc cùng bình thường rõ ràng bất đồng, bình thường tại trong khách sạn làm bảo mẫu cho Khải, đều là mặc quần Jean cùng T shirt nhẹ nhàng, nhưng hôm nay cô tựa hồ vì cái bữa tiệc này mà ăn mặc đặc biệt.

Váy liền thân màu vàng nhạt, ôm trọn dáng người yếu điệu của cô, trên vai khoác một cái áo choàng vô cùng có phong cách, phối hợp một đôi giày bệt màu vàng nhạt.

Toàn thân cho người ta cảm giác chính là “Nhẹ nhàng khoan khoái”, trên mặt cô trang điểm nhẹ cũng rất thoả đáng, không giống những cô bạn gái đã từng cùng hần ước hẹn trước kia đều mặt đầy son phấn.

Lane vẫn biết, cô là đặc biệt.

“Tôi tốt lắm.” Cô khấn trương trả lời.

Hắn làm chi vẫn nhìn chăm chăm vào cô thế nhỉ? Cô mặc như vậy thật kỳ quái sao? Có phải hay không quá không trang trọng rồi hả?

“Này đi thôi.” Hắn thu hồi ánh mắt đánh giá, ôm Khải đi vào thang máy, cô là sau đó đuổi theo.

Thang máy đi tới đại sảnh tầng một, hình ảnh Tổng giám đốc mang theo con trai xuất hiện khiến rất nhiều người dừng chân vây xem, nhưng là hình ảnh Lane dừng bước lại, cúi đầu nhẹ giọng đối với cô gái mặc váy liền thân màu vàng nhạt kia nói chuyện, lại càng làm cho người ta hiếu kỳ.

Cô gái kia là ai? Là một người Hoa đi! Tại sao Lane • Ciel cao cao tại thượng sẽ dừng bước lại đợi cô đuổi theo đây? Mọi người sôi nổi suy đoán.

Ở cửa lớn khách sạn, Lane giao phó chuẩn bị xe đã đậu ở chỗ này rồi.

Katy ngần người một chút, không phải xe màu đen sang trọng, mà là một chiếc xe thân dài hiện đại, hơn nữa không có tài xế đi theo.

Lane sau khi mở ra cửa xe ghé sau để cho Khải chui vào, sau đó lại mở ra cửa xe ghế lái phụ, đối với Katy tươi cười rạng rỡ mà nói: “Lên xe thôi.”

Cô không muốn lên xe, cô chỉ nghĩ muốn nhắc chân chạy trốn!

Cô vẻ mặt hoảng sợ, rất muốn cứ như vậy chạy đi. Muốn cô ngồi ghế trước? Không thể nào? Hắn muốn tự mình lái xe nha! Này hắn không rất quá mức một chút? Cô chỉ là một bảo mẫu bé nhỏ thôi a!

“Katy, nhanh lên một chút, bụng của cháu rất đói rồi.” Khải quay cửa kính xe xuống thúc giục.

Khải một câu nói khiến cho ý niệm trốn chạy của cô hoàn toàn tiêu tan, nhắm mắt, trước mắt bao người lên xe.

Lane nhếch miệng, đắc ý cười một tiếng, thay cô đóng cửa xe sau lập tức đi vòng qua bên một ngồi vào ghế lái, khởi động xe rời đi.

“Chúng ta không có ở phòng ăn khách sạn ăn cơm sao?”

Xe lái một lúc lâu, cô mới nói lên nghi vấn trong lòng.

“Cha nói muốn dẫn chúng ta đi ăn ngon gì đó.” Khải ngồi ở ngay chính giữa ghế sau, xuyên qua kính chiếu hậu cùng cha trao đổi một cái ánh mắt người biết ta biết.

Mới vừa cha đối với Katy “Săn sóc” khiến cho cô đầu óc choáng váng đi! Cho nên cô mới có thể một bộ dáng sợ hãi, Katy thật thông minh, cha cậu thật sự vô cùng khủng bố, nụ cười của cha rất nhiều đều là gạt người, cô không có bị nụ cười của cha điện giật ngắt đi, ngược lại còn rất phòng bị, ừ! Thật không hổ là người cậu thích, người mà tương lai cậu muốn đối xứng hô kêu” mẹ Katy ”.

“Vậy muốn đi nơi nào?” Cô với vẻ mặt mờ mịt khó hiểu.

“Một hồi sẽ biết.” Hắn cười không đáp.

Xe vững vàng chạy bằng bằng ở trên đường, quang cảnh thành phố không ngừng ngay trước mắt qua nhanh càng ngày càng quen thuộc, càng ngày càng quen thuộc.

Manhattan từ Bắc đến Nam, có rất nhiều cư dân từ nhiều nước trên thế giới đến đây làm ăn sinh sống, khu Haring là nơi tập cư đông đúc nhất, khu thượng Đông có giáo đường của người Đức, giữa khu Đông là nhà hàng của người Nhật Bản, đại lộ số 5 cùng 31 phố tràn đầy cửa hàng đồ lưu niệm của người Hàn Quốc, phía Đông khu Đông là tràn ngập hơi thở đàn hương thần bí của người Ấn Độ, phía Tây khu Đông có giáo đường chính giáo của người Ukraine cùng quán rượu của người Ireland, một đường đi về phía Nam sẽ gặp đến khu phố cổ kính của người Trung Quốc cùng tiếp giáp với người Zehder.

Khu phố Trung Quốc, địa điểm bọn họ dùng cơm là khu phố Trung Quốc!

Katy kinh ngạc vì Lane lại đưa cô tới nơi này dùng bữa tối, không phải nhà hàng Pháp trong khách sạn Ciel, mà là nơi này, khu phố Trung Quốc cô quen thuộc.

Đứng ở ngã tư đông nghịt người Hoa, cô một trận thất thần.

“Hôm nay mời em ăn cơm dụng ý là cảm tạ em đối với Khải dụng tâm, cho nên tôi chọn nơi này, tôi nhớ em hẳn sẽ thích món Trung Quốc chứ?” Lane đứng ở sau lưng cô, cười hỏi.

Katy quay đầu lại, cực kỳ cảm động đối với hắn mỉm cười, “Cám ơn.”

Tại trong khách sạn ba bữa cơm đều là đầu bếp khách sạn tỉ mỉ chế biến thức ăn ngon, chẳng những dinh dưỡng, lại còn rất mỹ vị, liền đồ ăn bày biện cũng hết sức đẹp mắt, nhưng là cô đã ăn đồ tây hơn ba tháng, thật sự hết sức nhớ hương vị món Trung Quốc, Lane sẵn sóc mang cô tới nơi này ăn cơm, cô nghĩ muốn không cảm động cũng rất khó.

“Mặc dù là mời em ăn cơm, nhưng mà vẫn là muốn mời em vị này Địa Đầu Xà dẫn chúng ta đi ăn ngon gì đó.” Hắn xin lỗi mà nói: “Tôi là lần đầu tiên tới đây, không quen thuộc nơi đông đúc người này.”

“Anh là lần đầu tiên tới nơi đông đúc người này?” Cô ngăn người.

“Đúng vậy a.” Hắn cười khổ gật đầu.

Không nói lên được trong lòng hiện mở này một cổ ám áp là cái gì, cô chỉ có thể nói, cô bị thành ý của hắn khiến cho cảm động rồi.

Một người ngậm thìa vàng ra đời, quen ăn thức ăn ngon tinh xảo, thế nhưng lại vì mời cô ăn một bữa cơm mà đến đến khu phố Trung Quốc, cái nơi hắn chưa bao giờ từng đặt chân tới.

“Vậy anh nhất định phải thật tốt thể nghiệm nhiệt tình cùng sức sống nơi này nhé.” Cô buông xuống lòng phòng bị, cười nói với hắn. “Tối, tôi mang hai người đi mở mang kiến thức về sức hấp dẫn của khu phố Trung Quốc này.”

Katy như quen thói quen vui, mang theo hai cha con đi khắp đường phố, tại trong người đến người đi tìm tốt tư vị.

Bọn họ không có tìm một nhà hàng ngồi xuống thật tốt ăn một bữa cơm, mà là dọc theo phố lớn ngõ nhỏ mua bánh bao ăn, nem rán cùng vài thứ nữa, vừa ăn vừa đi dạo.

Khải một tay dắt cha, một tay dắt Katy, cố ý tạo nên cảnh tượng một nhà ba người cùng nhau.

Trong lúc, Lane sẵn sóc còn lại là ngoài suy nghĩ và dự đoán của Katy.

Hắn sẽ cố ý đi ở tiếp sát đường cái này một bên, để cho cô cùng Khải ở dưới sự bảo vệ của hắn mà không bị đám đông tách ra, hơn nữa tại Khải ăn cái gì ăn đến hai tay dính dính thì luôn luôn yêu cầu lễ nghi nhưng là hắn chẳng những không có trách cứ Khải, ngược lại trước cô một bước lấy ra khăn tay sạch sẽ, đứng ở trước mặt Khải đem hai cái tay của con trai lau đến khi sạch sẽ.

Hắn không hề giống trong tưởng tượng của cô như vậy ngang ngược không nói đạo lý!

Cái ý nghĩ này chợt xuất hiện trong đầu Katy, lập tức hiện lên hắn dịu dàng, hắn sẵn sóc, hắn tỉ mỉ, còn có không lâu trước đây, bởi vì hắn cùng Khải chiến tranh lạnh, cô tự mình tìm hắn nói chuyện thì hắn này vẻ mặt vừa mong đợi lại sợ bị thương tổn.

Cô lại một lần đối với hắn thay đổi cái nhìn, ở trong mắt cô, hắn không còn là vị Tổng giám đốc cao cao tại thượng đó, khó có thể thân cận, mà là một người đàn ông dịu dàng sẵn sóc tốt, người cha hiền lành lại đáng tin cậy tốt.

Đồng thời cô cũng phát hiện đến mình càng nhận thức Lane, đáy lòng một bộ phận nào đấy cũng bởi vì hắn mà trở nên mềm mại hơn.

Này. . . . Không thể nào? Chẳng lẽ cô giữa lúc bất tri bất giác thích hắn?

Nếu không muốn như thế nào giải thích cô hiện tại có loại tâm tư phức tạp này đâu?

Katy nhẹ nhún lại chân mày, nhất thời không biết làm sao.

Cô hiểu mình đối với hắn để ý hẳn là sẽ không có kết quả .

Đem bộ dáng khổ não của cô nhìn ở đáy mắt, Lane không tự chủ cũng đi theo nhún mày.

Chuyện gì làm cho cô phiền não? Thật muốn vì cô loại bỏ tất cả ưu phiền, chỉ cần cô lẳng lặng đợi tại một bên, mang theo ánh mắt dịu dàng nhìn hấn, như vậy cũng đủ rồi.

Nhưng là không được, bây giờ còn chưa được.

Coi như hấn hiện tại liền muốn đem cô ôm vào trong ngực, nhưng thời gian không thích hợp.

Hấn phải gia tăng bước chân rồi. Lane suy tư, hấn đã sắp không có tính nhẫn nại như vậy giày vò nữa rồi.

Không thể làm gì khác hơn là lại mời Khải từ trong giúp một tay, chế tạo cơ hội hai người bọn họ một chỗ, đúng, cứ làm như thế!

Cha cho cậu một cái vấn đề thiên đại khó khăn!

Khiến Katy cùng cha một chỗ —— này cậu nghĩ như thế nào cho ra biện pháp đây?

Khải khổ não hoàn thành chương trình học hôm nay, từ thư phòng ra ngoài ăn điểm tâm thì cả khuôn mặt toàn bộ nhú chung một chỗ.

“Khải, cháu làm sao vậy?” Katy quan tâm hỏi. “Đi học không thuận lợi sao? Hay là mệt chết đi?” Đưa tay sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của cậu. “Mệt mỗi nhe vậy thì chương trình học tiếng Trung hôm nay có muốn hay không tạm ngừng một buổi?”

Khải nhìn cô, vẻ mặt muốn nói lại thôi, “Cháu. . . .”

“Có tâm sự? Nói ra nha, nói không chừng cô có thể giúp cháu.” Cô ôm lấy cậu ngồi ở trên đầu gối, dịu dàng nói.

“Cô thật có thể giúp cháu?” Khuôn mặt nhỏ nhắn của cậu với bộ dáng khổ sở khiến cho lòng của cô đều nín chặt rồi.

“Dĩ nhiên.”

Lúc này, Andy đang bưng điểm tâm trà chiều đến phòng khách, cắt đứt hai người nói chuyện, Khải cũng đang tốt lợi dụng thời gian muốn mở miệng.

Andy đem đối thoại của hai người bọn họ cũng đã nghe vào trong lỗ tai, lập tức đem tối hôm qua anh ta nghe đến Lane thiếu gia đối với Khải thiếu gia nói liên tưởng ở chung một chỗ.

Khải thiếu gia tám phần là nghĩ không ra lý do? Để anh ta đi tới giúp cậu một chút.

“Katy, cô thật lâu không có nghỉ phép đi.” Andy hỏi. “Cái người này hơn ba tháng đều đợi tại trong khách sạn không có đi ra ngoài, có muốn hay không nghỉ ngơi mấy ngày đi ra bên ngoài đi một chút?”

Trải qua Andy vừa nói như thế, Katy mới nghĩ đến, mình đã rất lâu không có nghỉ phép rồi, nhưng là ở tại khách sạn ngày trôi qua thoải mái rồi, cô một chút cũng không cảm thấy mệt mỏi trên công việc.

“Nói cũng phải, đi giải sầu cũng tốt, như vậy Andy, tôi ngày mai có thể nghỉ phép không?” Cô gật đầu một cái, nghĩ muốn trở về chỗ ở trước kia thăm hàng xóm cũ một chút.

“Không thành vấn đề.”

Khải nghe đối thoại của bọn họ, lập tức sinh lòng nhất kế.

“Thật tốt a. . . .” Cậu tiếng buồn bã than thở. “Katy, cháu cũng thật là muốn đi chung với cô, nhưng là cha nhất định sẽ không đồng ý, không cho phép cháu rời khỏi khách sạn.”

Cô nghe rất đau lòng, “Đừng như vậy, này —— cháu đi nói với cha cháu một chút coi, hỏi ngài ấy có chịu hay không để cho cháu cùng cô cùng đi ra ngoài.”

“Cha nhất định sẽ không đồng ý. Katy, không bằng cô giúp cháu hỏi cha có được hay không?” Cậu cầu xin nhìn tới trước cô. “Nói không chừng lời của cô cha sẽ nghe.”

“Sao, làm sao có thể? !” Cô thiếu chút nữa bị sặc bởi nước miếng của mình.

Cô có tài đức gì, khiến Lane nghe lời cô? Chớ u mê.

“Bởi vì cháu nói có cô bồi cha nhất định sẽ không tin tưởng. Lần trước chuyện cháu chuồn êm ra khỏi khách sạn cha vẫn còn nhớ ở trong lòng, cho nên do cô ra tay cùng cha nói, cha sẽ phải đồng ý, hơn nữa cha hiện tại rất tin tưởng cô a!” Khải cố làm thiên chân vô tà (ngây thơ) mà nói.

“Này —— được rồi, tổng quản Andy, có thể hay không làm phiền anh đánh một cuộc điện thoại cho Lane, nói cho ngài ấy biết tôi ngày mai muốn mang Khải đi ra ngoài?” Cô nhắm mắt thỉnh cầu Andy.

“Tốt.” Andy ưu nhã đi ra ngoài.

Cậu nhất định phải cùng cha nói chú Andy giúp cha một đại ân, nhất định phải thay chú ấy tăng lương!

“Oa! Cha nhất định sẽ đồng ý.” Cha nhất định sẽ thừa cơ hội này kêu Katy đi gặp cha, ha ha! Hạnh phúc đạt thành nhiệm vụ.

Qua không bao lâu, Andy cầm điện thoại không dây trở lại phòng khách.

“Katy, thiếu gia nói muốn tự mình cùng cô nói.” Anh ta đưa điện thoại cho Katy.

“Tôi?” Cô ngây ngốc nhận lấy điện thoại, nhất thời tay chân luống cuống.

“Katy sao?” Ông nghe truyền đến giọng nói trầm thấp dễ nghe của Lane .

“Là tôi!” Cô khấn trương trả lời.

“Em nói ngày mai muốn dẫn Khải đi ra ngoài?” Hần trầm ngâm.

“Dạ, có thể không vậy?” Cô thật cẩn thận hỏi, trái tim là bởi vì nghe thanh âm của hần mà kịch liệt đập loạn.

Đầu ông nghe bên kia truyền đến thật dài trầm mặc cùng tiếng xào xạc giấy tờ, thời gian Lane dừng lại cũng không có thật lâu, nhưng cô lại cảm thấy giống như qua một thế kỷ.

“Bên tay có giấy bút sao?”

“Có.” Cô quơ lấy bút máy cùng giấy ghi chép trên mặt bàn.

Hần nhanh chóng đọc một chuỗi địa chỉ, sau đó giao phó, “Tôi không có thời gian ở trong điện thoại nói cho em, em qua đây đi, ngay mặt nói rõ ràng.”

“Cái gì? !” Cô kinh sợ thét ra âm thanh chói tai.“Ngay mặt? !”

“Có vấn đề sao?” Hần hỏi.

“Không có, không có vấn đề.” Cô cơ hồ chân mau nhũn ra.

“Đến trực tiếp vào phòng làm việc của tôi.” Hần nói xong liền cúp điện thoại.

“Như thế nào?” Khải hưng phấn hỏi tới.“Cha đồng ý sao?”

Cô lắc đầu, “Lane gọi cô qua đó ngay mặt nói rõ ràng.” Cô một bộ biểu tình mau khóc lên.

Khải ánh mắt sáng lên, không nghĩ tới cha nhanh như vậy liền thừa thắng xông lên, hẹn gặp mặt Katy á!

“Vậy cô còn chờ cái gì? Nhanh đi đi!” Khải thúc giục.“Cô nhanh đi hỏi cha, cháu ở khách sạn chờ tin tức tốt từ cô đó.”

“Cháu không cùng cô cùng đi?” Cô cả kinh thất sắc.

“Katy, cô quên, không có cha cho phép, cháu không thể tự mình rời đi khách sạn.” Khải làm một bộ dáng đáng thương nhìn cô.“Cầu xin cô đó, cô nhất định phải thuyết phục cha đồng ý để cho cháu và cô cùng nhau ra cửa, như vậy về sau cháu liền có thể cùng cô cùng nhau rời đi khách sạn, đến rất nhiều nơi đi chơi.”

Đây là một chủ ý thật tốt, nếu như cô có thể thuyết phục Lane, như vậy Khải liền có hơn một phần tự do.

“Tốt, cô lập tức đến.” Vì vậy cô liền nhắm mắt tiến lên.

Đáp Taxi theo chỉ thị của Lane đi tới nơi hắn làm việc, khi này tòa cao ốc có màn che bằng những tấm thủy tinh dưới ánh mặt trời tỏa sáng lấp lánh xuất hiện tại trước mắt thì Katy mới hiểu được, qui mô sự nghiệp của Lane không chỉ là khách sạn mà thôi.

Ôm tâm tình bất an bước vào tòa cao ốc, hướng tiểu thư tiếp tân xinh đẹp tỏ rõ mục đích đến, nguyên tưởng rằng sẽ bị gây khó khăn cho đuổi ra ngoài, không nghĩ tới lại được đối đãi như khách quý.

“Tiểu thư Katy, xin mời đi theo tôi.” Tự mình nghênh đón cô là trợ lý đặc biệt của Lane —— Edward.

Katy bị sự thận trọng phô trương này làm cho tâm thần có chút không yên, cô chỉ là một bảo mẫu nha! Có cần thiết như vậy chiều đãi cô sao?

Đáp thang máy đến tầng chót, ở trước phòng làm việc của Lane, Edward tự mình mở cửa giúp cô.

“Tổng giám đốc chờ cô đã lâu rồi, mời.”

Cô mang theo lòng thấp thỏm bất an, đi vào phòng làm việc của hắn.

Phòng làm việc của Lane với phong cách vô cùng hiện đại, cả một phiến màn che được làm bằng thủy tinh có thể nhìn thấy cảnh hùng vĩ của thành phố New York, ghế sa lon màu đen chiếm cứ một góc lộ vẻ khí phách mười phần, đằng sau quầy bar là tủ rượu bày không ít rượu quý, xem ra là lúc cùng khách hàng làm ăn nói chuyện sử dụng.

Nhưng trong đó làm cho người cảm thấy áp lực mười phần, là đứng ở trước màn che thủy tinh, Lane chống lấy cằm chìm trong trầm tư.

Cửa tại sau lưng cô đóng lại, phát ra tiếng vang nho nhỏ, Lane quay đầu lại, nhìn thấy cô liền lộ ra nụ cười.

“Em đã đến rồi.” Hai tay hắn cắm ở trong túi quần, càng lộ vẻ hắn đẹp trai mười phần.

Đồ tây trang vừa vặn làm tôn lên vóc người tốt của hắn, cởi áo khoác xuống vẫn hiện ra hơi thở tinh anh của hắn, hơn nữa mười phần chất đàn ông.

Tiếp, hắn đi về phía cô, cô là theo bản năng thở hốt vì kinh ngạc.

“Tới đây.” Hắn cầm cánh tay cô, kéo cô đến trên ghế sofa ngồi xuống, vì cô rót một chén Hồng Trà Darjeeling mùi thơm tỏa bốn phía: “Uống trà.”

Một cái chỉ lệnh một động tác, cô cứng ngắc được không tự kiềm chế.

Uống một ngụm trà, cô cuối cùng tìm về tỉnh táo, không lại sợ hãi cảm giác áp bách từ trên người hắn.

Đây không phải là ở khách sạn nhìn đến Lane, là “Lane trong lúc làm việc”, cô không nghĩ tới, thời gian này ở trước mặt cô hắn luôn là dịu dàng mà chống đỡ, lúc đang làm việc chính cái đáng vẻ này.

Muốn hấp dẫn chết người.

Cô không phát hiện mặt mình đỏ lên, vẫn làm bộ trấn định đối với hắn nói: “Cám ơn trà của anh, tôi muốn trưng cầu đồng ý của anh. Tôi ngày mai nghỉ phép, có thể hay không xin anh đồng ý để cho tôi mang Khải ra ngoài đi chơi? Tôi sẽ cẩn thận chú ý an toàn của cậu ấy, xin tin tưởng. Khác nếu như anh đồng ý, ngày sau coi như không phải ngày nghỉ, tôi cũng muốn mang Khải ra cửa.”

“Em nói là, em muốn mang Khải rời đi khách sạn? Chính là hai người các người?”

Hắn cau mày thần thái nghiêm túc vô cùng! Hắn vẫn còn là giống như model một dạng đẹp trai bức người, nhưng lại làm cho người sợ hãi!

Katy cuối cùng hiểu tại sao hắn trẻ tuổi như thế nhưng lại dễ dàng có thể thừa kế vương quốc sự nghiệp khổng lồ như vậy rồi! Bản thân hắn thực lực không thể khinh thường, coi như là ông chủ lớn thân kinh bách chiến, cũng không thấy được có thể địch nổi hắn này toàn thân khí thế kinh người.

“Đúng.” Cô nuốt nước miếng, trả lời.

Hắn chân mày càng thêm thâm tỏa.

“Muốn đi đâu?”

“Ách —— đến chỗ ở trước kia của tôi thăm hàng xóm cũ một chút, bọn họ là một đôi vợ chồng người Ireland rất hòa thuận, bọn họ có ba đứa con, tuổi cùng Khải tương tự, tôi muốn Khải có thể cùng bọn họ cùng nhau chơi đùa, có bạn chơi cùng tuổi” Cô nhanh chóng báo cáo hành trình ngày mai dự định, liền thân thể bối cảnh của đối phương cùng chung kèm trên, chỉ sợ hấn hoài nghi.

“Tốt, tôi đồng ý với em.” Lane hào phóng đồng ý. “Em có thể mang Khải đi gặp bạn bè của em, chỉ là ngày sau nếu như em muốn mang Khải đi ra ngoài giải sầu, tôi kiên trì phải có Andy cùng đi.”

“Thật? !” Cô không nghĩ tới chuyện đơn giản như vậy sẽ làm thành! Nhưng lời nói đơn giản như thế, tại sao mới vừa rồi không có ở trong điện thoại nói là tốt rồi?

Cô trực giác khẳng định là có vấn đề.

“Anh như thế dễ dàng đồng ý, tại sao ở trong điện thoại không thể nói?” Cô đem nghi vấn nói ra khỏi miệng.

“Bởi vì tôi có chuyện khác muốn nói cho em.” Hấn quỷ quyết mà nói. “Tại trong khách sạn luôn là có Khải cùng Andy ở đó, nhưng những lời nói này, tôi muốn lên một mình đối với em nói.”

“Hả?” Lén nói riêng?

Nghe đến mấy cái này chữ, cô nhất thời lông tơ dựng đứng, phòng bị nhìn tới trước hấn.

Tiếp Lane nghiêng người, cười tới gần cô.

Katy lập tức mau tránh ra, không ngừng lui về phía sau tránh né thân thể hấn càng ngày càng đến gần.

Nhưng cuối cùng cô còn là chạy không khỏi, bị hấn vây ở một góc trên ghế sa lon, hấn là đặt tay ở hai bên người cô, tạo thành một khoảng không nhỏ, chỉ có cô và hấn.

“Tôi nhớ được thời điểm tôi lần đầu tiên hôn em, em nói tôi uống say rồi, không sai chứ?”

Cô hít sâu một cái.

Uống say người sẽ nhớ rõ ràng như vậy sao? Cô rất cuộc nhận rõ cũng nguyện ý thừa nhận, cái người này một đêm kia căn bản không có uống rượu.

“Cho nên tôi nghĩ muốn, thừa dịp lúc bốn bề vắng lặng em mới thật tốt xác định tôi có hay không có uống say đi.” Nói xong, môi rơi vào trên môi cô.

Cô ngây ngốc trợn mắt, nhìn tuần nhan hấn phóng đại, cảm giác hấn hôn mình.

Không có, không có vị rượu, chỉ có nhàn nhạt vị cà phê, cùng một cổ mùi hương thuộc về hấn.

“Không ai dạy em thời điểm hôn phải nhắm mắt lại sao?” Hấn buồn cười nói.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lập tức ửng hồng, “Anh, anh đây là ý tứ gì?”

Hấn trầm thấp nở nụ cười, “Katy, em nghe rõ, ngày sau chớ cùng tôi giả bộ ngu, hử?”

“Hả?” Cô không rõ chân tướng.

Cô với bộ dáng ngây ngốc kích thích hấn yêu thương, không nhịn được mở hôn cái miệng nhỏ nhắn khê nhếch của cô, cười nói: “Anh thích em, Katy.”

Bùm!

Thế giới vào giờ khắc này bị hủy diệt mà nói, cô cũng sẽ không quá ngoài ý muốn.

Lane nói hấn thích cô? Những lời này quả thật như sánh ngang với uy lực của bom nguyên tử, nổ bùm trái tim đang đập loạn của cô!

Là đùa giỡn sao? Trong lòng cô nghĩ tới, nhưng cô lại rất rõ ràng, Lane • Ciel chưa bao giờ nói giỡn.

“Em thì sao? Katy, em có phải hay không cũng yêu thích anh, hử?” Hấn ác liệt thừa dịp lúc cô kinh ngạc hỏi tới đáp án.

“Này, này, tôi, tôi.” Cô nói năng lộn xộn.

“Em có thể cự tuyệt anh, chẳng qua anh tiếp nhận lý do duy nhất là em chán ghét anh, tới, nói cho anh biết đáp án của em.” Hấn cười làm áp lực.

Hấn rất rõ ràng, Katy tuyệt không chán ghét hấn, ngay cả có thể nói là thương thức hấn, nếu như cô chán ghét hấn mà nói, hấn hôn cô như vậy thì sớm đã bị cô thưởng một cái tát đánh bay đến sao Hoả đi.

Như vậy ác liệt ép hỏi thật sự là bởi vì hấn đã đợi không kịp, hấn muốn lập tức có được Katy!

“Tôi. . . .” Cô đang muốn trả lời thì cửa bị đập ra.

Lane cùng Katy theo tiếng kêu nhìn lại, nhìn thấy là một người cao lớn, hùng tráng uy vũ - Lý Áo.

“Tôi quấy rầy đến hai vị rồi sao?” Lý Áo xách theo hành lý nghênh ngang tiến đi vào ngồi ở trên ghế sa lon đối diện bọn họ, tuyệt không sẽ cảm thấy ngượng ngùng.

“Được rồi, anh tạm thời không ép em.” Lần nữa trộm được một cái thơm môi, Lane lúc này mới buông cô ra.

“Tôi đi trở về!” Cô vội vã nhảy dựng lên xông ra ngoài cửa, nhưng hấn nhanh chóng kéo tay cô, cười nói: “Anh có thể để cho em suy nghĩ một chút, chẳng qua anh trước nói cho em biết, anh không có nhiều kiên nhẫn a.”

“Gặp lại!” Cô hất tay hấn ra, giống như bay chạy đi.

Lý Áo thổi tiếng huýt sáo vang dội, cười nhạo: “Mình cho tới bây giờ cũng không biết cậu cái tên này như vậy có kiên nhẫn, thế nào, yêu tiểu cô nương nhà người ta rồi hả?”

Hấn chỉ cười không nói, cũng không có trách cứ Lý Áo xuất hiện được không phải lúc.

“Xong việc rồi hả?”

“Đúng vậy a, nghỉ ngơi một chút!” Lý Áo đấm bả vai đau nhức kêu mệt. “Lane, lúc nào thì mời mình làm phù rể cho cậu?”

Nghe anh ta hỏi như thế, Lane tâm tình thật tốt cho biết, “Ngày mai như thế nào?”

Lý Áo thật sâu nhìn hấn một cái, thở dài nói: “Mình biết ngay cậu không có tính nhẫn nại gì mà.”

Hết Chương 8

9. Chương 9

Câu trả lời của cô nếu như là chấp nhận, cô sẽ trở thành tình nhân của Lane sao?

Katy suy tư một buổi tối, hiểu nếu như đáp án của cô là Yes, như vậy kế tiếp giữa cô và hấn, cũng không còn là quan hệ đơn thuần chủ chủ cùng nhân viên nữa.

Như vậy không phải trở nên rất phức tạp sao?

Vì vậy Katy lại bắt đầu muốn tránh Lane, hấn đối với cô tỏ tình sau buổi tối cô rất sớm đi ngủ, sáng sớm ngày thứ hai liền thừa dịp hấn còn chưa rời giường, nhân viên vệ sinh tới quét dọn thì mang theo Khải vội vã rời đi.

Cho đến màn đêm buông xuống, trăng sáng treo trên bầu trời cao, cô mới ôm Khải đã ngủ trở lại khách sạn.

“Trở lại.” Canh cửa không phải là Andy, mà là Lane.

Nhìn thấy hấn thì Katy ngẩn người một chút, nhớ tới ngày hôm qua hấn tỏ tình cùng làm những chuyện như vậy, không khỏi lập tức đỏ mặt.

“Khải ngủ? Để anh ôm nó.” Hấn đón lấy ôm qua Khải ngủ say, động tác nhẹ nhàng không có đánh thức con trai. “Em đi rửa mặt đi, em cũng mệt mỏi cả ngày rồi.” Nói xong, ôm Khải trở về phòng.

“Nha.” Cô gạt đầu một cái, đi trở về căn phòng.

Kế tiếp, cô thông thả ung dung tắm tẩy sạch một người đầy bong bóng, cho đến nước chuyển lạnh thì mới thỏa mãn rời khỏi bồn tắm lớn, khoác áo choàng tắm màu trắng cứ như vậy ra khỏi phòng.

Phòng Tồn tước mỗi phòng đều có thiết kế phòng tắm riêng, Katy vô cùng thích nơi này toàn bộ, bất luận là kết cấu, bài trí, cô đều rất ưa thích.

Nhưng cô thích nhất còn là phòng Lane, trừ chiếc giường lớn trong mộng tưởng của cô ra, còn có cái bồn tắm lớn đến có thể chứa được ba người kia.

“Em tắm thật lâu.” Lane đột nhiên lên tiếng, hù được Katy mới vừa tắm rửa xong.

“Làm sao anh ở chỗ này? !” Cô mất hạnh trọn tròn, không ngờ tới hần sẽ xuất hiện ở phòng mình.

“Anh tới nghe đáp án của em.” Hần cười, mặc áo choàng tắm màu đen hần liền như vậy đi về phía cô, đưa tay mà đón lấy khăn tắm cô cầm trong tay, dắt cô qua ngồi ở trên giường, tự mình giúp cô lau một đầu tóc ướt.

Katy ngây ngốc đi theo động tác của hần, ngơ ngác nhìn cử chỉ dịu dàng của hần vì cô lau tóc ướt.

Nói ra có ai sẽ tin tưởng? Đường đường người phụ trách tập đoàn Ciel, thế nhưng lại thay cô lau tóc? Thân mật như vậy, dịu dàng như vậy. Người đàn ông ở trước mắt cô này, thật sự là Lane • Ciel?

“Chớ không nói lời nào, đáp án của em đâu?” Trên tay hần mặc dù đang bận rộn, nhưng cũng không quên chính sự muốn hỏi.

“Anh nói cho tôi thời gian suy tính.” Câu trả lời của cô là trốn tránh.

“Anh cũng đã nói anh không có gì tính nhẩn nại.” Hần cười đến lịch sự nho nhã.

Cô cau mày, gạt tay hần ra rồi trừng hần, “Sự chịu đựng của anh chỉ có một ngày?”

“Anh hiểu biết rõ là gấp một chút, em rất kinh ngạc?” Hần gạt đầu.“Anh tới hôm qua trở lại liền muốn hỏi đáp án từ em, đáng tiếc em đã ngủ, hơn nữa ngủ ngon say, anh không nỡ đánh thức em, liền hôn mấy cái tạm thời biểu lộ tương tư, quyết định hôm nay hỏi lại.”

Cô thật hấp khẩu khí.

Hần không có tính nhẩn nại đến loại trình độ này? Người bình thường không phải đều cho ba hoặc năm ngày suy nghĩ sao? Hần ngay cả một khắc cũng không muốn chờ?

Oa? Đợi đã nào...!

“Tối hôm qua tôi ngủ sau anh vào phòng tôi? !” Cô hoảng sợ chỉ trích.“Anh như thế nào tiến vào?” Cô rõ ràng đã khóa lại a!

“Em là chỉ khóa?” Hần nhíu mày.“Em cảm thấy trở ngại nho nhỏ này có thể ngăn cản anh sao? Nếu như không phải là xem em ngủ say sưa, anh nhất định muốn em ngày hôm qua cho đáp án chính xác!” Hần cường thế mà nói.

Katy mê hoặc, người đàn ông này thế nào mâu thuẫn như vậy? Vừa cường thế bá đạo rồi lại nhu tình ngàn vạn?

Lại chỉ bởi vì cô ngủ, hần không nỡ.

“Tại sao là tôi?” Cô run rẩy hỏi.“Anh rốt cuộc yêu thích tôi ở điểm nào? Ba tháng trước anh rõ ràng rất chán ghét tôi, hơn nữa chán ghét đến hận không thể giết chết tôi!” Cô không hiểu cảm tình hần đối với cô từ đâu mà đến, quá đột nhiên, một chút báo trước cũng không có.

Lane không có trả lời, tự mình lấy lược chải sơ qua đám tóc rối của cô, sau đó lại lấy ra máy sấy vì cô sấy tóc.

Ở thanh ù ù ù, hần nhẹ nhàng mở miệng.

“Này đều phải trách em.” Giọng nói có ý vị chỉ trích.

Chuyện liên quan gì tới mình? Cô vẻ mặt khó hiểu.

“Em đối với Khải quan tâm, để ý, là anh không thể không chú ý lý do của em, càng làm cho anh cảm thấy tò mò là quyết tâm của Khải không có em thì không được, cho đến anh thỉnh cầu em giúp một tay, em nhận thấy được giữa anh cùng Khải có hiểu lầm, em chẳng những không có bỏ đá xuống giếng, mà còn giúp anh cùng Khải khôi phục tình cảm, thậm chí hơn so trước kia thêm thân mật, hơn nữa em chính là người đầu tiên mắng phượng thức giáo dục đứa nhỏ của anh là quá mức ‘biến thái’ ” Nghĩ đến thời gian này toàn bộ, hần nở nụ cười.

Tắt máy sấy, hần lấy mười ngón tay vuốt lại tóc vào nếp cho cô.

Giống như là lụa đen thượng hạng ở ngón giữa hần chảy xuống, hần mê mẩn lại một lần nữa vuốt tóc cô.

Màu tóc Katy là đen tự nhiên, không có bị nhuộm bất kì màu sắc nào khác, dài đến eo, hơi xoăn, tản ra bóng láng tự nhiên, nhiều đàn hồi.

Từ trước đến giờ cô đều đem tóc quấn thành búi tóc, chưa từng buông xuống để cho người ta thật tốt thưởng thức, không nghĩ tới tóc cô đẹp như vậy, màu đen làm tôn lên da thịt trắng mịn của cô.

Ánh mắt cô trắng đen rõ ràng, ánh mắt hần nhìn tràn đầy không xác định, Lane phát hiện, trong số đám phụ nữ hần gặp qua thì cô là đẹp nhất, cũng là người phụ nữ duy nhất làm tim đập hần thành thịch.

Ngón tay dài đi tới đôi môi cô, khẽ vuốt môi cô, tại đầu ngón tay hần chạm tới, hần có thể đủ cảm nhận được cô run rẩy, cô sợ hãi, còn có cô khăn trương.

Cảm thấy cô thật đáng yêu, hần nhin cười không được.

“Anh cười cái gì?” Cô tức giận trừng mắt hần.

“Katy, em biết anh là lúc nào thì ý thức được em đối với anh tầm quan trọng không?” Hần cười hỏi.

“Lúc nào thì?”

“Em lần đầu tiên ôm anh một đêm kia.” Hần nhắc tới một đêm kia, Katy cũng nhớ rõ.“Đến nay anh vẫn có thể cảm nhận được ấm áp trên người em.” Nhắm mắt lại, đưa tay ôm cô vào trong ngực, ôn lại một phần tư vị khiến cho hần nhớ mong.“Đúng rồi, chính là loại cảm giác này.”

Katy không dám giãy giụa, bởi vì cô sợ tại trong quá trình giãy giụa không cẩn thận khiến áo choàng tấm rơi xuống, khiến cho cô tại chỗ phơi bày!

Cô sẽ hối hận, mà Lane lại rất vui mừng!

“Katy, em là thiên sứ, thiên sứ mang cho cha con anh vui sướng cùng ấm áp, ở lại bên cạnh anh, có được hay không?” Hần nhỏ giọng ở bên tai cô thì thầm, lấy giọng cầu xin.

“Em.”

“Aizzz, trả lời trước nghĩ rõ ràng, ” Hần nhân cơ hội ngăn cản.“Anh tiếp nhận lý do em cự tuyệt chỉ có một, em hần là nhớ anh ngày hôm qua đã nói chứ?”

“Em nhớ được.” Cô với thanh âm buồn bực trả lời.

Ghét nha, vấn đề là cô tuyệt không chán ghét hần a!

“Như vậy đáp án của em là?”

“Em.” Cô do dự.

“Không chán ghét anh, đúng không?” Nhìn ra sự do dự của cô, hần chất vấn.

“Không chán ghét nha.”

“Như vậy thừa nhận em cũng một dạng yêu thích anh rất khó khăn sao?”

“Anh biết cái gì! Đó không phải là vấn đề có thích hay không là có thể giải quyết, anh là chủ tịch tập đoàn Ciel, mà em đâu? Chỉ là một cô gái người gốc Hoa không quyền không thế, em không có bất kỳ điều kiện gì xứng đôi với anh.” Cô lời còn chưa nói hết đã bị đánh gãy.

“Cho nên đáp án của em là Yes?”

“Lane, không phải anh tình em nguyện liền không vấn đề!”

“Cái nhìn của anh với em không giống nhau, anh cho là chuyện tình cảm liền là như thế đơn giản, chỉ cần em tình anh nguyện, trừ phi —— em ghét bỏ anh có con trai, không muốn tiếp nhận Khải!”

Cô trợn mắt, “Anh đang nói chuyện hoang đường gì vậy? Em làm sao có thể không chấp nhận Khải!”

“Vậy thì đúng rồi, anh thích em, em cũng yêu thích anh, hơn nữa đối với Khải coi như chính mình sinh, Khải cũng xem em rất quan trọng, tất cả mọi chuyện đều đã được giải quyết.” Hấn trách móc, đem lời đầu trước tiên là nói về xong rồi.

Cô há hốc mồm mà nhìn xem hấn thao thao bất tuyệt nói xong, hiểu một chuyện.

“Anh có phải hay không đã quyết định chủ ý, bất luận em nói cái gì anh đều không tiếp nhận đáp án No?”

Hấn mỉm cười không trả lời.

“Ghe tởm! Vậy anh còn hỏi em làm cái gì?” Cô tức giận đấm hấn.

Cầm lấy tay cô, hấn cười he he nói: “Cái này bày tỏ, đáp án của em là Yes rồi, đúng không?”

Katy đỏ mặt, học hấn cười không đáp.

Vốn là chuyện cô lo lắng tại trong mắt hấn cũng không là vấn đề, chỉ có cô để ý thân phận bối cảnh, hấn ngược lại một chút cũng không để ý.

Hấn nói đúng, tình cảm là chuyện hai người, không có vấn đề xứng đôi hay không xứng đôi, chỉ có có thích hay không.

Bởi vậy, cô cũng không có lý do cự tuyệt rồi, bởi vì cô xác thực cũng thích hấn.

“Không trả lời chính là ngầm cho phép, tới hôn anh một cái để ăn mừng đi, lúc này em nhất định phải nhắm mắt lại, đừng như vậy không có phong tình rồi!” Hấn oán trách.

Cô cũng không tán thành lời hấn nói, “Cái gì không có phong tình?”

Ngón tay thon dài của hấn nâng lên cằm cô, cười khiêu khích, “Anh nghĩ lúc này em một dạng cũng sẽ không có phong tình mà mở mắt chờ anh hôn em.” Sau đó cúi đầu hôn cô.

Lần này Katy nhắm hai mắt lại, không biết là bởi vì không khí quan hệ tới hay vẫn là phép khích tướng của hấn hữu hiệu, tóm lại, cô lúc này không có giương mắt nhìn hấn nữa, vô cùng hưởng thụ tiếp nhận nụ hôn của hấn.

Về phần Lane, đang cười trộm hôn triệt để.

Mở mắt, nhìn thấy ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào, tâm tình Lane vô cùng vui vẻ, rời giường rửa mặt thay y phục, chuẩn bị ra cửa đi làm.

Mặc bộ âu phục may thủ công hoàn toàn, anh tuần suất khí, áo khoác giắt trên tay, hấn ra khỏi phòng hướng phòng ăn đi tới.

Thời gian là tám giờ buổi sáng, Katy cùng Khải đã ở dùng bữa ăn sáng, Andy cũng ở một bên phục vụ, sự xuất hiện của hấn đưa tới bọn họ chú ý.

“Cha, sớm.” Khải với vẻ mặt tươi cười đối với cha nói Chào buổi sáng.

“Thiếu gia, muốn giúp ngài chuẩn bị bữa ăn sáng sao?” Andy nghiêm cẩn hỏi.

Lane đang muốn nhã nhặn từ chối ý tốt của anh ta, nhưng nhìn thấy Katy cúi đầu xem báo, bề ngoài nhìn bộ dáng như tự tại, nhưng bên tai lại hồng đến thái quá thì hấn nở nụ cười, sau đó thay đổi chủ ý.

“Tốt.” Hấn kéo ra cái ghế bên cạnh Khải ngồi xuống.

“Cha, con trước hoàn thành hết chương trình học của giáo sư Reger có thể hay không đi ra bên ngoài tản bộ?” Khải mắt mở to, cầu xin nhìn cha.

Cậu cũng rất ngoài ý muốn, giúp cha chế tạo cơ hội cùng Katy một chỗ, thế nhưng có thể thuận tiện để cho cậu được tự do ra vào khách sạn! Đây thật sự là không thể tốt hơn nữa rồi.

“Một mình con?”

“Dĩ nhiên không phải! Katy nha, còn có Katy sẽ cùng con cùng đi.”

“Cha nhớ con cũng không dám tự mình chạy đi nữa?” Hấn giấu cợt.“Cùng Katy cùng đi có thể, nhưng là Andy phải đi theo các người.”

Lúc này, Andy vừa đứng bưng bữa ăn sáng đi tới phòng ăn cho hấn.

“Chú Andy, chú có thể cùng chúng ta sao?” Khải sử xuất khuôn mặt tươi cười đáng yêu của mình đối với Andy thỉnh cầu.

“Không thành vấn đề.” Anh ta cười đồng ý.

“Thật sự là quá tốt!” Khải hoan hô.

“Sữa tươi, Khải, nhanh chút uống xong.” Katy thúc giục, không cho cậu bởi vì vui vẻ mà không ăn điểm tâm.

“Em muốn mang Khải đi nơi nào?” Lane những lời này là hỏi cô.

“Ừ.” Cô vẫn cúi đầu, không dám ngẩng lên nhìn hấn.“Đến khu Soho đi một chút thôi.”

Trong lòng hấn có kế hoạch, gạt đầu một cái, “Chú ý an toàn.” Dặn dò mấy câu, sau đó chuyển tâm ăn điểm tâm.

Thông minh như Khải nhận thấy được giữa cha và Katy trở nên không đúng một dạng, giống như.
Có một chút mập mờ !

Chẳng lẽ cha cùng Katy đã.

“Cha đi làm đây.” Uống hết ly cà phê đen sau, Lane đứng dậy, cầm cặp tài liệu chuẩn bị ra cửa.

Vừa ra đến trước cửa, hấn quay đầu lại kêu một tiếng, “Katy.”

“Cái... cái chuyện gì? !” Như chú chim nhỏ bị kinh hãi, cô thất kinh.

Đi tới bên cạnh cô, hấn nghiêng người hôn cô một cái, “Anh đi ra cửa đây.”

Trải qua Khải bên cạnh thì là sờ sờ đầu con trai, cười gian ra cửa.

Nụ hôn kia, Khải cùng Andy đều nhìn thấy, mặt Katy không khỏi đỏ lên.

Andy không hổ là quân gia được huấn luyện nghiêm chỉnh, biểu hiện được hết sức trấn định, trên mặt không có xuất hiện bất kỳ khác thường.

Khải thì ngược lại, cảm thấy hứng thú vô cùng nhìn Katy, làm cô trong nội tâm mao mao.

“Khải, cháu vẫn luôn nhìn cô sao?”

“Không có a.” Khải mỉm cười, một chút cũng làm cho người ta không cảm thấy cậu có lực sát thương.“Cháu chỉ là muốn biết cái thời điểm có thể đổi giọng gọi cô một tiếng mẹ Katy.”

Xoảng ——

Dao nĩa trên tay Katy rớt tại trong đĩa, phát ra tiếng vang thật là lớn.

Này một đôi cha con, chẳng lẽ là sinh ra đã như vậy khác cô sao?

Sau thời gian Khải ngủ, chính là thời điểm Lane cùng Katy bồi dưỡng tình cảm.

Tại trong phòng Lane, cô ngồi ở mép giường, vuốt vuốt tấm chăn màu trắng, mà hấn thì tại một bên đi tới đi lui, không ngừng dạo bước.

“Mỗi ngày đều đi tản bộ? Có làm hay không? !” Hấn không vui chỉ trích.

Liên tiếp hai tuần lễ ngày ngày chạy ra ngoài, có thể hay không thật quá mức một chút?

“Khải lớn như vậy thật vất vả mới có cơ hội đi ra bên ngoài nhìn một chút, huống chi Newyork có nhiều nơi như vậy đáng giá đi thăm, cậu bé sẽ có hứng thú là bình thường đó a, anh có gì phải tức giận? Cái này cũng không phải đều muốn trách anh!” Cô tức giận trừng mắt. “Nếu không phải là anh lúc trước đem Khải dưỡng tại trong khách sạn, nơi nào cũng không cho phép cậu ấy đi, cậu ấy sẽ giống như ngựa hoang thoát cương?”

Rõ ràng là ước hẹn, nhưng đề tài nói chuyện chính là một chút cũng không lãng mạn, vĩnh viễn đều là ở trên người Khải xoay quanh.

“Tiếp tục như vậy không phải biện pháp, anh quyết định đưa Khải đi học thuật phòng thân.” Hấn hạ quyết định.

“Có Andy ở đây không phải sao?” Cô cảm thấy không giải thích được.

“Vô luận như thế nào, Khải cũng phải có năng lực tự vệ, trừ bảo vệ mình, còn phải bảo vệ em, còn có hai em gái bảo bối sau này.” Hấn đứng đắn trả lời.

“Hai em gái bảo bối sau này? !” Cô ngữ điệu cao quang tám. “Ở đâu ra em gái? Còn hai đứa? Lane, anh ở bên ngoài vụng trộm muốn đem về nuôi sao?”

Rõ ràng là giọng điệu của bình dấm chua bị đổ!

Hấn cất tiếng cười to, đến gần cô, cúi đầu chính là vừa hôn.

“Vậy phải xem em lúc nào thì sinh, Khải nói với anh, nó rất muốn có em gái, hơn nữa muốn hai đứa em, anh nghĩ chúng ta tốt nhất cố gắng một chút.” Bàn tay không an phận vén lên áo ngủ của cô.

Đáng tiếc lập tức bị tiêu diệt.

“Tránh ra!” Cô mạnh mẽ cự tuyệt. “Em còn trẻ tuổi a, huống chi em còn có mơ ước chưa có đạt thành, ở trước khi em hoàn thành giấc mộng, em sẽ không cùng anh kết hôn.”

Lane thực sự là người đàn ông không có tính nhẫn nại nhất, chỉ là mới tỏ rõ cõi lòng vài tuần lễ, đã cầu hôn không dưới mười lần.

“Em nghĩ muốn làm Tổng giám đốc trẻ tuổi nhất của khách sạn Ciel? Không thành vấn đề, anh. . . .” Hấn còn chưa nói hết, liền bị ánh mắt hung ác từ cô trừng nên lập tức dừng lại lời kể tiếp.

“Lane, không cần sĩ nhục, em muốn từ cơ sở làm lên, em trực tiếp thăng lên làm Tổng giám đốc căn bản là mất đi ý nghĩa.” Cô nghiêm túc nói.

Hấn thở dài, mỗi khi chỉ cần nhắc tới giấc mộng của cô thì chính là cái kết cục này.

Cô không muốn buông tha quyết tâm trở lại trường học đọc sách, Lane hiểu, cô mới 20 tuổi, là nên đọc sách, nhưng hấn chính là không nỡ để cô rời đi, vì thế nghĩ muốn tất cả biện pháp muốn cô gả ỉnh.

Cô cần gì chấp nhất với mơ ước đâu? Hấn thật có thể đem quyền sở hữu khách sạn Ciel trao đến trên tay cô, nhưng là cô không chịu, cự tuyệt tiếp nhận ý tốt của hấn, thậm chí cảm thấy được đây là sự sĩ nhục.

Nếu như là người phụ nữ khác, chỉ sợ sớm đã vui sướng tiếp nhận, vui vẻ gả cho hấn đi!

Nhưng đây chính là Katy, lựa chọn tốt cổ chấp, cho nên hấn mới sẽ mê luyện cô mê luyện đến vô pháp tự kềm chế.

“Vốn là em còn tính toán học xong sau trở lại Newyork, ở chỗ này lần nữa bắt đầu —— nhưng mà bây giờ tình huống bất đồng, quan hệ của em và anh không giống nhau, làm như vậy sẽ làm sự cố gắng của em không có ý nghĩa, cho nên Lane, em muốn đến Las Vegas học quản lý khách sạn, thi lại vào khách sạn Seattle Ciel.”

Newyork ở miền Đông, Seattle ở miền Tây, này. . . . Người phụ nữ này là muốn làm con chim cố ý bay đi rời khỏi hấn rồi!

Hắn trợn mắt, “Em liền không thể ở lại bên cạnh anh sao?”

“Không được.” Cô cười títt mắt trả lời. “Chuyện nên làm vẫn là phải làm, nếu như mà em chỉ vì anh mà vẫn chưa hoàn thành mơ ước, nhiều năm sau em nhất định sẽ phải hối hận.”

Nhìn cô, hiểu rõ đến quyết tâm của cô, hắn thở dài thỏa hiệp.

“Nói cho anh biết lý do em như thế có chấp.”

Cô mỉm cười, “Em không thể nói cho anh biết, đây là bí mật.”

“Tiểu thư, không thể dần xếp một phen sao?” Hắn trơ mặt ra cười theo.

Katy thần bí dương lên khóe môi, “Em suy nghĩ một chút sẽ nói cho anh biết.”

“Thật quá mức! Em phải bồi thường anh.” Hắn phẫn hận khế cắn môi cô.

Chủ động đưa cánh tay lên vòng qua cổ hắn, hôn lên cái môi đang vênh lên của hắn.

Cô như thế nào cũng không nghĩ ra, hắn là một người đàn ông như thế tính trẻ con, lại muốn cô hôn môi là mỗi ngày làm theo phép, hơn nữa thường xuyên ngay tại trước mặt Khải cùng Andy mà hôn, tuyệt không không biết xấu hổ.

Vốn là cô còn có thể xấu hổ ỡm ờ, nhưng dần dà mọi người cũng đều quen, coi như không thấy gì, cô đối với Lane cử chỉ, coi như làm là thành nhân bản của Khải, sờ sờ đầu hắn, cho hắn một viên kẹo liền sẽ không tạo ra rối loạn.

Nếu như Lane biết cô coi hắn như đứa bé đối đãi, nhất định sẽ oa oa kêu?

“Như vậy bồi thường có thể không?” Cô vừa hôn vừa cười hỏi.

“Ừ, miễn cưỡng.” Hắn nhắm mắt lại, hưởng thụ cô chủ động.

“Cho anh ba phần màu sắc liền mở phướng nhuộm rồi.” Cô tựa như trừng phạt cắn xuống đầu cái mũi của hắn.

“Azzzz, em dịu dàng chỉ có Khải thấy được, đối với anh thật thô lỗ.” Xoa xoa tựa như bị cô cắn thương cái mũi, hắn nhỏ giọng oán trách.

“Cái người này giọng điệu, như là đang ghen tỵ Khải?” Cô cười hỏi.

“Không dám.” Hắn hết sức thông minh, không dám ăn dấm lung tung.

“Azzzz, Lane.”

“Hả?”

“Anh biết không? Em vẫn rất thích phòng anh, em từ nhỏ liền mơ ước mình phải có một căn phòng kiểu công chúa, chính là giống như phòng anh đó.” Cô đột nhiên nói đến.

“Thì ra là phòng anh như vậy được em yêu thích nha! Em biết không? Anh đối với em nhưng là trước nay chưa có dịu dàng săn sóc cùng khăng khải hào phóng, cho nên em có thể chia sẻ phòng anh, giường của anh, liền từ tối nay bắt đầu đi!” Hắn tà ác đề nghị.

Nguyên tưởng rằng sẽ giống như lần cầu hoan từ ba tuần lễ trước một dạng, bị cô lấy bàn tay độc ác phục vụ, nhưng lần này không có, cô cứ nhiên cười gật đầu.

“Tốt, liền từ tối hôm nay bắt đầu.” Cô cười đến rực rỡ, hết sức hài lòng đề nghị của hắn.

Lane kém điểm bị nước miếng của mình làm sặc, hắn không nghe lầm chứ? Cô nói gì? Tại sao không có trừng hắn nhỉ?

Cô thật muốn cùng hắn chia sẻ căn phòng này? Chỉ là tưởng tượng cũng đã khiến cho hắn nhiệt huyết sôi trào.

“Anh ngu ngốc à?” Cô không khỏi phốc xích bật cười một tiếng. “Tự anh nói em có thể chia sẻ với anh, không cho phép đổi ý.” Tiếp cô không để ý tới hần tự mình bò lên giường, vén lên cái chăn bao trùm ở mình từ cổ trở xuống.

Sau đó cánh tay trơn bóng trần trụi từ phía dưới cái chăn ném ra áo ngủ, thấy được hần huyết mạch hừng hực.

“Thật, Katy?” Hần nuốt nước miếng một cái, sợ mình hiểu sai ý.

Mới vừa rồi Katy ném ra tới. . . . Là áo choàng tắm.

Nói cách khác, hiện tại bao trùm tại dưới cái chăn cô —— không mảnh vải che thân? !

“Em có thói quen ngủ trần thôi.” Cô khẽ mỉm cười, lấy giọng nói kiêu mỵ tận xương nói: “Lane thân ái, anh không lên giường sao?”

Hần không có hiểu sai ý! Ý của cô chính liền là như thế!

“Anh tới đây!” Hần lập tức cởi xuống áo ngủ nhào tới giường, kịch liệt khoa trương động tác đưa tới cô kinh sợ thét ra âm thanh chói tai.

Mà tiếng thét chói tai của Katy rất nhanh liền thay đổi thành vô lực rên rỉ, một lát lại chuyển biến làm cầu xin tha thứ. A, cô giống như đem tên đầu sư tử kêu Lane kia làm cho phát bực rồi, cho nên liền xương cũng không thừa lại, bị ăn đến không còn một mảnh.

Hết chương 9

10. Chương 10

Mեն nhau chuyện thực từng bước sáng tỏ, Katy cả người đắm chìm tại trong hạnh phúc vui sướng.

Có Lane yêu cô, thương cô, còn có cô coi như chính mình sinh ra Khải, làm cho cô cảm thấy hạnh phúc cũng bất quá như thế thôi.

Nhưng là cùng Lane không coi ai ra gì ra vào một đôi, lại đưa tới một số người ghen tỵ.

“Có làm hay không? Katy thế nhưng. . . . Ngủ ở trong phòng Tổng giám đốc? !”

Nhân viên tại bộ phận vệ sinh mồm năm miệng mười thảo luận âm ỉ.

“Đúng! Lúc tôi thu dọn lại phòng Tôn tước, còn đang tại trong phòng Tổng giám đốc nhìn thấy BCS đã sử dụng qua! Vốn là tôi còn tò mò Tổng giám đốc là kéo cái cô Nữ Minh Tinh nào đó qua đêm, nhưng là không có a! Các người nói một chút, Tổng giám đốc khi nào dẫn theo phụ nữ trở lại khách sạn? Chúng ta làm sao có thể không nghe thấy tin tức?” Nhân viên kế sau Katy phụ trách quét dọn lớn tiếng khua môi múa mép.

“Ngày hôm trước Tổng giám đốc còn mang theo Khải thiếu gia cùng Katy đến đường số 5 mua đồ, mua không ít y phục đồ trang sức đưa cho cô ấy, tôi còn tưởng rằng Tổng giám đốc là vì đáp tạ Katy chăm sóc Khải thiếu gia quan hệ, thì ra là không phải như vậy một sự việc a!” Kỳ nghỉ phép khi đó vô tình một cô nhân viên khác gặp gỡ Tổng giám đốc đại nhân ra cửa, tung ra bất quá cô ta tận mắt nhìn thấy.

“Hừ, còn tưởng rằng Katy nhiều thanh cao a, còn không phải như vậy vọng tưởng bay lên làm Phương Hoàng!” Một cô gái trẻ tuổi chanh chua mà phê bình. “Chỉ là thủ đoạn của cô ta tương đối cao, khiến Tổng giám đốc giữ ở bên người, không có một cước đá cô ta đi ra ngoài.”

“Đúng vậy! Angel, người ta có thể hiểu người mà Tổng giám đốc để ý nhất là ai, có Khải thiếu gia đứng ở bên Katy, thì đồng nghĩa với là vũ khí tốt nhất rồi.”

“Joanna, Katy có thể nịnh bợ Khải thiếu gia, thế nào thời điểm cô quét dọn phòng Tôn tước lại không thể bắt chước làm theo?” Chắt vắn mũi tên chỉ hướng Joanna trước mặt phụ trách quét dọn phòng Tôn tước.

“Khải thiếu gia làm sao để ý người ta a!” Nói đến Khải, Joanna liền có một bụng lời nói muốn oán trách. “Không biết Katy là cho cậu ấy ăn cái gì thuốc mê, tôi theo cậu ấy nói chuyện cậu ấy đều không trả lời, tiểu quỷ không có giáo dục!”

“Các người nói đủ chưa? Katy mới không phải loại người như vậy.” Tiếng nói bất bình truyền đến, vẫn là có người sẽ giúp Katy nói chuyện, cô và các cô gái khác là bất đồng. “Đi soi gương đi, xem xem sắc mặt bây giờ của bản thân, xấu chết rồi! Các người dựa vào điểm nào cùng Katy so đây? Ít nhất lúc cô ấy làm việc liền so với các người nghiêm túc gấp trăm lần!” Anna nghĩa chính từ nghiêm mà nói.

Cô là một cô gái người da đen, chưa bao giờ là một phần tử trong nhóm bát quái những cô gái da trắng lòng ghen tỵ mạnh lại thích nói người này, nhưng là cô chăm chỉ làm việc, không thích tán gẫu thị phi, cùng Katy cũng coi là có chút giao tình, biết cô ấy và Tổng giám đốc mến nhau, cũng vì Katy vui vẻ, bởi vì cô cho là Katy là một cô gái rất có nội hàm, Tổng giám đốc sẽ thích cô ấy tuyệt không khiến người ta ngoài ý.

“Cười chết người, chuyện cô ta biết làm thì chúng ta ai không biết làm chắc?” Joanna không phục nói.

“Đúng vậy a, chuyện cô biết làm còn cô ấy nhất định sẽ không đi làm, giống như thời điểm Katy phụ trách quét dọn phòng Tôn tước, cũng không từng nói ra chuyện riêng của Tổng giám đốc, Joanna, cô vừa lúc này giống như nói đến nhìn thấy BCS đã sử dụng qua đúng không? Cô tốt nhất cầu nguyện những lời này không cần truyền đi khiến đám truyền thông biết, nếu không tôi bảo đảm cô nhất định sẽ mất phần công tác này.” Anna luận sự nói.

“Chỉ là cô yên tâm, tôi đem Katy làm thành bạn bè, nếu như mà tôi đi mật báo sẽ tổn thương cô ấy, cho nên tôi tuyệt đối sẽ không đi làm chuyện như vậy! Ngược lại cô, Joanna, cô vẫn lại là lo lắng nhóm người ‘bạn tốt’ bên cạnh cô này có thể hay không sau lưng cô đi mật báo đi, phụ nữ ghen ghét sắc mặt a, liền mỹ nữ đều sẽ biến thành xấu nữ!” Chế giễu nói xong lời nói, Anna cũng không quay đầu lại tan tằm về nhà.

Lời nói của Anna khiến Joanna cứng lại, lộ ra vẻ mặt kinh hoảng.

“Các người, các người sẽ không bán đứng tôi đi?”

Vây quanh Joanna các cô gái lộ ra nụ cười giả tạo, nói qua nghĩ một đằng nói một nẻo an ủi.

Họ dĩ nhiên muốn hướng truyền thông mật báo, bởi vì như vậy có thể khiến Katy bị bêu xấu, thế nhưng đầu tiên sẽ mất đi công việc ổn định này, mà lại còn sẽ vi phạm hợp đồng, cho nên bọn họ không có ngu như vậy, không có một nghề thành thạo, chỉ có thể dựa vào một phần công tác này tới nuôi sống mình, huống chi tiền lương khách sạn Ciel trả là nổi danh cao.

Mọi người hàn huyên mấy câu sau, đều là bởi vì trong lòng có quỷ cùng không có vở kịch hay để xem liền rất nhanh tán loạn như chim như thú, chính mình tan tằm về nhà.

Không có ai phát hiện, ở một bên trong góc phòng, Nina đem toàn bộ lời nói đều nghe vào trong tai.

Ra ngoài đi tản bộ, phơi ánh nắng mặt trời, là chuyện cực kỳ thoải mái.

Katy động thủ làm con diều đơn giản, thừa dịp thời điểm gần tối mặt trời mau xuống núi, mang theo Khải đến công viên lân cận khách sạn chơi.

Chỉ thấy Khải giống như chú chim nhỏ vui vẻ, cố gắng chạy nhanh hưởng thụ niềm vui thú thả diều, Andy phụng mệnh bởi ở bên cạnh bọn họ là đi theo Khải, cùng cậu cùng nhau nghiên cứu diều muốn thế nào để mới có thể bay cao.

“Cố gắng lên, chạy nhanh một chút!” Katy ngồi ở trên ghế đá vì Khải cố động cố lên.

“Liền biết các người lại chạy ra ngoài.” Lane tức giận nói, đặt mông ngồi ở bên cạnh cô.

Cô thật bất ngờ khi hắn xuất hiện. “Thế nào sớm như vậy trở lại?” Cúi đầu nhìn đồng hồ. “Mới bốn giờ nha.”

Hắn ôm chầm lấy vai của cô, tiếp hôn lên môi cô. “Cùng khách hàng nói xong liền trở lại rồi, trở lại khách sạn không có nhìn thấy các người, liền biết các người ra cửa, hỏi nhân viên an ninh, mới biết được các người tới nơi này. Hừm, thả diều, em làm sao?”

“Đúng, rất xấu đi?” Cô cau chóp mũi. “Em làm mặc dù xấu xí, nhưng là Khải vẽ hình ở mặt trên.”

“Nó vẽ cái gì?” Hắn tò mò hỏi.

“Cậu bé vẽ em, anh, còn có chính Khải nữa.”

“Hả? Đó không phải là ảnh gia đình à!” Hấn cười ha ha.

Nhìn thấy Khải hướng mình vẫy chào, hấn cũng hướng Khải vẫy vẫy tay, còn giơ ngón tay cái, ý bảo con trai cố gắng lên.

Khải cũng đáp lại hấn làm ra một cái dấu tay, hấn thấy thế không nhịn được bật cười.

“Ah? Khải có phải hay không cao hơn một chút?”

“Anh bây giờ mới phát hiện à?” Cô trách cứ ánh mắt lườm qua đi. “Khải đã mua vài cái quần mới rồi.”

“Vậy sao? Đứa bé bộ đáng thực vui vẻ đi!” Dừng lại, hấn với vẻ mặt ngạc nhiên. “Em mang Khải đi mua quần áo mới?”

“Đúng vậy a.”

“Có hay không bị ngộ nhận là mẹ con?”

Cô trầm ngâm một hồi lâu, mới đỏ mặt gật đầu, “Có.”

“Ha ha ——” hấn cất tiếng cười to.

“Ngậm miệng! Không được cười!” Cô động thủ đánh hấn, còn dùng lực nhéo má hấn.

Lane cười tiếp nhận cô trách phạt, cuối cùng lại bưng mặt cô mỗ hôn xuống vài cái.

“Khải là bởi vì thường thường đi ra tản bộ, ngược xuôi, vận động khiến cho Khải có thể lực tốt lên, xương cốt cũng bắt đầu phát dục, ở tuổi này đứa bé không chỉ phải chú trọng giáo dục, vận động cũng rất trọng yếu.” Cô nhắc đi nhắc lại.

“Dạ, thân ái, em nói đều đúng, em về sau liền phụ trách giả trang mặt trắng, anh tới giả trang mặt đen! Nhưng mà đối với con gái của chúng ta, anh chính là sẽ cực kỳ cưng chiều nha.”

Cô không nhịn được lại nhéo má hấn, “Anh cho rằng nghĩ muốn sinh con gái là có thể sinh à? Đây cũng không phải là em có thể quyết định.”

“Anh hiểu biết rõ, đó là vấn đề của người cha.” Hấn trầm thấp cười trộm.

“Anh không nghiêm chỉnh!” Cô cười mắng đánh hấn, biết hấn lại nghĩ sai lệch.

Nói giỡn được một lúc, cô cảm thấy kỳ quái mà đột nhiên quay đầu lại, mọi nơi nhìn một chút.

“Thế nào?” Hấn quan tâm hỏi.

“Em cảm thấy có người đang nhìn chằm chằm chúng ta.” Cô cau mày. “Nhưng quay đầu lại thì không thấy người, tám phần là em suy nghĩ quá nhiều.”

“Có lẽ là đang nhìn người một nhà chúng ta vui vẻ như vậy đi, đáng tiếc, nếu có thêm hai cô công chúa thì càng hoàn mỹ.” Ai, nếu không phải bởi vì tâm nguyện của cô vẫn chưa hoàn thành, hấn thật muốn không mang BCS, nói như vậy không chừng trong bụng của cô đã có con gái rồi. A! Thật là muốn theo tâm ý của bản thân đi.

“Lại nói con gái, làm sao anh cùng Khải một dạng? Luôn cả ngày hỏi em lúc nào thì sinh em gái!” Cô quả thật dở khóc dở cười.

“Vậy em liền hoàn thành tâm nguyện của cha con anh đi thôi.”

“Hừ, anh nghĩ hay quá ha.” Cô bỏ lại hấn, hướng Khải chạy đi. “Khải, cô tới giúp cháu.”

Rõ ràng lại muốn trốn tránh lời cầu hôn của hấn, Lane cười lắc đầu, cũng đi theo hướng Khải đi tới, nhận lấy con điều trên tay Khải, nhìn thấy Khải lấy bút sáp màu vẽ ba người ở mặt trên.

Bên cạnh còn viết lên tên của ba người, theo thứ tự là cha Lane, con cùng với mẹ Katy.

Hấn không khỏi cười, một nhà ba người, cảm giác thật khá tốt.

“Tôi, cha giúp con.”

Lane không có mất mặt mũi thân là người cha, rất nhanh liền đem con điều thả thật cao, khiến Khải hưng phấn đến thét chói tai.

“Oa! Bay lên rồi!” Khải ôm lấy hông Katy, vừa hô vừa nhảy lên. “Mẹ Katy, mẹ xem! Điều bay thật là cao a!”

Mặt trời chiều ngã về phía Tây bầu trời, là một mảnh mỹ lệ tươi đẹp, ngồi tại một nơi trong thành phố náo nhiệt phần hoa này, một con điều nho nhỏ mà có thể tạo ra hình ảnh xinh đẹp, cứ như vậy chậm rãi bay lên bầu trời Newyork bao la.

Càng bay càng cao, càng bay càng cao ——

Đột nhiên, một hồi gió mạnh thổi qua, sợi dây trong tay Lane đột nhiên đứt.

Như điều đứt dây, theo gió thể bay xa, bay đi không biết đến nơi nào, càng bay càng xa.

“A, điều bay đi rồi.” Khải thật thất vọng suy sụp cúi mặt.

“Khải, điều phải đi giúp con thực hiện ước muốn nha.”

Lane thể nhưng như thể lừa gạt đứa trẻ, làm cho cô sợ hết hồn. Hắn giáo dục đứa bé phương thức, là không có bất kỳ cái gì sắc thái đồng thoại! Nhưng cư nhiên lại như vậy cùng Khải nói, hắn. Hắn thay đổi?

“Ước muốn gì?” Khải ngơ ngác hỏi, cậu thể nào không biết mình có cái mơ ước gì?

“Con vẽ ở mặt trên con điều không phải là ước muốn của con sao?” Thật là con trai ngốc.

“Đúng nga!” Khải bằng lòng gật đầu, nhưng lập tức lại kêu lớn một tiếng, “A! Con quên ở mặt trên vẽ em gái! Làm thế nào? Con sẽ không có em gái sao?”

“Không sao, con ngày mai lại xin mẹ Katy giúp con làm một con điều, lần này nhớ phải vẽ em gái lên trên nha.” Hắn như vậy dạy con trai.

“Lane • Ciel!” Katy nghe vậy không thể nhịn được nữa. “Anh không cần như vậy lừa gạt đứa bé! Anh thật là đủ rồi!”

“Ha ha ha ——”

Theo mặt trời lặn về hướng Tây, sắc trời cũng dần dần tối, một nhà ba người cộng thêm Andy luôn là đi theo, tay nắm tay, cùng nhau tản bộ trở về khách sạn.

Hình ảnh rất hạnh phúc.

Quản gia hạng nhất sẽ dùng bàn ủi đem tờ báo ủi phẳng, trừ ủi phẳng nếp gấp ra, cũng có thể làm mực in ăn hơn, lúc đọc là tốt lật chuyển hơn, sẽ không để ực in dính tới tay.

Andy chính là người như vậy, mà anh ta luôn là người đầu tiên trong phòng Tôn tước rời giường.

Thời gian là buổi sáng sáu giờ rưỡi, nguyên liệu cho bữa ăn sáng đã chuẩn bị tốt đặt ở trong phòng bếp rồi, máy pha cà phê cũng đang nấu loại Mandailing mà Tổng giám đốc thích nhất, Andy tựa như thường ngày, chính đem tờ báo ủi phẳng, Lane có thói quen là một ngày xem năm tờ báo, bất luận là lúc hắn quyết định muốn ở khách sạn dùng bữa ăn sáng vừa xem báo, hoặc là mang ở trên người thời điểm ở trên xe đi đến công ty sẽ xem, Andy cũng nhất định sẽ đem báo chí ủi phẳng.

Tờ báo thứ nhất hoàn thành, hoàn mỹ bày trên bàn, Andy cầm tờ báo thứ hai —— Sun Newspaper, mở ra.

Đột nhiên trên trang báo đầu xuất hiện vài tấm hình về mấy nhân vật quen thuộc làm cho anh ta dừng lại động tác ủi tờ báo, cầm tờ báo lên định thần vừa nhìn, lập tức bị tựa đề làm chấn động bị sợ đến mất đi bình thường tỉnh táo.

Nhìn lại nội dung, anh ta cũng kèm nén không được nữa, cầm tờ báo ba chân bốn cẳng, cửa cũng không có gõ liền trực tiếp xông vào phòng Lane.

Thật may là hôm nay Katy không có ở trong phòng Tổng giám đốc qua đêm, nếu không liền xấu hổ rồi.

“Thiếu gia, không xong.”

Lane thức tỉnh, mở mắt nhìn Andy đang hốt hoảng.

“Chuyện gì?”

“Cái này ——” Andy đem tờ báo đưa cho hắn, hắn đoạt lấy, vừa nhìn ——

Chân tình? Giả dối? Người làm nữ thực sự bay lên làm Phượng Hoàng!

Đồng đảo danh viện tình nhân trong mộng, chủ tịch tập đoàn Ciel Lane • Ciel, lần này khiến những cô gái đối với hắn si mê đau lòng rơi lệ rồi!

Theo hiểu biết, trong tấm ảnh cùng Lane • Ciel thân mật ôm hôn, là bảo mẫu của Khải • Ciel con trai độc nhất của Lane • Ciel, Katy • Ngón 20 tuổi, người gốc Hoa. Từ trong tấm ảnh không khó nhìn ra ba người này tình cảm thân mật, tựa như người một nhà.

Nhưng tra xét rõ ràng bối cảnh về Katy • Ngón, phát hiện rõ ràng cô ở trước khi nhận lời mời làm bảo mẫu cho Khải • Ciel, lại là nhân viên vệ sinh tại khách sạn Ciel! Mà để cho người ta khiếp sợ, là ba tháng trước cô từng bị cảnh sát bắt bớ, tội danh liên quan đến bắt cóc Khải • Ciel, nhưng cuối cùng là vô tội được phóng thích trở về. Thật khiến cho người ta không cách nào tưởng tượng cô gái trẻ tuổi này gặp gỡ mà lại như thế hí kịch hóa, càng làm cho người ta hoài nghi Katy • Ngón thân cận với cha con Ciel là có dụng ý, từ đơn thuần là người làm nữ, nghi phạm bắt cóc, bảo mẫu, lại nhảy lên trở thành tình nhân thân mật của Lane • Ciel, trong lúc này biến chuyển tương đối khiến người ta nghiền ngẫm.

Một vị nhân viên nào đó của khách sạn Ciel yêu sách không muốn công khai tên họ, người quét dọn cuối cùng tại phòng Lane • Ciel rõ ràng nhìn thấy BCS đã sử dụng qua, không khó tưởng tượng này đôi tình lữ đang ở trong tình yêu cuồng nhiệt, nói vậy ngày kết hôn không xa, dù sao không có một người phụ nữ nào sẽ ngu ngốc đến cự tuyệt Lane • Ciel cầu hôn đi!

Nội dung kích thích liền như vậy nằm ở trang đầu, còn kèm trên tấm hình Lane cùng Katy thân mật ôm hôn, liền tấm hình ba người cùng nhau chơi đùa đều bị chụp đến mà còn đăng tại trên trang báo.

Chấn kinh vô cùng Lane vừa nhìn thấy, hắn lập tức xuống giường mặc vào áo ngủ đi tới phòng Katy, đem tờ báo đưa cho cô còn đang buồn ngủ, Katy vừa nhìn lập tức trợn to mắt, hoàn toàn tỉnh táo, trong lòng trào ra hừng hực lửa giận.

“Thật quá mức! Liên hình của Khải đều đi lên đi, anh nhất định phải nghiêm trọng hướng tòa soạn báo kháng nghị, khi cần thiết đề xuất đi kiện!” Cô tức giận đến điên lên rồi, bởi vì hình của Khải cứ như vậy bị đăng lên ở trang đầu tờ báo, nếu là đưa tới bọn bắt cóc chú ý thì làm thế nào?

“Anh nhất định sẽ kiện tòa soạn báo, điểm này em yên tâm, nhưng mà anh lại phải trước bắt được nội tạng mật báo.” Lane vò vò tóc, phiền não mà nói.

Hắn căn bản không có biện pháp rời đi khách sạn, những tên ký giả kia như chim lợn một loại chắc chắn đang chen chúc ở đại sảnh khách sạn, tranh nhau muốn phỏng vấn hắn, không khó tưởng tượng công ty nơi đó, nhất định cũng bị ký giả cho chen lấn nước chảy không lọt.

Hai người suy đi nghĩ lại, quyết định trước rửa mặt thay y phục, đi tới phòng khách giải quyết vấn đề.

“Andy, đem người làm nữ phụ trách quét dọn tìm đến!” Vừa ra khỏi phòng, Lane tức giận dữ như sư tử gầm, lập tức phân phó.

“Vâng” Andy lĩnh mệnh, lập tức đánh điện thoại nội tuyến muốn trưởng bộ phận Nina dẫn người đi lên.

Lane thừa dịp này đánh điện thoại cho tòa soạn báo, trong lúc nói chuyện làm áp lực, chỉ chốc lát hắn nghiêm túc cúp điện thoại.

Rất nhanh, Nina mang theo một người khóc đến vốc nước mũi, một bát nước mắt Joanna đi tới.

Vừa nhìn thấy cô gái khóc đến đau lòng này, Lane không có một chút tình thương tiếc, hung tợn nhìn chăm chăm cô ta, Joanna bị sợ đến mức lại càng mãnh liệt rơi nước mắt.

“Quy định thứ nhất cho nhân viên là cái gì?” Hắn chất vấn.

Joanna thút tha thút thít mà nói: “Không cho tiết lộ bất kỳ chuyện gì liên quan tới khách hàng cùng với khách sạn.”

“Cô còn nhớ rõ quy định của nhân viên, thế nào thời điểm nói cho ký giả quên dùng đầu suy nghĩ một chút?” Hấn không tốt gầm thét.

“Lane, anh không cần phải dữ dội như vậy.” Katy lên tiếng trấn an.

Mặc dù cô và Joanna không hợp, nhưng dù sao cũng là đồng nghiệp trước kia, cô còn chưa nhẫn tâm cứ nhìn cô ta khóc đến thảm như vậy, còn phải chịu Lane trách cứ.

“Tôi không có nói cho ký giả, thật, tôi, tôi chỉ là ngày hôm qua trước khi tan tầm cùng các đồng nghiệp nói một chút, nhưng tuyệt đối không có nói cho ký giả, thật, xin Tổng giám đốc tin tưởng tôi.” Joanna hèn mọn nói.

Hiện tại sợ rằng không chỉ là lo lắng chuyện bị khai trừ, còn phải cộng thêm vấn đề về hợp đồng, tiến vào khách sạn Ciel trước tất cả nhân viên đều phải lập một bản hợp đồng, trong đó bao gồm quy định đầu tiên cho nhân viên là, không cho tiết lộ bất kỳ chuyện gì liên quan tới khách hàng cùng với khách sạn, người nào nếu vi phạm, trừ rồi đi khách sạn ra, còn phải hầu tòa.

“Rất tốt, cô bây giờ lập tức rời đi, không để cho tôi gặp lại cô!” Hấn vẫn nóng nảy giống như đầu sư tử mất khống chế.

“Lane ——” Katy muốn mở miệng cầu cạnh, nhưng biết nếu như không làm thế, thì về sau sẽ tái diễn vô số phiền toái.

Joanna khóc lóc chạy đi, Katy chỉ có thể ký thác vô hạn đồng tình.

Lane hít sâu, thật vất vả mới tỉnh táo lại.

“Tổng giám đốc, tôi lập tức đi đến xử lý chuyện của Joanna.” Nina đang muốn rời đi, không ngờ Lane thế nhưng gọi lại cô ta.

“Đứng lại, lời của tôi còn chưa nói hết.” Hấn gọi lại Nina đang muốn đi ra ngoài. “Trong vòng một tiếng đồng hồ, tôi muốn cô rời đi khách sạn của tôi, dứt phải xa xa, từ hôm nay trở đi không cho phép cô tới gần khách sạn Ciel nữa!”

Nina ngẩn ra, lập tức vì mình cầu cạnh, “Tổng giám đốc, ngài tại sao muốn khai trừ tôi?”

“Cô rất rõ ràng tại sao phải bị khai trừ đi.” Hấn lãnh ngạnh mà nói. “Là cô hướng tòa soạn báo cáo mật, hình cũng là cô cung cấp.”

Nghe hấn nói như vậy, người khiếp sợ không chỉ có là Nina, liền Katy cũng có vẻ kinh ngạc.

“Làm sao có thể?” Nina tự lẩm bẩm. “Rõ ràng đồng ý với tôi sẽ không bán đứng tôi mà. Gạt người!”

“Tôi hướng tòa soạn báo làm áp lực, cô cho rằng cô lừa gạt được?” Hấn hừ lạnh.

“Chị tại sao muốn làm như vậy?” Katy khổ sở nhìn tới trước cô ta.

“Tại sao là cô? Tại sao? ! Cô chỉ là một con nhỏ da vàng! Một cô nhi không có cha mẹ! Nói trình độ học vấn không có trình độ học vấn, càng không có sở trường tài năng, cô tại sao có người thích? Tại sao? !” Nina chỉ vào cô gào thét.

“Chị ghen tỵ tôi.” Katy hiểu ý nghĩ của cô ta, Nina một cô gái người da trắng ưu việt tự giác để cho cô ta cảm thấy mình tài trí hơn người, cộng thêm đầu óc thông minh lại rất có vẻ thù mị, đối với người theo đuổi tư thái luôn là bày ra cực cao, cho nên đến nay vẫn không có một người nào bầu bạn.

Mà cô, nói Katy, một người không có cha mẹ, không có gia thế, người không có trình độ học vấn cao, chỉ có thể dựa vào công việc quét dọn lao động chân tay tới nuôi sống mình, như vậy cô thậm chí có người yêu thương, hơn nữa người yêu của cô còn là điều kiện thật tốt Lane • Ciel.

Ghen tỵ làm che mờ mắt Nina, khiến cô ta làm ra chuyện hối hận không kịp, nguyên tưởng rằng có Joanna làm bìa đỡ đạn, cho nên to gan hướng ký giả tòa soạn báo yêu sách.

“Câm mờm!” Nina dùng ngôn từ nhục mạ Katy khiến Lane nổi giận, “Cút ra ngoài! Chờ hầu tòa đi!”

Nina hung tợn trừng mắt Katy, rất có ý tứ tiến lên đánh cô, nhưng Andy không để cho cô ta có cái cơ hội này, dùng sức lôi kéo cô ta tự mình tổng ra khỏi khách sạn.

“Katy.” Lane ôm Katy, trấn an nói: “Không cần nghĩ quá nhiều, chuyện sẽ đi qua, em đừng để ý những thứ tờ báo kia viết.”

“Em làm sao có thể không thêm để ý?” Giọng nói của cô bình tĩnh. “Lane, em quyết định, qua hết mùa hè này, em liền muốn rời khỏi nơi này đến Las Vegas.”

“Em muốn đi? !” Hấn bị quyết định của cô hù sợ.

“Em muốn lần nữa cấp sách vở, lấy học vị quản lý khách sạn.” Cô kiên định nói.

“Nhất định phải năm nay?”

“Lại kéo dài nữa, sẽ chỉ làm khoảng cách giữa chúng ta càng ngày càng xa. Lane, chuyện lần này làm cho em lĩnh ngộ được, em phải hoàn thành giấc mộng của em.” Bưng lấy mặt hấn, cô khó khăn nói. “Cho nên em phải rời đi anh.”

Hấn tức giận chất vấn, “Giấc mộng của em so với anh quan trọng? Quan trọng đến không tiếc rời đi anh cùng Khải? Em thật có thể nhẫn tâm?”

“Đó là không đồng dạng như vậy.” Cô nhắm mắt lại, không dám nhìn ánh mắt bị thống của hấn.

Cô cũng không nghĩ tới chuyện sẽ đến được nhanh như vậy, là Nina một phen nói thức tỉnh cô, làm cho cô hiểu giữa mình và Lane có yêu thôi không đủ.

“Katy, Katy, Katy!” Hấn gắt gao ôm chặt cô, sợ cô ngay sau đó cứ như vậy biến mất không thấy gì nữa. “Anh cầu xin em, không cần xa cách.”

“Em không thể đồng ý anh.” Cô cắn răng cự tuyệt. “Lúc trước em đem tro cốt cha mẹ rắc ngoài biển lớn, đã hướng bọn họ thề, em nhất định phải trở nên nổi bật! Khiến những người thân xem thường chúng ta kia hiểu rõ, không có trợ giúp của bọn họ em một dạng có thể có được tiền đồ rực rỡ!” Cô gào thét, thân thể nho nhằn đang run rẩy.

“Lane, anh biết em có bao nhiêu yêu cha mẹ em sao? Em thật thương họ. Nhưng là bọn họ không có ở đây, lưu lại một mình em.” Nước mắt cô rơi xuống. “Bọn họ thật ân ái, vô cùng ân ái, mẹ thân thể không tốt, bị hen suyễn, cho nên sau khi kết hôn cha không để ý cha mẹ hai bên phản đối, mang theo mẹ di dân đến nước Mỹ, dùng số tiền cha dành dụm cả đời, ở Manhattan mở ra một siêu thị, cuộc sống coi như không có trở ngại, khi đó em có tâm nguyện lớn nhất chính là làm một cô giáo, giống mẹ em một dạng.”

Nhưng là. Trong một đêm kia, mười mấy chiếc xe mô-tô tiến đụng vào siêu thị, cha cùng những người kia nảy sinh tranh chấp, ở lúc dùng vũ khí đánh nhau cha bị súng cướp cò bắn chết, mẹ trở mặt nhìn cha tắt thở, lại nhìn thấy những người kia phóng hỏa đốt nhà chúng ta, mẹ trực giác đem em trong giấc mộng đánh thức, sau đó. Vọt vào đám cháy, cùng cha cùng đi.”

Đây là Katy lần đầu tiên, hướng tới người khác nói về thân thể của mình.

“Số tiền cha để lại cho em, chỉ đủ trả tiền lương cho nhân viên trong siêu thị cùng tiền hàng phí tổn, cho nên tang lễ của cha mẹ làm được cực kỳ đơn sơ, em vẫn rất băn khoăn.” Cô khóc ngã vào trước ngực hấn. “Thân hữu ở Đài Loan biết được tin tức cha mẹ em qua đời, tới Mỹ tham gia tang lễ, nhưng hài cốt cha mẹ em còn chưa lạnh, bọn họ đã ở trước linh vị cha mẹ em thảo luận chuyện về em.”

Cô nhớ lại đến hai năm trước ——

“Đã sớm theo chân vợ chồng bọn họ nói không cần di dân nước Mỹ, xem đi, kết quả hiện tại lưu lạc tới chết ở xứ người .”

“Nói đúng là nha, còn để lại một đứa con gái đâu, cuối cùng còn không phải là phải dựa vào chúng ta nuôi nó lớn lên.”

“Katy cháu đã 18 tuổi rồi, muốn học đại học sao? Học phí hẳn là đóng không nổi được đi, số tiền cha cháu lưu lại chỉ đủ trả món nợ.”

“Katy, cùng cô trở về Đài Loan học đại học đi, không học thì đáng tiếc lắm, cháu sau này thực phẩm rồi.” Một bộ giọng ban ân.

“Cút! Toàn bộ tất cả cút ra khỏi nhà tôi! Không cần các người làm bộ tốt bụng! Không có các người, tôi một dạng có thể đọc đại học!”

“Katy, cháu không có tiền thể nào đọc đại học? Không có chúng ta giúp cháu thì cháu là không được!”

“Ai nói không có các người giúp tôi thì tôi liền không được? Tôi càng muốn làm cho các người xem!” Chỉ vào phương xa một tòa kiến trúc dễ thấy nhất, cô thề nói: “Tôi chết cũng sẽ không theo các người trở về Đài Loan, tôi muốn tại nước Mỹ thành người cho các người xem! Đó là khách sạn Newyork Ciel, tôi nhất định sẽ lên làm Tổng giám đốc nơi đó, đến lúc đó tôi muốn các người thu hồi lời nói hôm nay đã nói, tôi không dựa vào các người một dạng học thì là đáng tiếc, một dạng có tương lai sáng lạn rực rỡ, đến lúc đó các người nhất định sẽ đổi lời nói nói, cha mẹ tôi tới Mỹ thật là tới đúng rồi, dưỡng một đứa con gái như vậy có tiền đồ!”

Đó là Katy khuôn mặt tươi cười dưới mặt tối tăm, một mặt không muốn người biết nhất.

Trí nhớ trở lại trong hiện thực, cô ghen ngào lên tiếng lần nữa, “Em vẫn cho rằng giấc mộng của em là thay cha mẹ em thở ra một hơi, nhưng là hiện tại nhiều hơn một lý do.” Cô hít hít cái mũi, bưng mặt hần nói: “Lane, giữa chúng ta có yêu là không đủ, nếu như mà em không đi hoàn thành mơ ước, thân thể của em vẫn sẽ là tiêu điểm cho truyền thông công kích, em có thể chịu được, nhưng anh thì sao? Anh tuyệt đối không thể chịu được em bị công kích, mà em cũng không thể khiến anh vì em lần nữa đắc tội truyền thông, biện pháp duy nhất cũng chỉ có theo lời em đi làm.”

Cô nói đúng, hẳn thật không thể chịu được truyền thông đem thân thể của cô sau lưng đại tác văn chương, nếu lại xảy ra lần nữa, hẳn không thể bảo đảm tính tình của mình có thể khống chế được, khẳng định vẫn như cũ sẽ đánh điện thoại cho Tổng Biên tòa soạn báo, lấy rống giận bày tỏ sự phẫn nộ của hẳn, đắc tội truyền thông đối với sự nghiệp của hẳn trăm hại không một lợi, Lane là hiểu rõ.

Katy như vậy suy nghĩ cho hẳn, hẳn tại sao có thể cự tuyệt đây?

Thêm nữa phía sau mơ ước của cô có này nguyên do bao lớn, hẳn nghĩ muốn không thả cô đi cũng không được.

“Này, em muốn thế nào nói cho Khải, em phải rời đi chúng ta?” Hần cười khổ, coi như là đồng ý.

Katy cười rộ lên, “Em không ngại đưa Khải đi Las Vegas với em.”

“Katy, không nên nói giỡn!” Biết rõ sự nghiệp của hẳn trọng tâm ở Newyork, còn cùng hẳn đùa kiểu này!

Chẳng lẽ cô không biết sao? Cô còn chưa có rời đi, tim của hẳn đã đi theo cô rồi nha.

Cô chủ động hôn hẳn, mang theo giọng nói xin lỗi, “Thật xin lỗi.”

“Đứa ngốc.” Ôm cô vào trong ngực, hẳn không có cách thở dài.

Rời đi, đối với Katy mà nói làm sao không phải thống khổ đâu?

Ngày sau người cô ở Las Vegas, tâm lại khóa chặt ở Newyork, thời thời khắc khắc nghĩ tới muốn trở về, đây đối với cô mà nói chẳng lẽ không đúng một loại hành hạ sao?

Hai người đàn ông cô yêu thích nhất này đều tại nơi đây nha.

Nghĩ tới đây, hẳn không khỏi vì cô cảm thấy đau lòng.

“Hai người đàn ông em yêu thích nhất đều tại nơi đây chờ em, em cũng đừng để cho anh đợi quá lâu, hử?”

“Tốt.” Cô gạt đầu đồng ý: “Nhất định, sẽ không để cho hai người đợi quá lâu.”

“Tổng giám đốc Ciel, Lí do tiểu thư Katy rời đi Newyork là chia tay sao?”

Lane vào công ty trước, ở tại cửa ra vào gặp phải đám truyền thông.

Một ngày trước, hẳn cho bộ phận PR phát biểu bài tin tức, nói rõ Katy đã rời đi Newyork, thỉnh truyền thông hết thấy thu tay, không cần lại viết bài cùng với tin tức liên quan tới cô.

Hắn dừng bước lại, quay đầu cười đối mặt truyền thông, “Xem đi, cô ấy không quan tâm tôi rồi.”

Lời này vừa nói ra, không khỏi làm mọi người xôn xao, Microphone lại khẩn cấp đưa lên, hỏi tới nguyên nhân.

“Tốt lắm tốt lắm, các người không cần chen lấn, azzzz, đều là các người làm hại, Katy của tôi không dám gả cho tôi, vẫn cứ chạy đi đọc sách, cô ấy nói, đợi đến cô ấy trở thành Tổng giám đốc khách sạn Ciel trẻ tuổi nhất một ngày kia, lại mời các người thật tốt đối với cô ấy làm cuộc phỏng vấn, cho nên hiện tại có thể hay không xin mọi người không cần hỏi nữa? Hỏi tiếp nữa cô ấy lại thật sự là không dám gả cho tôi! Tôi đi đâu tìm được mẹ của con gái tương lai của tôi đây?”

Phen này nói cũng không có làm cho truyền thông đối với Katy hứng thú giảm xuống, ngược lại càng cảm thấy hứng thú hơn.

Chỉ là phương hướng chuyển đổi, từ vốn là người phụ nữ háms tiền nhảy lên làm cô gái nỗ lực có chí tiến thủ đầy hứa hẹn, đám truyền thông này, thật đúng là Diệu Bút Sinh Hoa a!

Hết Chương 10

11. Chương 11: Hồi Cuối

Cô rời đi Newyork đi tới Las Vegas khi đó là mùa hè, mà bây giờ đã tiến vào mùa đông rồi.

Katy đang cầm tách trà sữa nóng, ngồi ở trên ghế bên cửa sổ, nhìn cảnh tượng ngoài cửa sổ.

Hôm nay là đêm Giáng sinh, là thời khắc bận rộn nhất của khách sạn nghiệp, cô biết ngày này Lane bề bộn nhiều việc, nhưng vẫn là tại mới vừa rời đánh điện thoại về Newyork.

“Mẹ Katy, cha vẫn chưa về.”

Đêm Giáng sinh một ngày này, cô đọc một người trôi qua không chỉ là cô mà thôi, liền Khải cũng là một người, không khỏi làm cho cô tâm đều nháo.

“Tới Vegas mới nửa năm thật sao? Tại sao mẹ cảm thấy được đã qua thật lâu?” Nhìn ngoài cửa sổ thờ dài, cô một người ngồi buồn, tưởng niệm.

Rất nhớ Khải, rất nhớ Lane, Lane luôn là nói, cô đem vui cười cùng ấm áp mang cho cha con bọn họ, nhưng thật ra là cha con bọn họ cho cô hai phần ấm áp cùng gấp hai vui vẻ, làm cho cô cảm thấy có người nhà làm bạn thật hạnh phúc. Đúng vậy, Khải cùng Lane, là người nhà của cô, người nhà quan trọng nhất đối với cô.

Nhưng mà ở tại ngày lễ quan trọng như vậy, cô không thể cùng người nhà cùng nhau trôi qua, một người đợi tại trong phòng vắng lạnh này qua đêm Giáng sinh.

Phòng này là Lane kiên trì vì cô tìm, nói là không nỡ để cô ở lại túc xá vừa trật hẹp lại đông sinh viên, bởi vậy vì cô sắp xếp một chỗ ở ấm áp.

Nơi này không phải nhà, nhà của cô, là ở Newyork ở đó có hai người đàn ông kia.

Tưởng niệm mau bức cô điên rồi! Cô chỉ có thể làm ình mỗi ngày đọc sách đọc đến nằm xuống liền ngủ, tránh ình không nhin được kích động mua vé máy bay trở về Newyork, cho nên cô học phần sửa không ít, rất có thể có cơ hội sớm lấy được học vị, coi như là trong cái rủi có cái may đi?

“Khải ở trong điện thoại nói Lane phái người tặng quà giáng sinh ình, thế nào còn chưa có đưa đến?” Cô không nhin được nhìn đồng hồ một chút, đã mau hơn 12 giờ, thế nào còn chưa có đưa tới đây? Thật là giao hàng viên hiệu suất thật kém.

Đang oán trách giao hàng tốc độ chậm, chuông cửa liên vang lên, Katy lập tức chạy đi mở cửa.

“Tiểu thư Katy, có đồ chuyển phát.” Ngoài cửa giao hàng viên, có một đôi mắt màu xanh nhạt mê người.

“Mer—ry Christmas!”

“Lane? !” Hốc mắt nhanh chóng ửng hồng, cắn môi, không thể tin được cô đã thấy.

“Còn thích quà Giáng sinh của em không?” Lane tay phải cầm sâm banh, tay trái cầm chiếc nhẫn kim cương, khuôn mặt tươi cười ngênh người xuất hiện tại trước mắt cô. “Hài lòng thì xin ký nhận a.”

Cô cười bỏ nhào tới hắn, vui vẻ hôn hắn, “Lane, em không nghĩ tới anh sẽ đến!”

Ôm cô đi vào trong nhà, câu chân đóng lại cửa, đặt cô ở trên ghế sofa, hôn thật lâu lấy bồi thường nỗi khổ tương tư trong mấy tháng này.

“Khải thế nhưng không có nói cho em biết anh sẽ đến.” Cô không khỏi nghĩ tới giọng thần bí của Khải trong điện thoại. “Mà anh thế nhưng để Khải một người đợi tại Newyork!” Đây là chỉ trích.

“Anh cũng muốn mang Khải cùng đi, nhưng là Khải tự mình không muốn.” Nhịn không được dục vọng lần nữa hôn cô. “Con nói, cấp cho em một cái kính hỉ, nó làm nội ứng làm cho em không thể nào hoài nghi, như vậy mới gọi kính hỉ.”

Cô kính ngạc, “Anh muốn tại nơi này của em đợi cho vượt qua năm?”

“Ừ, chúng ta ở mừng một tết kết hôn, em nói có được hay không?” Hắn ưu tú xuất chúng tay trái cầm hộp nhung màu lam, mở ra.

Một chiếc nhẫn kim cương tinh xảo liền xuất hiện ở trước mắt cô, sau đó Lane thận trọng một chân quỳ xuống, cầu hôn với cô, “Đây là anh lần thứ 26 cầu hôn em, gả cho anh đi, Katy.”

“Tốt.” Lần này Katy không có cự tuyệt, nói thẳng tốt. “Chúng ta đi công chứng, Las Vegas có rất nhiều giáo đường, chúng ta tìm một cái nhà công chứng.” Nửa năm qua hai phía cách xa nhau rất cuộc khiến cho cô buồn xuống được lòng phòng bị, đồng ý lời cầu hôn của hắn.

Lane lập tức vì cô đeo lên chiếc nhẫn kim cương xinh đẹp, thở phào nhẹ nhõm mà cảm thán, “Khải nói không sai, anh hôm nay cầu hôn em nhất định sẽ thành công, chai sâm banh này vẫn là nó kiên trì muốn anh mang tới đây, hiện tại vừa lúc phải dùng tới.”

Tại ly đế cao rót vào bên trong sâm banh vàng óng ánh, hai người nâng ly ăn mừng.

“Lane, em rất nhớ anh.” Cô giống như con mèo nhỏ tựa vào trong ngực hắn. “Cũng nhớ nhưng hoa đồng của chúng ta.” Cô cười nói.

Hoa đồng của bọn hắn? Không phải là Khải sao?

Lane nghe vậy cũng cười, “Cái hoa đồng đó luôn là cho em hết sức chăm chú đối đãi, cho nên anh giữ nó ở Newyork, hôn lễ hôm ấy nhất định nó xuất hiện, hiện tại, anh muốn trong mắt em, trong lòng, đều chỉ có anh.”

Hắn đem sâm banh đặt lên bàn, hiện tại có chuyện quan trọng hơn so uống sâm banh chờ bọn họ đi làm.

Ôm Lane, cô hưng phấn đến run rẩy, tại nửa đêm 12 giờ khi đó nghe phương xa truyền đến tiếng chuông bình an.

Cô biết, tại một năm mới tiến đến một ngày kia, trong hôn lễ của cô cũng sẽ gõ tiếng chuông hạnh phúc.

Đó là cô, Lane còn có Khải, hôn lễ của ba người.

Đã được như nguyện ——

Khách sạn Ciel, lấy cao tiêu chuẩn chất lượng phòng ở cùng tiêu chuẩn phục vụ vang danh toàn cầu, nhất là khách sạn Newyork Ciel, có được 1000 căn phòng, tỷ số phòng ở tại tân Tổng giám đốc nhậm chức sau từ 0.8 tăng lên đến 0.95.

“Đại sảnh xem ra như thế nào tối tăm như vậy? Phân phó bộ phận hành chính tổng hợp nghĩ biện pháp làm cho những cái đèn trên đầu tôi này cải tử hồi sinh.” Nói chuyện là một người khoảng 30 tuổi, người phụ nữ gốc Hoa thông minh lanh lợi, giỏi giang.

Đồ công sở vừa người khiến cho đường cong yếu điệu của cô nhìn một cái liền không sót gì, bắp chân cân xứng cũng bởi vì giày cao gót tôn lên có vẻ thướt tha.

“Liliana, giữ vững tinh thần, tươi cười của cô đâu rồi?” Lúc đi qua quầy tiếp tân cô nhỏ giọng nhắc nhở nhân viên thường trực. “Nếu là có khách khiếu nại thì tôi sẽ không tha cho cô.”

“Dạ, Tổng giám đốc.”

“Tổng giám đốc, ngài có khách, nghe nói là từ Đài Loan tới.” Một nhân viên bên quầy hết sức lo sợ mà nói.

Nghe được hai chữ Đài Loan, cô nhú mày, suy nghĩ một chút liền nói: “Phòng VIP có người vào ở sao?”

“Báo cáo Tổng giám đốc, không có.”

“Vậy thì tốt, an bài bọn họ vào ở, tiếp đãi bọn họ thay tôi, còn phải nói cho bọn họ biết.”

“Tổng giám đốc rất bận, không cách nào tự mình chiêu đãi, kính xin thứ lỗi.” Hiểu rõ vô cùng Tổng giám đốc muốn họ nói gì, lập tức đón lấy lời nói.

“Thông minh.” Hải lòng nhếch miệng, đang muốn đi lối đi nhân viên đến phòng bếp đi kiểm tra, yến tiệc buổi tối Tổng giám đốc chiêu đãi gì đó có phải hay không đều đã an bài thỏa đáng, liền bị người kéo lấy góc áo.

“Mẹ.”

Một hồi quá mức, liền thấy hai khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu giống nhau như đúc.

Đeo tại trên mặt “mặt nạ Tổng giám đốc” nhìn thấy con gái sau lập tức rạn vỡ.

“Các con thế nào chạy ra ngoài đây?” Ngồi xổm người xuống, ôm lấy hai con gái song sinh.

“Anh trai dẫn chúng con ra ngoài chơi a!” Đôi song sinh chỉ chỉ thiếu niên sau lưng này mặc đồng phục trung học đệ nhị cấp Quý tộc, cười hì hì nói: “Anh trai nói muốn dẫn chúng con đi chơi điều.”

“Khải.” Katy kinh ngạc tại lúc này nhìn thấy cậu. “Con tan học rồi hả?”

“Đúng vậy a, mẹ Katy.” Chiều cao của Khải đã cao hơn Katy, hình dáng giống cha, tuổi trẻ trong cậu liền tản mát ra mị lực mê người, không khó tưởng tượng có bao nhiêu cô gái thích cậu.

“Con muốn mang hai em gái đi công viên chơi, họ thật đáng thương, ở khách sạn đợi cả ngày.” Khải cười nói. “Mẹ Katy, mẹ bận rộn, không cần lo lắng, con sẽ bảo vệ tốt hai em, tới, Khiết Nhi, Đệ Na, cùng mẹ nói hẹn gặp lại.”

“Mẹ hẹn gặp lại.” Đôi song sinh xinh đẹp khéo léo hướng mẹ hôn phất tay nói gặp lại, mỗi người một tay, dắt anh trai nhất định rời khỏi khách sạn.

Thấy Khải như vậy che chở hai em gái, trong lòng Katy cảm động không ngôn ngữ nào có thể nói rõ.

Khiết Nhi cùng Đệ Na vào bảy năm trước ra đời, một năm kia Khải mười ba tuổi, cậu vô cùng vui vẻ nhiều hai em gái, hơn nữa cũng đều nhờ cậu săn sóc cùng chăm sóc, mới để cho cô mới vừa thăng lên làm quản lý có đầy đủ tâm lực ở trên công tác tiến lên.

“Tổng giám đốc, Khải thiếu gia đối với các tiểu thư thật tốt nha.” Nhìn ở đáy mắt nhân viên quầy than thở. “Tựa như tiểu tình nhân của Khải thiếu gia một dạng, mới vừa tan lớp trở lại còn chưa có thay quần áo, liền vội vàng mang em gái đi chơi, tôi vừa vận giống như còn nhìn thấy Khải thiếu gia cầm kẹo cho các tiểu thư nha.”

“Cái gì? Kẹo? !” Katy thét chói tai. “Đây hai nha đầu một cái răng đều mau rụng hết, Khải còn lấy kẹo cho chúng ăn? Rõ là. Đây một đôi cục cưng, bị cha con kia làm hư rồi.” Thật là vừa bực mình vừa buồn cười.

“Cùng chiều con gái có cái gì không đúng?”

Nếu như cô trách cứ Lane, hẳn nhất định sẽ như vậy đáp lại cô.

Không sao, cô hiểu được là biện pháp khiến đầu tư tử kia nghe lời cô.

“Giao phó phòng bếp, về sau không cho phép nghe Khải thiếu gia cùng Tổng giám đốc ra lệnh làm chocolate đưa đến phòng Tôn tước, cứ nói đây là lệnh của tôi.”

“Dạ, Tổng giám đốc.” Nhân viên quỳ ha ha cười trộm, nghe lời giao phó xuống.

Tổng giám đốc khách sạn Ciel trẻ tuổi nhất của bọn họ từ trước tới nay, là một người phụ nữ người gốc Hoa, cũng là Tổng giám đốc phái nữ đầu tiên của khách sạn Ciel, cô kêu là Katy, lên làm Tổng giám đốc một năm kia mới 28 tuổi, vô cùng tuổi trẻ tài cao, rất nhiều báo chí tạp chí đều tới phỏng vấn qua cô, là người phụ nữ trẻ tuổi cực kỳ kiệt xuất.

Muốn lên làm Tổng giám đốc, cũng không phải là chuyện đơn giản như vậy, cô xử lý mối nguy hiểm khỏe làm người ta cảm phục, đối với khách sạn dụng tâm cũng là mọi người quá rõ ràng, lại tinh thông Trung Anh Pháp ba ngôn ngữ, khiến tất cả mọi người thật lòng tâm phục đi theo cô!

Mặc dù cô là vợ của Tổng giám đốc, nhưng chưa bao giờ tự cao tự đại, hơn nữa thường thường khiến mọi người xem thấy quá trình cô “Thuần phục” Tổng giám đốc, khiến mọi người không khỏi trợn mắt há mồm.

Hơn nữa Tổng giám đốc cũng không có không dám nói, mình đã từng là một nhân viên vệ sinh nho nhỏ tại khách sạn Ciel, nhưng là cô nguyện ý tiến tu, nguyện ý cố gắng, mới có thành quả hôm nay, cho nên ngày nào đó nghe một vị quản lý khách sạn trẻ tuổi thành công, cũng không cần quá lớn kinh tiểu quái, cô tương đối khích lệ nhân viên có chí tiến thủ đi tiến tu.

Phái nữ cũng có ngày có thể ra mặt! Vì hướng sùng bái Tổng giám đốc làm chuẩn, họ cũng muốn thật tốt cố gắng!

—— Hết trọn bộ ——

——-oOo——-

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tong-giam-doc-to-ra-uy-phong>